

Kamniški OBČAN

Št. 7

Leto XXXVII

Kamnik, 8. aprila 1998

Kamniška usnjarska industrija odhaja v zgodovino

Padel je simbol dvestoletne usnjarske tradicije

V sredo, 25. marca, točno opoldne je pod Malim gradom zadonela močna eksplozija. V nekaj sekundah se je nato pogreznil vase tovarniški dimnik nekdanje tovarne usnja Kamnik in tako simbolično označil, da se to dolgoletno industrijsko središče v starem mestnem jedru umika nove-

mu modernemu poslovno-stanovanjskemu naselju.

S tem se je na tem mestu pod Malim gradom končala skoraj dvestoletna tradicija, ki sega tja v leto 1805, ko je na tem mestu začel izdelovati usnje priznani usnjak Jakob Umšlaker. Leta 1924 je od vdove bivšega lastnika Terpin-

ca usnjarno kupil mladi usnjarski tehnik Tone Knaflič. Iz male usnjarne, ki je takrat imela le en lužilni in en strojilni sod, nekaj lužilnih jam in dva usnjarska stroja, je Tone Knaflič kmalu ustvaril trden temelj za razvoj moderne tovarne usnja, ki je v začetku izdelovala samo goveje usnje, kasneje pa tudi svinjsko, ki je bilo znano tako po Evropi kot v Ameriki. Po drugi svetovni vojni pa se je tovarna usmerila v popolno specializacijo svinjskega galanterijskega usnja in ga je izvažala v številne evropske države. Pred vojno je bilo v Knafličevi usnjarni zaposlenih 190 delavcev, leta 1975, ko je bila na višku svojega razvoja, je tovarna Utok zaposlovala skoraj tisoč delavcev. Težave s prodajo izdelkov, še posebej pa čedalje večje zahteve po večjem vlaganju v čiščenje velikih količin odpadnih voda, so podjetje v letih 1991 in 1992 pripeljale v stečaj.

Nadaljevanje na 2. strani

Nekoliko drugačen pogled na Kamnik z Malim gradom, stražnim stolpom, žalsko cerkvijo in Kalvarijo se nam je odprl z Novega trga, ko je že znameniti Utokov dimnik dokončno zgrmel.

S. MEJAC

S seje občinskega sveta

Številne dopolnitve k predlogu proračuna

Osrednja točka 34. seje občinskega sveta je bil predlog občinskega proračuna za leto 1998.

Na začetku seje so svetniki brez večje razprave sprejeli odlok o prispevku za razširjeno reprodukcijo pri

vodooskrbi in povračilu za priključke na področju vodooskrbe in kanalizacije, s pomočjo katerega naj bi letos zbrali dodatnih 47 milijonov tolarjev, ki jih bodo namenili za prenovno vodovodov in kanalizacijo. Občinski svet je soglasal tudi s podelitvijo koncesije petim zdravnicam za opravljanje zasebne zdravstvene dejavnosti in sicer za opravljanje zdravstvenega varstva otrok in mladine dr. Martini Bernot in Tereziji Ftičar, za opravljanje splošnega zdravstva pa dr. Andreji Krt-Lah, dr. Majdi Ambrož-Mihelčič in dr. Nevenki Šečer-Dolenc.

Podprli pa so tudi predlagani pogoji, da morajo zdravnice uporabljati servisne storitve kamniškega zdravstvenega doma.

Svetniki so tokrat izjemoma predstavili pobude in vprašanja svetnikov na začetek dnevnega reda. Med številnimi pobudami in

Nadaljevanje na 3. strani

Štiriinpolletna Eva Vodnik nekajkrat letno obišče Arboretum Volčji Potok. Všeč so ji rožice, otroško igrišče in račke v jezeru.

SASA MEJAC

Naslednja, 8. številka Kamniškega občana bo izšla v sredo, 22. aprila. Prispevke oddajte najkasneje do srede, 15. aprila; oglaševanje, zahvale in obvestila pa do torka, 21. aprila.

Sožitje družin Janeza in Andreja Krtja v gozdčku nad cerkvico sv. Petra na Primožu po maši na predzadnjo velikonočno nedeljo. Domače dobrote iz nahrbtnikov so si složno delili, teh pa je bil deležen tudi vsak mimoidoči romar.

Iz uredništva želimo vsem, da bi velikonočni čas lepo praznovali v krogu družine in prijateljev.

Foto: D. MEJAC

Občinske svetnice in svetniki vsem želimo lepo doživeti velikonočne praznike.

IGOR PODBREŽNIK
Predsednik Občinskega sveta
Občine Kamnik

KAMNIČANI!

Želim vam lepo velikonočno praznovanje.

TONE SMOLNIKAR
vaš župan

Slavnostna seja občinskega sveta ob občinskem prazniku

Podeljena letošnja občinska priznanja

Igor Podbrežnik, predsednik občinskega sveta, ki je najprej pozdravil vse udeležence slavnosti, med njimi Maksa Lavrinca, poslanca državnega zbora, delegacijo občine Trofaiach iz Avstrije s podžupanom Reinhardom Bergerjem, Miha Novaka, načelnika upravne enote Kamnik, in druge goste, je v svojem govoru najprej

Rudolfa Maistra, si poiscimo pri njem tudi navdih. Maister je bil general, vpet v strogo vojaško hierarhijo, kjer ukaz nadomešča samostojni razmislek. Pa vendar: ali bi bil Maribor slovenski, če Maister ne bi bil odločen, pogumem mož, zmožen samostojnega razmisleka, zmožen tudi sprejemanja odgovornih odločitev? Povrh vse-

ga je v svojem življenju pokazal tudi to, da mu je mar za slovensko stvar ne samo kot vojaku, tudi s svojim kulturnim udejstvovanjem, pesnenjem in druženjem z znanimi kulturniki osebnostim tedanjega časa je slovenstvo in vse lepo cenil v kulturi, jeziku in poeziji, je dejal predsednik občinskega sveta.

Še spominski posnetek prejemnikov priznanj in občinskega vodstva. (foto: F. S.)

opozoril na usihanje tradicionalnih kamniških gospodarskih dejavnosti in poudaril potrebo po novih idejah in njihovem uresničevanju pri razvoju naše občine. »Če smo za občinski praznik izbrali rojstni dan velikega Slovenca

UGODNO

Izkoristite ugodno ponudbo omejene količine vozil Seat Cordoba in Ibiza na zalogi!

Ob nakupu darilo!

Ugodni kreditni in leasing pogoji!

SEAT

SEAT CENTER TRZIN

Ljubljanska 3a, Trzin
Tel. 716-725

Župan Tone Smolnikar je v svojem govoru posebej pozdravil častnega občana Viktorja Mihelčiča in dejal, da nam danes generala Maistra in tudi njegov spomenik v Kamniku, ki je bil postavljen leta 1970, zavidajo mnogi Slovenci, Mariborčani pa tudi Ljubljančani, ki se ne morejo dogovoriti, kje naj bi stal spomenik temu velikemu človeku. Potem je nadaljeval, da je bil Maister človek, ki je okrog sebe zbral ljudi, ki so mislili enako in so delali za našo skupno prihodnost. Včasih bi bilo treba razmišljati o njegovih potezah, o njegovi moči.

Nadaljevanje na 3. strani

SCORPIO

Moste 88 A

Prodajalna obutve in tekstila
tel.: 841-029

Voščimo vam lepe velikonočne praznike

Obiščite nas vsak dan od 8^h - 19^h in v soboto od 8^h - 13^h

kočna

SVOJIM CENJENIM KUPCEM
IN VSEM OBČANOM
ŽELIMO VESELE IN PRIJETNE
VELIKONOČNE PRAZNIKE!

VSEM OBČANOM
ŽELIM LEPE
IN SREČNE
VELIKONOČNE
PRAZNIKE
TER OBILO VOLJE,
MOČI IN TRDNEGA
Zaupanja za vse
PRIHAJAJOČE DNI!

MIHA NOVAK,
NAČELNIK
UPRAVNE ENOTE KAMNIK

Uvodnik

Utoku v slovo

Ob praznikih pero kar samo zapiše vse najlepše o naših dosežkih v preteklem letu. Ugotavljam, da teh ni bilo veliko, da bi bilo vredno polniti vsebinsko že tako prenapolnjeno številko našega časopisa. Pisati o preteklih dogodkih kar tako, samo, da se piše, pa ni smiselno. Zato želim opozoriti na simbolni pomen dogodka, ki je bil sestavni del praznične ponudbe, ki bi ga praznovali tudi brez občinskega praznika. Ta dogodek je vsekakor rušenje Utoka. To, kar se dogaja v teh dneh, je udejanjenje večdesetletnih prizadevanj za preselitev ekološko oporečne proizvodnje usnja iz samega centra mesta. Žal se proizvodnja ni preselila, ampak se Utok ruši brez svojega naslednika nekje na obrobju našega mesta.

Nekoč je Iztok Čebašek zapisal, da bo rušenje Utoka velik praznik. Ta misel se mu je zapisala v uvodu k predstavitvi arhitekturne vizije Utoka z naslovom Mamut, ki jo je izdelal Tomaž Slegel. Kar sta napovedala mlada Kamničana, ko sta razmišljala o viziji razvoja našega mesta, se uresničuje v teh dneh. Se več kot to. Rušenje se je simbolno pričelo v času praznovanja občinskega praznika, nekaj dni po nastopu koledarske spomladi, kar samo po sebi napoveduje začetek novega življenja. Ali to napoveduje tudi začetek novega življenja za naše mesto?

Vsi smo radovedni, kaj bo nastalo na ruševinah industrijskega velikana, ki je z monotonim zvokom lužnih bobnov in značilnim smrdom zaznamoval naše življenje v mestu. Stroji so se dokončno ustavili pred sedmimi leti, tedanji poslovodje pa niso poskrbeli, da bi se usnjarska tradicija nadaljevala na bolj sprejemljivi lokaciji v južnem predmestju Kamnika. Sedaj pa se umika tudi fizična podoba našega mestnega velikana. Stečajni upravitelj je dobro poskrbel, da je stečajna agonija trajala dovolj dolgo, da bodo brez sledu izginili vsi sledovi o vzponih in padcih naše tovarne, o potezah, ki so pripeljale našo tovarno do žalostnega konca. V papirnici izginjajo dokumenti o življenju tovarne, nekaj malega pa baje že ponujajo na boljšem trgu. V teh dneh se nazorno kaže, zakaj je bilo v tranziciji potrebno tako strogo ločiti gospodarstvo od lokalne politike.

Ali je to, čemur smo pričali v teh dneh, tudi dokončen konec starega mesta? Upajmo, da ne, da so snovalci novega mesta pod Malim gradom skrbno sledili naši želji, da se staro in novo mesto združita v eno in zaživita novo skupno življenje. Takšen cilj je edina možnost, da Kamnik ponovno zaživi življenje, ki ga je živel vse do leta 1953, ko so takratni, predvsem politično motivirani kadri morali dokazati nove zmage socializma in so zgradili novi Utok, ki je s svojimi zmogljivostmi daleč prerasel zmoglosti reševanja ekoloških problemov. Takrat se je na Kamniškem začela uveljavljati tudi socialistična kadrovska politika z vsemi posledicami, ki jih čutimo še danes. Največja je vsekakor ta, da Kamničani ne znamo ceniti našega domačega znanja in da so desetletja krojili kamniško usodo ljudje, ki so uspeli uveljaviti nižjo kulturno raven dela in razmišljanja. Kot posledica takratnih odločitev je neozdravljiva rana v srcu stoletnega mesta. Marko Pogačnik je na eni svojih energetskih delavnic dejal, da so vibracije težkih strojev uničile pozitivno energijo tega dela mesta. Imamo srečo, da je tukaj v mestu odmrli skupaj s socialistično družbeno ureditvijo, nimamo pa toliko ekonomske moči, da bi novo mesto tudi zgradili Kamničani po naših željah in potrebah. Zato so investitorji prišli od drugod. Ostanje nam samo upanje, da investitorji poznajo kamniško dušo in kamniško zgodovino in ne bodo zgradili spalnega naselja za več kot dvesto družin, ki bodo prišle k nam predvsem zato, ker bodo stanovanja cenejša kot v Ljubljani. Takega naselja znotraj starega mesta Kamničani ne želimo in tudi nimamo prostora v naših vrtcih in solah za toliko novih ljudi. Namesto Utoka naj zraste podaljšek starega mesta, vanj naj se naselijo ljudje, ki bodo z mestom živeli. Le tako lahko upamo, da se bo naše mesto ponovno napolnilo s pozitivno energijo!

Vsem nam želimo, da bo novo mesto pod Malim gradom realizacija naših kamniških želja in uspešna realizacija našega zadnjega upanja za rešitev starega Kamnika pred dokončnim propadom.

IGOR PODBREŽNIK

POMLADANSKO UREJANJE IN ČIŠČENJE OKOLJA

Zima se je poslovila in narava je v vsej svoji lepoti znova oživila. Lepo vreme in toplo sonce nas vabita na prijetne pomladanske sprehode. Kamorkoli se podamo, pa, žal, naletimo tudi na večja ali manjša divja odlagališča odpadkov, na neurejene zelenice, osnesnane bregove rek in potokov...

Turistična zveza Slovenije in ministrstvo za okolje in prostor sta nosilca projektov »Pomladansko urejanje in čiščenje okolja« in »Od izvira do morja«. Občina Kamnik se v oba projekta aktivno vključuje, saj želimo z organizacijo različnih akcij prispevati k bolj čistemu okolju, da bo privlačno za nas občane in za obiskovalce naše občine. K sodelovanju vabimo vse občane, ki ste pripravljeni po svojih močeh prispevati k lepšemu in bolj urejenemu okolju.

Večina letošnjih akcij pod skupnim naslovom »Pomladansko urejanje in čiščenje okolja« bo potekalo v dneh od 14. do 20. aprila. Posamezne akcije bodo organizirale krajevne skupnosti, hišni sveti, podjetja, šole, razna društva in druge organizacije. Za usklajevanje aktivnosti različnih akcij bo skrbela občina Kamnik, ki bo tudi krila finančne stroške odvoza zbranih odpadkov in nabave vreč ter rokavic za udeležence akcij.

Osrednje dogajanje in hkrati zaključek večdnevni akcij pa bo v soboto, 25. aprila, ko bo potekala akcija čiščenja brez in struge Kamniške Bistrice in Nevljice. Strugo bodo očistili ribiči, ki so za to primerno opremljeni, brezine pa vsi ostali udeleženci akcije. Z željo, da bo akcija čim bolj uspešna, vabimo občane in občanke, da se je udeležite v čim večjem številu. **Zbrali se bomo v soboto, 25. aprila 1998, ob 9. uri na avtobusni postaji v Kamniku.** Vsem udeležencem bomo razdelili vreče in rokavice, nato pa bomo v skupinah odšli na različne lokacije vzdolž Kamniške Bistrice in Nevljice. Zbrane odpadke bomo v vrečah odlagali na določena mesta, od koder jih bodo s traktorji odpeljali na odlagališče. Delo bo trajalo približno do 12. ure, potem pa se bomo zbrali na Glavnem trgu, kjer nas bo pozdravil župan, ki bo poskrbel tudi za dobro malico. Prijetno druženje bomo nadaljevali ob zvokih vesele glasbe.

Z željo, da vsi skupaj poskrbimo za lepše in bolj urejeno okolje prav v dneh okoli dneva Zemlje (22. april), vas vabimo, da se akcije udeležite. Ob koristnem delu, ki ne bo težko, bomo tudi malo poklepetali in se sprostili, po končanem delu pa se bomo prijetno zabavali. Pridite primerno oblečeni in obuti, za vse drugo bo poskrbljeno.

DOBIMO SE V SOBOTO, 25. APRILA, OB 9. URI NA AVTOBUSNI POSTAJI V KAMNIKU. Če bo vreme slabo, bo akcija potekala v soboto, 9. maja 1998.

Občina Kamnik

Kamniški občan - Ustanovitelj Občina Kamnik, izdajatelj Bistrica, d.o.o., Kamnik, Ljubljanska 3/a, direktorica Sasa Mejač, oec. Ureja uredniški odbor. Odgovorna urednica in lektorica Breda Podbrežnik-Vukmir. Strokovna sodelavka Vera Mejač. Tehnični urednik Franci Vidic. Na podlagi zakona o PD in mnenja Ministrstva za kulturo sodi časopis med proizvode informativne narave, za katere se plačuje 5% davek. Kamniški občan izhaja dvakrat mesečno v nakladi 11.200 izvodov in ga prejemajo vsa gospodinjstva brezplačno. Naslov uredništva: Kamnik, Glavni trg 24 (občina), tel./fax: 831-311. Žiro račun: Bistrica, d.o.o., 50140-603-53872. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Tisk Delo - Tisk časopisov in revij, d.d., Ljubljana.

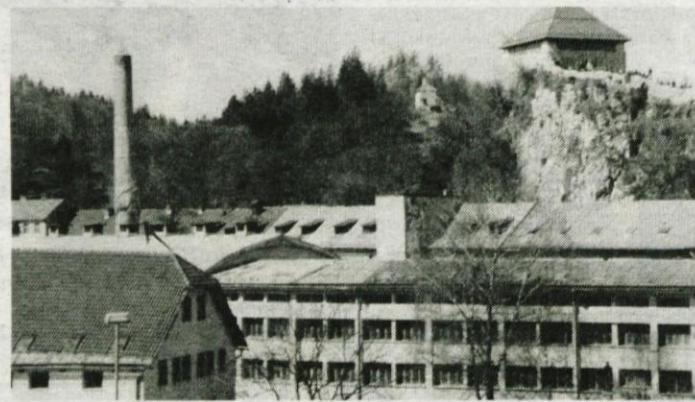
Padel je simbol dvestoletne usnjarske tradicije

Nadaljevanje s 1. strani

Načrt za postopek miniranja dimnika je izdelal dip. inž. Danilo Belšak iz Kamnika, izvedli pa so ga minerji Calcita. V spodnji del dimnika so izvrtali 64 luknj in vanje vložili eksploziv.

Še zadnji posvet o zavarovanju okolice v krogu 100 m od dimnika: - (z leve) Miro Potočnik, pooblaščen minner iz Calcita, inž. Igor Jenko (VAREKA), ki skrbi za varnost pri rušenju objektov in inž. Danilo Belšak, projektant miniranja.

Točno opoldne: 38 m visoki dimnik se je začel pogrezati vase in se pri tem prelomil na sredini, v višini tovarniških streh, z njegovega vrha pa je še enkrat puhnil črn dim.

Po prvotnem načrtu naj bi se dimnik ob enajsti uri prevrnil na severno stran tovarniškega dvorišča. Razloge za tako odločitev je narekovalo lažje nakladanje ruševin. Vendar prvi eksploziji dimnika ni uspelo porušiti. Zato so minerji postopek ponovili in uro kasneje se je dimnik sesedel vase.

Kot nam je povedal inž. Danilo Belšak, je bil vzrok za ponovitev miniranja predvsem previdnost. Da na tako občutljivem območju, kot je Mali grad s kapelico, ne bi povzročili prevelikih treslajev. Vzrok, da se pri prvem miniranju dimnik ni porušil, je bil tudi v sred-

njem, samotnem delu, ki je ostal cel. Povedati je tudi treba, da o gradnji dimnika niso mogli najti nobenih načrtov, kar je še dodat-

skih dimnikov na Jesenicah, v Puconcih, več mostov itd.

O zadnjih trenutkih Utokovega 38 metrov visokega dimnika, ki so

Nad tovarniške strehe se je dvignil velik oblak prahu

no otežkočalo izvedbo rušenja. Sicer pa ima inž. Danilo Belšak kot rudarski inženir že več kot 40-letne izkušnje na področ-

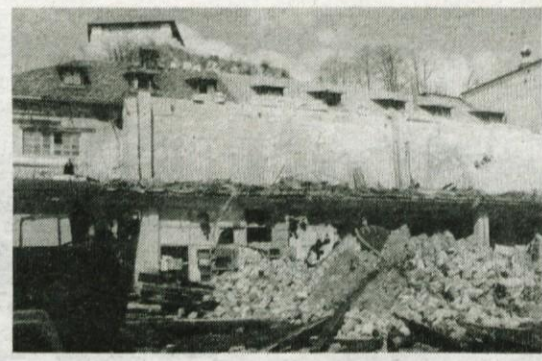
ga zgradili leta 1954, naj svoje po-

ve še nekaj posnetkov.

Besedilo in slike

FRANC SVETELJ

ju miniranja, od 17-letnega dela na Zavodu za raziskavo materiala, prek sedemletnega dela kot tehnolog za uporabo razstreliv v KIK in večletnega uspešnega sodelovanja z našim rudnikom Calcit. Za njim je uspešno rušenje tovarni-

Od nekdanjega dimnika je potem, ko so kamniški gasilci »pogasilili« prah, ostal samo velik kup opeke in zdrobljene-ga samota.

Izšel Zbornik žrtev II. svetovne vojne v občini Kamnik

V okviru prireditve ob kamniškem občinskem prazniku je bil v sredo, 25. marca, ob 20. uri v Maticni knjižnici Kamnik predstavljen Zbornik žrtev II. svetovne vojne v občini Kamnik. Izdaja omenjenega zbornika je vzbudila veliko zanimanje, saj so bili na predstavitvi navzoči številni obiskovalci, med njimi tudi predstavniki občine Kamnik in občinski svetniki. Vsebinsko zbornika je predstavil predsednik komisije za popis žrtev 2. svetovne vojne v občini Kamnik, prof. Milan Šuštar. Komisijo je 31. I. 1996 ustanovila skupščina občine Kamnik z namenom, da popiše vse žrtve druge svetovne vojne na Kamniškem. Članom komisije, ki so jo sestavljali: Ivan Jerič, Tone Hočvar, Franc Orešnik, Janez Prešeren, Aleksander Sarnavsky in Maksimilijan Šimenc je kljub številnim težavam uspelo v letu in pol uspešno končati zastavljeno delo. Podatke so iskali predvsem pri svojih žrtev. Delo je bilo izrazito terensko, zato so morali obiskati in

popisati skoraj vse zaselke v kamniški občini. Za Komendo je komisiji odstopil podatke dr. Marko Žerovnik, g. Ivan Nograšek pa za tunjiško župnijo. Pri ugotavljanju žrtev padlih na partizanski strani ni bilo težav, saj so svoji zelo radi sodelovali. Več težav pa je bilo z ugotavljanjem žrtev na nepartizanskih straneh, saj se veliko ljudi sprva ni upalo sodelovati, ker je v njih še vedno navzoč močan strah. Večinoma so informacije dobili od starejših ljudi, ki so bili priče medvojnih dogodkov. Na terenu zbrane podatke so nato preverjali in dopolnjevali, pri čemer so jim bile v veliko pomoč mrliske knjige, ki so jih pisali med vojno Nemci, v veliko pomoč pa so jim bili tudi zapiski županov, ki so med vojno delovali v Kamniku, podatki, ki jih hranijo v Župnijskem uradu v Stranjah in številne partizanske spominske plošče.

Največ prostora v zborniku zavzema seznam žrtev. Žrtve so razdeljene po župnijah. Za vsako žr-

tev je poleg imena in priimka navedeno tudi domače ime, hišna številka, datum rojstva, datum smrti, povzročitelj smrti, aktivnost žrtve in socialni status. Zaradi večje preglednosti so se odločili tudi za analitičnih prikaz žrtev s pomočjo statistike in grafiknov.

Vseh žrtev druge svetovne vojne je bilo na Kamniškem 1141 oz. 6,7% tedanjega prebivalstva. Iz tabel in grafiknov se da razbrati, da je bilo med civilisti največ žrtev, povzročili so jih Nemci, ki so se tako maščevali za partizanske napade, drugi najštevilnejši vzrok smrti civilistov so partizanske likvidacije, tretji vzrok pa je smrt v zaporih in taborišcih. Drugo mesto po številu žrtev zavzema partizanska stran, tretje mesto prisilno mobilizirani v nemško vojsko, četrto pa domobranci.

Na koncu zbornika so objavljeni še štirje članki. Gospod Marjan Kordaš objavlja članek »Nekateri dogodki v Kamniku in okolici v letih 1941-45 v luči arhivskega gradiva«, g. Milan Windschnurer pa članek o letu 1945. O prisilno mobiliziranih v nemško vojsko piše Alojzij Zibert, Igor Senčar pa o našem zgodovinskem spominu in odnosu do preteklosti. K izdaji zbornika so veliko pripomogli še: Jože Erjavšek, France Hvale, Alojz Jagodic, Tilka Jesenik, Janez Majcenovič, Alojz Orešnik, Milan Windschnurer in Marjeta Humar. Zbornik brez dvoma predstavlja pomembno delo, ki zapolnjuje

vrzeli v našem lokalnem zgodovinskem spominu, saj daje doslej najpopolnejšo in kar se da nepristransko podobo o najbolj vihnem obdobju slovenske zgodovine. Tudi žrtvam na nepartizanski strani, ki so morale biti vsa leta po vojni zamolčevane, daje zbornik pravico do javnega spomina. Že samo dejstvo, da so na enem mestu zbrane in napisane vse žrtve druge svetovne vojne, ne glede na to kateri strani so pripadale, pomeni določen korak k narodni spravi tudi na Kamniškem. Tako se kamniška občina uvršča med tiste redke občine, ki imajo napravljen seznam vseh žrtev druge svetovne vojne. Članom komisije je treba priznati, da so opravili svoje delo (čeprav po poklicu niso zgodovinarji) zelo strokovno. Zavedajo pa se, da njihovo delo ni brez morebitnih napak in bodo veseli vseh dobronamernih pripomb in dopolnitev. Zelo pa bi jih prizadelo, če bi kdo hotel njihov popis izrabiti v strankarske ali kakšne druge namene. Zavedati se moramo namreč, da se v tedanjih razmerah ljudje večinoma niso odločali za to ali ono stran iz politično-ideoloških razlogov, ampak po sili razmer. Vsaka žrtev pa predstavlja bolečo izgubo v slovenskem narodnem telesu. Zbornik nam mora služiti torej kot spomin na vse žrtve, hkrati pa opomin sedanjim generacijam, da se kaj takega ne ponovi nikoli več. Bomo to zmogli?

DAMJAN HANČIČ

Prof. Milan Šuštar predstavlja Zbornik žrtev 2. svetovne vojne. (foto Milan Windschnurer)

VVZ ANTON MEDVED

Novi trg 26/b, Kamnik

enota ROŽLE

obvešča, da ima od ponedeljka, 6. aprila, spremenjene telefonske številke in sicer:

819-310

819-315

819-210

819-215

POSLOVNO INFORMACIJSKI CENTER OBČINE KAMNIK

IZOBRAŽEVANJE V APRILU:

DVOSTAVNO KNJIGOVODSTVO

Začetek: 20. 4. 1998 ob 17 uri v sejni sobi (II. nadstropje) občine Kamnik, Glavni trg 24. Program bo trajal deset dni po 3 ure (štiri šolske ure), in sicer od 17. do 20. ure.

Izvajalec: DATA-Z, Medvedova 10, Kamnik, ga. Mirjana Zejnelagič, dipl. oec.

SVETOVANJE IN INFORMIRANJE: za podjetnike in obrtnike poteka po ustaljenih razporedih in vsebinskih sklopih.

Informacije:

PIC Občine Kamnik, tel. 817-443 ali 818-107

Svetniki sprašujejo in predlagajo

Prodaja kamniškega kegljišča pred sodiščem

Občinski svetnik Janez Repanšek je dal pobudo, naj nadzorni odbor preveri postopek v zvezi s prodajo in preprodajo kamniškega kegljišča ter pregledal zemljiško knjizbo za Planinko.

Janez Jeglič, predsednik nadzornega odbora občine Kamnik v svojem odgovoru pravi, da je nadzorni odbor obravnaval ustno informacijo o prenosu lastništva navedenega kegljišča ter spremljajoče pogodbe in ugotovil, da je občina Kamnik v letih od 1977 do 1997 zelo malomarno ravnala z družbeno lastnino in tako omogočila raz-

zna prekupčevanja in sedanjo nemogočo situacijo.

Nato med ostalim ugotavlja, da je bil leta 1989 ob likvidaciji Planinke ostanek premoženja prenesen na občino Kamnik z ustreznimi knjižbo v zemljiški knjigi. Aprila 1990 je bila sklenjena pogodba med občino in Stolum ino neodplačnem prenosu pravice uporabe in razpolaganja, kar je imelo ustrezno knjižbo v zemljiški knjigi za parcele št. 118/1, zavrnen pa je bil zemljiško knjižni prenos parcele 117/3 zaradi neujemanja podatkov (v zemljiški knjigi 391 m² v pogodbi 478 m²).

Marca 1993 je bila sklenjena namerna pogodba med podjetjem

Stol in F. Bukovnikom za dobo 30 let (obe parceli) s predkupno pravico najemodajalca in za kupnino 80.000 DEM. Kegljaški klub Kamnik bi imel brezplačno uporabo prostorov.

Avgusta 1994 Stol predlaga izvršnemu svetu občine Kamnik odkup (tudi obe parceli) za ceno 80.000 DEM.

Februarja 1997 je občina Kamnik tožila podjetje Stol za vrnitev obeh parcel, na okroglem sodišču je bilo ugodeno začasni uredbi s prepovedjo odtujitve ali obremenitve parcel št. 118/3 do konca pravde in knjižbe te prepovedi.

Julija 1997 pa je bila sklenjena pogodba o prodaji med prodajalcem Stolum in kupcem F. Bukovnikom (obe parceli) z knjižno pravico na kupca.

Avgusta 1997 je bila sklenjena prodajna pogodba med prodajalcem F. Bukovnikom in kupcem CA Leasing Tera d. o. o. s predmetom prodaje vložek št. 2533 k. o. Kamnik (parcela št. 118/1 k. o. Kamnik s poslovnostjo stavbo). Posledica tega je bila prodaja lastninske pravice in pravice uporabe za 340.000 DEM.

Na koncu odgovora je še rečeno, da sodni postopek se poteka in da je treba počakati na pravno-močno odločbo. (fs)

Nadaljevanje 34. seje občinskega sveta

Sprejet (povečan) občinski proračun 98

V nadaljevanju 34. seje občinskega sveta v sredo, 1. aprila, so se svetniki kar deset ur ukvarjali samo z obravnavo predloga občinskega proračuna za leto 1998. Pretesti so morali blizu 90 amandmajev, ki so jih predlagali tako župan kot predlagatelj proračuna, največ pa seveda skupine svetnikov in posamezni svetniki. Ko so ob desetih zvečer končno le sprejeli proračun, ni bil z njim zadovoljen niti župan niti tisti svetniki, ki so predlagane amandmaje iz takšnih ali drugačnih razlogov umaknili. Sejo so sicer zaključili, tako da bodo preostalih pet zadev obravnavali prihodnjič.

Od vseh predlaganih amandmajev so jih po dolgotrajnem usklajevanju sprejeli le 39, kar je manj kot polovico. Med sprejetimi predlogi za dopolnitve oziroma spremembo posameznih proračunskih postavk so svetniki sprejeli 15 amandmajev župana, ki jih je predlagal na predlagane amandmaje s strani svetnikov, kar pomeni, da je deloma upošteval njihove predloge. Med ostalimi sprejetimi amandmaji, ki so bili sprejeti v večini s 16 glasovi, pa je bilo 15 amandmajev SKD, 10 amandmajev SDS in 4 amandmaji F. Orešnika. Ko je občinska uprava na koncu sestala, kaj omenijo sprejeta dopolnila glede na predlagano višino proračuna, so ugotovili, da kljub temu, da je bil že predlog za okrog 160 milijonov SIT večji od osnutka, so svetniki z amandmaji predvidene izdatke (ne pa tudi prihodke) dvignili se za 15,5 milijona tolarjev. To pa v bistvu pomeni dodatno zadolžitev proračuna, čeprav je bilo v osnutku predvideno, naj bi se letos, zadnje leto v tem mandatu, občina ne zadolževala. Omenjenih 15,5 milijona SIT »presežek« pri odhodkih naj bi po izračunih občinske uprave povzročil predvsem prenos namenskih sredstev za telovadnico v Komendi na VVZ v Tuhinjsko dolino (6 milijonov SIT), sklep o dodatnih sredstvih za požarno varnost (4 milijone SIT), povečanje sredstev za odvoz opuščenih vozil za 500.000 SIT in sredstva za bodoči vrtec Maksimilijana Raspa na Šutni v višini 5 milijonov SIT, čeprav je v tem primeru šlo za sprejeti amandma župana na amandma poslanske skupine SKD, ki je prvotno predlagala za ta namen 26 milijonov SIT.

Podrobneje o proračunski razpravi pa v prihodnji številki!

FRANC SVETELJ

Dobitniki letošnjih priznanj ob dnevu civilne zaščite

V okviru praznovanja letošnjega občinskega praznika je župan Tone Smolnikar s sodelovanjem s predsednikom občinskega sveta Igorjem Podbrežnikom izročil priznanja civilne zaščite, ki jih je ob 1. marcu, svetovnem dnevu civilne zaščite, našim najzaslužnejšim občanom na tem področju podelil Miran Bogataj, poveljnik Civilne zaščite Republike Slovenije.

Zlati znak civilne zaščite sta prejela zdravnik dr. Aleksander Doplihar za več kot 20-letno sodelovanje pri usposabljanju ekip prve pomoči in Janez Podjed, gorski reševalec, za 38-letno delovanje v GRS postaji Kamnik.

S srebrnim znakom je bil odlikovan Marko Lenarčič, vodja ekipe reševalnih psov, za več kot 10-letno uspešno delo na tem področju. Bronasti znak Civilne zaščite pa je prejel France Vidmar, ki že 10 let v okviru občinskega štaba civilne zaščite skrbi za tehnično reševanje.

Vsem prejemnikom priznanj za uspehe pri njihovem humanem delu tudi naše iskrene čestitke! F. S.

Letošnji prejemniki priznanj civilne zaščite na sprejemu ob podelitvi priznanj: v sredini z leve France Vidmar, dr. Aleksander Doplihar, Janez Podjed in Marko Lenarčič z županom Smolnikarjem, predsednikom občinskega sveta Podbrežnikom in tajnikom občine Pristovnikom.

SPOŠTOVANI STARŠI!

Vse starše, ki v šolskem letu 1998/99 potrebujejo vzgojo in varstvo v VVZ Anton Medved, prosimo, da oddajo prošnje za sprejem otrok, do 30. 4. 1998. Obrazce - PROŠNJA ZA SPREJEM OTROKA V VVZ - dobijo starši v vseh enotah vrtca.

Zaradi prezasedenosti enot prosimo vse starše, da se omenjenega datuma držijo!

Vse dodatne informacije dobijo na tel. št. 819-310, 819-315, 819-210, 819-215.

VI SPRAŠUJETE, ŽUPAN ODGOVARJA

Z. M. sprašuje: »V časopisu Delo sem prebrala, da so svetniki občinskega sveta občine Kamnik na zadnji seji sprejeli proračun občine Kamnik za leto 1998. V tem tekstu je župan povedal, da proračuna ne more predlagati v objavo, da ga bo treba ponovno obravnavati. Kaj je torej narobe z letošnjim proračunom?»

Občinski svet je za obravnavo predloga letošnjega proračuna porabil 14 ur, najprej na prvem sklicu 34. seje in potem čez teden dni na nadaljevanju te seje. Osutek proračuna so svetniki obravnavali v januarju in nanj dali številne pripombe, ki smo jih pri pripravi predloga skušali upoštevati kar v največji meri. Sodi, da smo zadovoljili blizu 80% želja in predlogov, saj smo predlog proračuna v primerjavi z osnutkom povečali za 147 milijonov SIT. Ob tem je treba omeniti, da smo blizu 80 milijonov namenili za dodatne naložbe v krajinskih skupnostih. Te številke in tolikšno povečanje seveda svetnikom niso bile dovolj, saj so vložili 87 dopolnil na predlagani predlog proračuna. Pri prvi obravnavi predloga se je zapletlo predvsem zaradi številnih dopolnil svetnikov in poslanske skupine SKD, še posebej zato, ker so z dopolnili želeli uvrstiti v proračun postavko sofinanciranje izgradnje otroškega vrta na Šutni v višini 26 milijonov SIT, o čemer pa pri osnutku proračuna sploh ni bilo govora. Zaradi številnih dopolnil je podpredsednik občinskega sveta oz. predsednik stranke SLS Tone Hočevar že med potekom seje in potem dan pred nadaljevanjem zasedanja sklical sestanek z vse-

mi predlagatelji dopolnil. Tudi to usklajevanje ni obrodilo sadov, tako da so na nadaljevanju seje občinskega sveta s pregledovanjem večino dopolnil tudi sprejeli.

Nekatere amandmaje so sicer že pred glasovanjem umaknili, a je proračun dobil podobo, ki se je lahko »sramujemo«. Odgovorimo trdim, da ne zaradi župana in občinske uprave, ampak zaradi »volilnega leta« in nerazumevanja svetnikov, da je denarja toliko, kot ga nameni država oz. ga pridobimo z izvirnimi prihodki in nič več. Svetniki v nekaj primerih niso predlagali finančnega vira, kjer »jenjajo« denar in ga prazeporejajo s svojim amandmajem na druge postavke. Pri sprejemu osnutka odloka o proračunu je namreč občinski svet sprejel sklep, da morajo predlagatelji amandmajev navesti finančni vir. Kljub opozorilu predlagatelja proračuna med potekom seje, da v nekatere postavke ni mogoče posegati in jih zniževati, so bili sprejeti amandmaji brez finančnega pokritja. Zniževanje povzroča izpad namenskih sredstev za investicije. Tako je bil sprejet amandma poslanske skupine SDS, s katerim prazeporejajo namenska sredstva 6 milijonov SIT za gradnjo telovadnice v Komendi. V predlogu proračuna smo za telovadnico Komenda namenili 5 milijonov SIT, saj je del občine zagotavlja tudi načrtovano sofinanciranje države v višini 20 milijonov SIT kot sredstva posebne finančne izravnave za naložbe. V tem primeru so torej 5 milijonov SIT namenjenih za telovadnico Komenda preusmerili drugam, prav tako 1 milijon SIT, ki ga ne bo s strani države, tako kot še drugih 19 milijonov.

Svetniki so povečali tudi odhodkovno postavko občinski del sredstev za požarno varnost za 4 milijone. Kot vir so navedli proračunsko rezervo, ki je bila do glasovanja o tem amandmaju že znižana na 500.000 SIT, torej tudi ta amandma ni imel svojega pokritja. Moram poudariti, da brez proračunske rezerve občinska uprava težko izvršuje proračun, saj so ta sredstva namenjena za nepredvidene naloge.

Tako neusklajenega predloga proračuna ne morem predlagati v objavo in sem vodstvu občinskega sveta predlagal, da na aprilski seji proračun ponovno obravnava oz. sprejme predlagane dodatne sklepe.

Še enkrat želim poudariti, da smo že med potekom seje opozarjali svetnike in tudi vodstvo občinskega sveta na že sprejete sklepe v zvezi s proračunom, posebej sem na to opozoril tudi predsednika občinskega sveta, ki bi z boljšim vodenjem seje lahko preprečil sprejem takšnega proračuna.

TONE SMOLNIKAR
župan

Spominska slovesnost pred spomenikom Rudolfa Maistra

Kamničani smo se tudi ob letošnjem občinskem prazniku, ki smo ga tokrat tretjič praznovali v spomin na rojstni dan našega velikega rojaka, zbrali ob njegovem spomeniku na Grabnu. Zahajajoče sonce je pošiljalo še zadnje rdeče žarke na visoko generalovo postavbo sredi parka, ko je iz instrumentov kamniških godbenikov zazvenela Zdravljica. Ob častnem pozdravu čete slovenske vojske sta k spomeniku najprej položila venec župan občine Kamnik Tone Smolnikar in predsednik občinskega sveta Igor Podbrežnik, nato pa so se

vih borci, brigadir Marjan Balant, poveljnik 5. pokrajinskega poveljstva slovenske vojske, ki je krajsi spominski nagovor začel z besedami svojega deda: »Vnuček moj, kadarkoli in kjerkoli boš nosil uniformo vojaka, bodi Maistrov vojak, bodi Maistrov borec! Ko sem prvič oblačil vojaško uniformo, sem se spomnil teh besed dedka, ki je bil borec za severno mejo in Maistrov vojak,« je dejal Balant in povedal, da se je pravega pomena teh besed zavedel šele mnogo let kasneje - leta 1990 v odločilnih dejanjih osamosvojitve Slovenije. Potem je spregovoril o po-

menu usodnih Maistrovih odločitev leta 1918 za ohranitev Maribora in velikega dela Štajerske v matični domovini. Poudaril je, da ni naključje, da je lik generala Maistra upodobljen na vseh najvišjih priznanjih in medaljah, ki jih za svoja izjemna dejanja prejema vojak slovenske vojske.

K slavnostnemu razpoloženju je nato z nekaj koračnicami in narodnimi napevi prispevala tudi Mestna godba s dirigentom Francjem Lipičnikom. Delegacije občine Kamnik so ob tej priložnosti položile vence k spominski plošči na Maistrovi rojstni hiši

na Šutni in k spominski plošči o razglasitvi 29. marca za praznik občine Kamnik v avli občinske hiše.

F. S.

K spominski plošči v avli občine Kamnik sta venec položila Marjeta Humar, podpredsednica občinskega sveta, in Janez Jeglič, predsednik nadzornega odbora občine Kamnik.

Številne dopolnitve k predlogu proračuna

Nadaljevanje s 1. strani

Vprašanji naj omenimo vprašanje Toneta Hočevarja v zvezi z domnevno sporno kakovostjo izvedbe prve faze plinovoda na Duplici in razlogi, zakaj niso bila kot podizvajalci vključena kamniška podjetja. Če so navedbe v gradivu meneskega podjetja, v katerem med drugim piše, da so »primeri, ko so hišni priključki izvedeni tako, da ogrožajo imetje in življenje ljudi«, da taki priključki nikjer v Sloveniji ne bi bili dovoljeni in podobno, točne, potem mora za to odgovarjati sedanj izvajalec, ali pa bo moralo zadnje besedo o tej zadevi reči celo sodišče.

Kot je v uvodni obrazložitvi k predlogu občinskega proračuna pojasnil župan Tone Smolnikar, predlagatelj pri usklajevanju potreb in možnosti ni imel lahkega dela, saj so svetniške skupine in posamezni svetniki poslali kar 87 dopolnil, katerih sprejem bi terjal znatne dodatne vire ali pa prekomerno zadolžitev proračuna. Največ sprememb in dopolnitev so predlagali svetniki SKD, za njimi so se zvrstili svetniki SDS, smo z dvema dopolniloma so se oglasili svetniki LDS, svetniki drugih strank pa so bili s predlogom zadovoljni.

Po uvodnih obrazložitvah vseh načelnikov oddelkov in tajnika občine so svoja stališča do predloga proračuna posredovala najprej delovna telesa, ki so večinoma predlog podprli, nato pa poslanski klub, katerih vodje so svoje razprave že kar predvolilno obarvali. Stane Zarnik je v imenu LDS poudaril, da je predlog proračuna predvideno naravnano po načelu vsakemu nekaj, se bolj direktno je bil Igor Podbrežnik (SDS), ki je menil, da v Kamniku vlada župan s pomočjo LDS, medtem ko je Tone Hočevar (SLS) dejal, da je predlog proračuna velik korak naprej v primerjavi z osnutkom. Marjeta Humar pa se je v imenu SKD glede na zelo pereče stanje v otroškem varstvu zavzela

za sofinanciranje predvidenega otroškega vrta na Šutni. Deloval naj bi v okviru Karitasa.

Posamezni svetniki so v razpravi v glavnem utemeljevali svoja dopolnila. Poleg tega pa so se zavzeli, da je treba vsaj dvorano v kulturnem domu v Kamniku čimprej usposobiti, da naj se pred odločitvijo o sofinanciranju novega vrta uredi njegov status, da je treba pri sofinanciranju naložb v Komendi upoštevati nameravano ustanovitev samostojne občine, o stroških za zimsko službo, ko ni bilo snega in podobno.

Ob zaključku razprave je Bojan Mlakar, načelnik za okolje in prostor, predlagal dopolnilo, po katerem naj bi dodatna sredstva (okrog 47 milijonov), ki se bodo natekla na osnovi odloka o prispevku za vodo in kanalizacijo, sprejeli so ga na začetku seje, namenili 25 milijonov za nov glavni cevovod na levem bregu Kamniške Bistrice, 15 milijonov za prenovo vodovoda v Kamniku, 5 milijonov za obnovo vodovoda v Šmarci in 2 milijona dodatno za kanalizacijo v Kamniški Bistrici. Anton Kamin, načelnik za družbene dejavnosti, pa je pojasnil, da bodo Kulturni dom v Kamniku prenavljali v več fazah. Od 3. gradbene faze naprej pa bi lahko posamezne prostore že lahko začeli tržiti. Podprl je tudi pobudo za ustanovitev novega vrta na Šutni, saj smo na področju otroškega varstva v naši občini precej na repu, vendar je treba za ta vrtec najprej pripraviti pravno podlago za njegovo ustanovitev.

Predsednik občinskega sveta Igor Podbrežnik je pred glasovanjem o dopolnilih in o celotnem predlogu proračuna sejo prekinil, nadaljeval pa so jo v sredo, 1. aprila. V tem času so se predstavniki predlagateljev dopolnil skušali uskladiti z županom, kot predlagateljem proračuna.

FRANC SVETELJ

Častna četa slovenske vojske je počastila spomin na prvega slovenskega generala - borca za našo severno mejo.

Župan Tone Smolnikar in predsednik občinskega sveta Igor Podbrežnik sta v spremstvu vojaka položila venec občine Kamnik ob Maistrov spomenik.

velikemu borcu za našo severno mejo s cvetjem poklonili tudi predstavniki Območnega združenja borcev NOB Kamnik s predsednikom Janezom Prezljem. Sopek cvetja so k spomeniku položili tudi dijaki srednje šole Rudolfa Maistra.

K spomeniku je nato stopil predstavnik slovenske vojske, ki nadaljuje izročilo Maistro-

Tri generacije pred spomenikom: nekdanji partizanski borci Logar, Prezelj, Poljanšek, pripadnika slovenske vojske major Arko in brigadir Balant (slavnostni govornik), zadaj pa predstavniki dijakov Srednje šole Rudolfa Maistra.

Podeljena letošnja občinska priznanja

Nadaljevanje s 1. strani

»Ker ta praznik sovpada s časom sprejemanja občinskega proračuna, smo te dni nekoliko vsake sebi in se sprašujemo, kdo vlada Kamniku. Vendar župan ne vlada s se eno stranko, pač pa župan vlada najmanj s tremi strankami, kolikor je potrebno za doseg večine,« je poudaril Smolnikar.

Potem je nadaljeval, da je občinski praznik prelomnica za razmišljanje, ali je lahko naš korak naprej še hitrejši. Rekel je, da ne želi govoriti o pomembnih dosežkih, pač pa o mislih, ki jih bi morali v sebi nositi vsi Kamničani. »Poglejmo s hribov na naš lepi Kamnik, ki ga moramo še polepsati in hkrati podpreti ustvarjalno energijo tudi ljudi izven mesta. Zagotoviti je treba življenjske in delovne pogoje v naši, ne ravno majhni občini. V slogu Praznujmo skupaj združimo naše moči, čeprav se že čuti prihod predvolilnega časa. Združimo naše moči za prihajajoče rodove,« je svoj govor končal župan. Na koncu je čestital letošnjim nagrajencem in jim se v prihodnje zaželel uspešnega dela za dobro Kamnika.

Osrednji del prireditve v počastitev občinskega praznika, ki jo

je spremljal bogat kulturni program, je bila podelitev letošnjih občinskih priznanj.

Prof. Milan Šuštar, predsednik komisije za volitve, imenovanja, administrativne zadeve, odlikovanja in priznanja, je najprej povedal, da je do roka, to je 20. januarja, komisija prejela 12 predlogov za podelitev priznanj, občinskemu svetu pa je predlagala izjemoma podelitev petih priznanj za leto 1998. V mandatnem obdobju 1990-1994 namreč ni bilo podeljenega nobenega priznanja. Letos pa teče tudi zadnje leto mandatnega obdobja tega občinskega sveta.

Župan **Tone Smolnikar** je nato izročil občinska priznanja v obliki spominske listine petim izbranim nagrajencem - posameznikom in enemu društvu.

Srebrno priznanje je prejel profesor **Janez Majcenovič** za zasluge na področju publicistike in glasbe.

S srebrnim priznanjem je bil nagrajen tudi dipl. ekonomist **Milan Windschnurer** za zasluge na športnem področju, zlasti pri odbojki. **Zlato priznanje** pa so prejeli profesor **France Pibernik** za dosežke na področju literarne zgodovine, doktor **Nikolaj Sadnikar** za zaslu-

ge na področju turizma in promocije Kamnika, dipl. inž. **France Tomšič** za zasluge pri uveljavljanju sindikalnega pluralizma in parlamentarne demokracije in **Mestna godba Kamnik ob 100-letnici uspešnega delovanja** (priznanje sta prevzela **Igor Sink**, predsednik društva, in **Franci Lipičnik**, dolgoletni dirigent godbe).

Posebnost letošnje prireditve je bila zahvala **Janeza Majcenoviča**, ki se je v imenu nagrajencev zahvalil kar s prvi izvedeno pesmijo Praznična zdravljica, ki jo je na besedilo **Toneta Ftičarja** uglasbil prof. **Viktor Mihelčič**. Zapel jo je ob klavirski spremljavi **Marije Holcar**.

V nadaljevanju kulturnega programa so nato poleg **Mestne godbe Kamnik** pod vodstvom **Francija Lipičnika** sodelovali še študenti Akademije za glasbo v Ljubljani **Andreja Humar**, flavta, in **Sebastijan Vrhovnik**, klavir, klavirski trio kamniške glabne šole, prof. **Janez Klobčar**, violina, njegova učenka **Ajda Kralj**, 6. razred violine in **Gregor Ftičar**, 5. razred klavirja. S pesmijo **Adoramus** te in **Jutranjo** pesmijo je nastopila vokalna skupina **ECCE**, ki jo sestavljajo člani kamniških, ljubljanskih in še nekaterih drugih pevskih zborov in skupin. Posebnega priznanja udeležencev slovesnosti je bil deležen najmlajši sodelujoči v programu, **Domen Pinterič**, učenec 3. letnika Glasbene šole Kamnik, ki je na klavirju zaigral štiri skladbe **Alojza Srebotnjaka**.

Pester in na visoki ravni predstavljen spored, ki ga je z izbranimi besedami, kot vedno, vodil **Tone Ftičar**, so z uspešnico **Francija Lipičnika** Letni časi zaključili letošnji jubilej, godbeniki **Mestne godbe Kamnik**.

FRANC SVETELJ

UTEMELJITEV PRIZNANJ:

Janez Majcenovič, rojen 1933 na Perovem v Kamniku, profesor matematike, je eden izmed tistih Kamničanov, ki delujejo na več področjih.

Kot mlad fant se je najprej zapisal plavanju, bil ob tem odbornik plavalnega kluba in vodja plavalne šole. Nato se je začel ukvarjati s šahom in dosegel lepe uvrstitve. Posvečal se je tudi publicistiki. Pisal je o zavarovalništvu, računalništvu in informatiki. Njegovi prispevki so izšli v zavarovalniških publikacijah v Ljubljani, Beogradu in Zagrebu. O kulturni, zgodovinski in drugi problematiki je pisal v Kamniškem občanu. Za **Lirine** stilne koncerte je pripravljaval vezna besedila,

za Kamniški zbornik je leta 1996 napisal daljši prispevek **Zlata leta plavalnega športa v Kamniku**, za letošnji Zbornik pa razpravo o kamniškem glasbeniku **Viktorju Mihelčiču**.

Največ pa je za promocijo Kamnika prispeval s svojim petjem. Začel je na koru, nadaljeval pri **Viktorju Mihelčiču**, Akademskem pevskem zboru in **Beneških fantih**, ves čas pa pri **Liri**. Zadnja

leta je s Kamniškimi koledniki - z **Rokom Lapom** in **Tomažem Plahutnikom** - ponesel slovensko narodno pesem po vsej Evropi, Severni in Južni Ameriki ter Avstraliji.

Milan Windschnurer se je rodil 1929 v Ljubljani. Po poklicu je diplomirani ekonomist.

Leta 1948 je bilo v Kamniku ustanovljeno **Sindikalno športno društvo**

vo in v njegovem okviru tudi odbojarska sekcija, katere član in aktivni igravec je bil od vsega začetka tudi **Milan Windschnurer**. Poleg tega je bil funkcionar pri vseh drugih športih. Vsako leto je organiziral t. i. športne tedne. Še posebej je bil aktiven v smučarski sekciji, kasneje pa vse bolj pri odbojki. Do leta 1989 je bil, s krajsimi presledki, njena gonilna sila. Najprej je skrbel za propagando, potem pa je bil blagajnik, večkrat tajnik in v letih 1966-71 tudi predsednik kluba. V tem času je odbojka v Kamniku doživela vi-

sok vzpon. Intenzivno je zastavil delo z mladino. Ustanovil je vrsto ekip, zlasti mladih igralcev. Že leta 1972 je bil Kamnik ponovno v II. zvezni ligi.

V letih 1972-75 iz političnih razlogov v klubu ni sodeloval, z delom je začel 1976. In Kamničani so že leta 1979 ponovno dosegli I. B zvezno odbojarsko ligo.

Sam je nastopal kot aktivni igravec odbojke takoj po vojni, sicer pa je že leta 1950 pričel redno trenirati najmlajše odbojkarje. To delo je opravljal vse do leta 1989. Leta 1968 in 1970 so bili njegovi pionirji slovenski prvaki, njegovi mladinci pa so se skoraj vsako leto uvrstili na drugo ali tretje mesto v Sloveniji. Kot drugouvrščeni so se kar trikrat udeležili zveznih finalnih nastopov.

France Pibernik se je rodil leta 1928 v Suhadolah pri Kamniku. Diplomiral je na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Kot slavist je služboval na kranjski gimnaziji. Ves čas pa se je posvečal literarnemu ustvarjanju. Prvo pesniško zbirko **Bregovi ulice** je izdal leta 1960, nato pa še štiri: **Ravnine** (1968), **September** (1974), **Odzovok** (1979) in **Ajdova znamenja** (1993).

Posebno mesto v slovenski literarnozgodovinski publicistiki imata **Pibernikovi** knjigi pričevanj o takratni slovenski poeziji, nastali iz dopisovanja s pesniki in z neposrednimi intervjuji. Med tradicijo in modernizmom (1978) in Med modernizmom

in avantgardo (1981).

Zelo odmevno področje **Pibernikovega** raziskovanja so t. i. zamolčani avtorji, s čimer je slovenski javnosti odkril popolnoma nov svet. Prvi avtor, ki ga je predstavil, je bil pesnik **France Balantič**. Sledili so: **Ivan Hribovšek**, **Karel Mauser** in drugi.

Zadnja leta se je ukvarjal z urejanjem zbranega dela pesnika **Antona Vodnika**, ki je izšlo pri DZS v zbirki **Zbrana dela slovenskih pesnikov in pisateljev**.

Dr. Niko Sadnikar se je rodil na Šutni 1916. leta.

France Tomšič se je rodil v Šmarci pri Kamniku leta 1937. Po poklicu je diplomirani inženir strojništva.

S svojim političnim poslanstvom je začel leta 1986, ko se je v Kamniku vključil v razpravo o zazidalnem načrtu B3 Novi trg in organiziral občane, da so se uprli nameravanim razlastitvam.

Naslednji uspešni poskus organiziranja občanov izven sistema oblasti je izvedel v Litostroju leta 1987. Takratna stavka je presegla socialni značaj stavkovnega vala, ki je tedaj nastal v Sloveniji zaradi ekonomske krize, in je bila tudi poskus politič-

V Zagrebu je pred drugo svetovno vojno študiral medicino, med njo pa je opravljal delo kirurga. Po vojni je postal specialist rentgenolog, služboval je po različnih krajih, nazadnje kot predstojnik oddelka v vojni bolnici v Ljubljani. Iz tega obdobja ga imajo starejši Kamničani v zelo lepem spominu. Vedel je za vsakega kamniškega bolnika, jih obiskoval in se zanimal za njihovo zdravstveno stanje. Po upokojitvi se je vrnil v Kamnik in v zdravstvenem domu pomagal ustanoviti rentgenski oddelek. Predvsem pa je prevzel skrb za ohranitev očetove muzejske zbirke in postal njen neutrudni razlagalec. Danes lahko z gotovostjo trdimo, da je

tudi ta zbirka ponesla ime našega mesta po Sloveniji in Evropi.

Dr. Niko Sadnikar že dve desetletji deluje tudi na področju kamniškega turizma. To je seveda tesno povezano z njegovo ljubeznijo do starega mesta in njegove zgodovine. Veliko si prizadeva za ohranjanje spomina na znamenite Kamničane. Marsikateremu od njih so na njegovo pobudo postavili spominsko ploščo ali doprni kip. Kot ljubitelj zgodovine je rad razlagal obiskovalcem našega mesta preteklost Kamnika, razkazoval njegove znamenitosti in pripovedoval o kulturnem utripu mesta. Posebej se je zanimal za preteklost Starega gradu in bil pobudnik za zavarovanje njegovih ostankov.

Mestna godba Kamnik praznuje letos 100-letnico z dokumenti izprčanega delovanja in 150-letnico omembe godbe v Kamniku. Mestna godba Kamnik je visokokvalitetna poustvarjalna glasbena skupina. Njen repertoar je zelo raznovrsten: od slovenske narodnozabavne glasbe do zahtevnih del tujih in domačih skladateljev. Ves čas svojega obstoja je imela pomembno mesto med slovenskimi godbami in med ansambli v

Kamniku. Bila je buditeljica slovenske narodne zavesti, spremljevalka vseh pomembnejših dogodkov, vzgojiteljica generacij mladih poustvarjalnih glasbenikov, oblikovalka dobre glasbene okusa in pozitivne življenjske naravnosti. Vse te vloge, ki jih je imela in jih ima Mestna godba Kamnik se danes, jo uvrščajo med najpomembnejše dejavnike kamniške kulture v zadnjem stoletju in še dlje.

F. S.

Maks Lavrinc, poslanec državnega zbora, o javni tribuni

Sami najbolj kršijo zakone

Kot smo zadnjič poročali, so na nedavni javni tribuni, ki jo je sklical **Viktor Hribar** s sodelavci, pod točko črne gradnje obravnavali tudi domnevne nepravilnosti, ki naj bi jih zagrešil poslanec **Maks**

Lavrinc pri gradnji oziroma širitvi svoje stanovanjske hiše.

Ker smo v eni prejšnjih števil objavili mnenja občinskih vodilnih ljudi o kamniških javnih tribunah, ki v zadnjem času vsak mesec ob-

ravnava predvsem probleme v zvezi z delovanjem občinskih funkcionarjev in državne uprave, smo to pot vprašali za mnenje tudi **Maksa Lavrince**.

»Najprej moram reči, da me zanima, od kod organizatorjem moji osebni podatki in dokumenti. Po zakonu o upravnem postopku namreč vpogled v dokumente osebnih narave ni dovoljen vsakomur, temveč samo tistemu, ki izkaže pravni interes. Iz zaključkov sklepam, da to ne more biti javna tribuna, pač pa navadno obrekovanje, zato tudi razmišljam o zasebni tožbi. Tu gre za kup laži, ki naj bi bile opora za neki konstrukt ustvarjanja javnega mnenja zoper mene. Pravijo, da je bil moj oče predsednik skupščine, kar ni res. Meni tudi ni treba s sklepom preprečevati poseganja v tuje zemljišče, ker tega nikoli nisem počel. V akcijo za legalizacijo črnih gradenj, ko sem bil predsednik skupščine, sem se takoj prijavil kot črnograditelj z željo, da bi stanje uredil in priložil tudi ustrezno kavgijo, ker sem hotel zadeve legalizirati.

Moram reči tudi, da v sedanjosti tožbi na uporabo služnosti, ki so mi jo svetovali, nimam nobene prednosti na sodišču, kot mi očitajo na tako imenovani tribuni.

Najbolj me moti, da organizatorji pod fasado civilne družbe vpijejo za več pravnega reda, v isti sapi pa sami kršijo zakone, v tem primeru zakon o upravnem postopku, zakon o varstvu osebnih podatkov in celo kazenski zakon.

Maks Lavrinc pravi, da ne želi odgovarjati na vse očitke, pač pa bo to storil v postopku pred sodiščem, ki ga bo začel s civilno tožbo.

ISCG - IZOBRAŽEVALNO SVETOVALNI CENTER IN GRAFIČNE DEJAVNOSTI, d.o.o. DOMŽALE

1230 Domžale, Kolodvorska 6,
tel.: 061/711-082,
tel./faks: 061/712-278

RAZPISUJE

• SREDNJE IN STROKOVNE ŠOLE - VERIFICIRANI PROGRAMI:

- poslovodna šola (V. stopnja)
- trgovska šola (IV. stopnja)
- usposabljanje računovodij (V/1), 400-urni program
- ekonomsko komercialna šola
- gostinska šola (kuhar, natakar)
- agroživilska šola (pek, slaščičar, mesar)

PROGRAMI ZA DOPOLNILNO IZOBRAŽEVANJE IN USPOSABLJANJE

• TUJI JEZIKI:

- nemščina in angleščina

• RAČUNALNIŠKI TEČAJI:

- Windows 95, Word for Windows, Excel, OFFICE 97...

• USPOSABLJANJE ZA DELO

EX SEMINAR - protileksplozijska zaščita električnih naprav (osnovni in obnovitveni tečaj)

seminar: računovodstvo malih podjetij

seminar za vodenje poslovnih knjig s.p.

varstvo pri delu in požarno varstvo

seminar: higienski minimum (osnovni in obnovitveni)

tečaj strojepisja

tečaj skladiščnega poslovanja

tečaj za voznike viličarjev

tečaj za traktoriste - varno delo s traktorjem in traktorskimi priključki

• TEČAJ CESTNO PROMETNIH PREDPISOV

• PROGRAMI ZA PROSTI ČAS

- tečaj šivanja in krojenja

- kuharski tečaj

Prijave sprejemamo na Izobraževalno svetovalnem centru (prej Delavska univerza) vsak dan od 7. do 15. ure, ob ponedeljkih in sredo od 7. do 16. ure ali na tel. številki (061) 711-082 in (061) 712-278.

Želimo vam lepo velikonočno praznovanje!

Bus veselja v Mekinjah

V nedeljo, 22. februarja, popoldne je mekinjsko mladino na povabilo sveta KS Mekinje obiskal Bus veselja. V svetu KS Mekinje namreč že dolgo časa opazujemo, kako nekoristno velik del mekinjske mladine izrablja prosti čas: da radi posedajo pred televizorji, v gostilniških lokalih ali pa se zbirajo ob večerih pri mekinjski mrliški vezici (pa ne samo mekinjska mladina), kjer omamljeni od alkohola in celo lahkih drog počenajo vse mogoče neumnosti. Zato se je svet KS Mekinje odločil ponuditi alternativo - Bus veselja. Bus veselja vodi skupina Skala z Rakovnika pri Ljubljani, kjer namenjen preventivno delo z mladimi, in deluje že približno dve leti. Pri svojem delu se navdihuje v preventivni vzgojni metodi, ki jo je razvil in v praksi uresničil v prejšnjem stoletju živeči veliki vzgojitelj mladih - sv. Janez Bosko. Projekt Skala združuje približno 70 animatorjev, ki svoje delo opravljajo odgovorno in zastonj. V okviru Skale delujejo trije oddelki: oddelek za socializacijsko in učno spremljanje mladih, oddelek za izobraževanje in mednarodno sodelovanje in oddelek za mladinsko ulično delo, v okviru katerega deluje od oktobra 1997 tudi Bus veselja. Tako je ta prostor srečevanja mladih, prostor, kjer lahko sprego-

vorijo o sebi. Mladim se želi približati in jim dati občutek sprejetosti, jih potrditi v njihovem pobudništvu ter jim pomagati pri odkrivanju pozitivnih vrednot življenja, ki jih v današnjem materialističnem svetu močno primanjkuje. Skupina Skala nudi tudi svetovanje in pomoč pri reševanju življenjskih problemov. Dejavnosti so še posebej namenjene socialno ogroženi mladini. Bus uspešno opravlja svojo dejavnost v različnih krajih Slovenije, še posebej v Novih Jaršah in Domžalah, obisk v Mekinjah pa je bil prvi na območju kamniške občine. Projekt Bus veselja je namenjen predvsem mladini, ki obiskuje višje razrede osnovne šole in nižje razrede srednje šole, dobro pa se v njegove dejavnosti vključujejo tudi nižji razredi OŠ. Čeprav temeljijo dejavnosti projektov Busa veselja na krščanskih načelih, to seveda ne pomeni, da ni namenjen tudi mladini drugih ver ali neverujočim. Ti slednji se posebno dobro vključujejo v omenjeni projekt kot animatorji v večjih slovenskih mestih. V Mekinjah je bil Bus veselja dobro sprejet, kar je potrdila mladina s številnim obiskom. Sprva so bili mladi kar malce razočarani, ker so zaradi okvare avtobusa prišli le animatorji brez busa in tako niso mogli igrati igrice na ig-

ralne avtomate, ki so nameščeni v avtobusu. Z različnimi družabnimi in športnimi igrami, ustvarjalnimi delavnici in pogovori o problemu mladih v Mekinjah pa je pet mladih animatorjev pod vodstvom g. Martina Lisca hitro navdušilo mladino. Srečanja so se udeležili tudi nekateri mladi iz Nevelj in Kamnika. Ker projekt Bus veselja poudarja tudi samoiniciativnost in ustvarjalnost mladih, je mekinjska mladina sooblikovala del programa, predvsem glasbeni del, za katerega izvedbo so poskrbeli Primož, Matic in Anže Smolnikar in Marko Petek. Seveda pa so na svoj račun prišli tudi mlajši obiskovalci, ki so svoje spretnosti pokazali v izdelovanju papirnatihih mišk in gosenic. Mekinjska mladina je v pogovoru o svojih problemih posebej poudarila pomanjkanje športnega igrišča ali parka v Mekinjah, kjer bi lahko porabila svojo odvečno energijo. Sedaj ima na voljo za svoje športne aktivnosti le nekaj ur na teden dvorano v mekinjskem društvenem domu, poleti pa igra nogomet na pokošanih travnikih (če lastnik dovolji, seveda).

Tega problema se zaveda tudi svet KS Mekinje, ki je že velikokrat predlagal izgradnjo oz. ureditev športnega igrišča in prostora, kjer bi se zbirali otroci in mladina. Zato tudi podpira pobudo staršev pri Mladinskem centru (objavljeno tudi v Kamniškem občanu) za ureditev otroškega igrišča v nekdanjem Krmačevem parku. V zvezi s tem je svet KS Mekinje pred nedavnim poslal pristojnim občinskim organom vlogo, naj se v spremembo družbenega plana občine Kamnik uvrsti tudi ureditev mestnega parka na tem območju s pripadajočimi rekreativnimi površinami, katerega idejni projekt je bil pred nekaj leti že izdelan. Hkrati smo tudi veseli prispevka, ki ga je pred kratkim namenil g. Tone Stele za ureditev omenjenega parka. Upajmo, da bodo občinski organi našo prošnjo upoštevali. Zaenkrat pa ostaja Bus veselja, ki bo gostoval v Mekinjah vsako tretjo nedeljo v mesecu, edina prava alternativa zbiranju mladine v lokalih ali pred mekinjsko mrliško vezico.

DAMJAN HANČIČ

Mladina je do zadnjega kotička napolnila mekinjski društveni dom. (FOTO: ANDREJ PEČEVNIK)

Večer aerobike

7. marca se je ob 18. uri kulturni dom v Mekinjah napolnil z obiskovalci, da bi si ogledali športno in zabavno prireditev - Večer aerobike. Pokrovitelj prireditve je bil župan občine Kamnik, gospod Tone SMOLNIKAR, za kar se mu lepo zahvaljujemo, kot gost pa si jo je ogledala Jozica SEPOHAR ŽNIDAR, ustanoviteljica Akademije za

fitnes in aerobiko v Sloveniji, ki tudi sicer skrbi za izobraževanje in stalno usposabljanje inštruktorjev fitnesa in aerobike.

Dekleta, žene in fantje so prikazali izvrsti aerobine vadbe, ki jo v Mekinjah izvajamo že sedmo leto. Klasično aerobiko smo prikazali z afro plesom in »rasplo« za trenirane, zanimiva je bila step aerobi-

ka, obiskovalce pa je navdušila slide aerobika - nekoliko tudi zaradi glasbe. Pokazali smo, kako zabavno si lahko skupinski plesi ter vaje za oblikovanje telesa in vaje z žogo. Za popestritev z latinsko-ameriški in s tanci, ki jih izvajamo v Mekinjah, smo izvedli modno revijo, da so si nastopajoči lahko oddahnili med posameznimi točkami.

Za športne prireke je poskrbela frizerka NEJKA, za lepši izgled nastopajočih sta bili odgovorni kozmetičarki DANIELA IN NADJA z Mlake. Aerobicarke in oba fanta je v udobna in lepa športna oblačila obleklo podjetje TIN, d. o. o., sveže sadje za obiskovalce je ponudilo podjetje CVETEK, d. o. o. za potoštev naše lakote in žetje po prireditvi so prispevali restavracija Janez Bratovž »JB Tschelbulj«, pivovarna Union in Inovum, d. o. o., pri oglaševanju pa so nam prijazno pomagali na radiu HIT.

Ob koncu prireditve je Jozica Sepohar Žnidar pohvalila organizacijo prireditve, strokovnost in prizadevanje na področju aerobike v Mekinjah. Kot priznanje za dobro delo nam je podarila STEP in brezplačno udeležbo za eno osebo na dnevu aerobike, ki je bil 14. marca v Ljubljani.

Dobitke za srečelov, storitve in prispevke je prispevalo zelo veliko sponzorjev - nasteli smo jih kar 112. S tem so pokazali naklonjenost rekreaciji ter zdravemu in kvalitetnejšemu načinu življenja. Vemo, da je vsakdo lahko prispeval po svojih močeh, zato se prav vsem lepo zahvaljujemo in opravičujemo, ker vas toliko ne moremo omeniti v časopisu, prizadeli pa ne bi radi nikogar. Prepričani smo, da ste s svojim prispevkom želeli pomagati našemu društvu in dejavnosti, ki jo izvajamo, zato bomo denar, ki bi ga sicer porabili za oglaševanje, vložili v usposabljanje in za nove ter kvalitetne rekvizite (4-5 stepov Reebok ter lahke uteži).

Podpora, ki smo je bili deležni in priznanje, da dobro delamo, nam bosta tudi v prihodnje vodila za zavzeto delo. Še enkrat se zahvaljujemo vsem, ki ste kakorkoli sodelovali pri prireditvi, osebno pa se zahvaljujemo vsem »mojim dekletom«, ki so s svojim entuziazmom pripomogle k uspešni izvedbi »Večera aerobike«.

METKA ROMŠAK
AFA inštruktor aerobike

Nastopajoči na Večeru aerobike v Mekinjah.

JAVNA TRIBUNA OBČANOV

bo v ČETRTEK, 23. aprila, ob 19. uri
v prostorih Občine Kamnik

Program:

- poročilo g. Mlakarja
- poročilo o melioraciji Komenda-Moste
- uporaba občinske seje sobe
- problemi občanov

Vabljeni!

OBVESTILO

Obveščamo vse lastnike kmetijskih traktorjev in traktorskih priklopnikov, da bomo tudi v letošnjem letu organizirali tehnične preglede na terenu za omenjena vozila in sicer v naslednjem zaporedju:

V TOREK, 14. APRILA	V MOTNIKU NA LAZAH pri kulturnem domu	od 10. do 12. ure od 13. do 17. ure
V ČETRTEK, 16. APRILA	V KOMENDI pri kmetijski zadrugi	od 9. do 17. ure
V SREDO, 22. APRILA	V KAMNIKU pri podjetju KAM-BUS	od 9. do 17. ure
V SOBOTO, 25. APRILA	V PODGORJU pri CVIRNU	od 9. do 12. ure

KER JE LE BREZHIBNO VOZILO VARNO VOZILLO, VAS PRIČAKUJEMO.
TEHNIČNI PREGLEDI
ZA TRAKTORJE IN TRAKTORSKE PRIKLOPNIKE
CI & CA d.o.o.
Podgorje 83/A, Kamnik, tel. 061 812-479

Še enkrat o Starem gradu

Bo Staremu gradu posijalo sonce ali bo ostal v megli?

Tak naj bi bil naslov odgovora, ki ga je kot odgovor na članek z naslovom Stari grad spet v težavah (A. V. - Dnevnik, 19. marca 1998) že pisal Jože Jeras, solastnik firme Nevi, d.o.o., Kamnik.

Z nekaterimi navedbami v članku se namreč najemnika, ki sta ob občini Kamnik junija leta 1994 najela gostišče na Starem gradu za dobo 30 let, nista strinjala. »To je tendenciozno pisanje,« je ogorčen dejal Jože Jeras.

Ker smo zadnjič posredovali stališče župana Smolnikarja z novinarske konference in predsednika občinskega sveta Podbreznika, smo imeli za pošteno, da tudi najemniku damo možnost, da predstavi svoj pogled na sedanji žaplet, ki naj bi ga povzročila občinska odločitev o najemni pogodbi. (Povedati je treba, da je bil pogovor z najemnikom opravljen, preden je bilo v zadnji številki objavljeno dodatno pojasnilo župana Smolnikarja).

Za lažje razumevanje naj najprej osvetlimo, kakšne obveznosti sta si s pogodbo leta 1994 naložila tako najemnik kot najemodajalec. Najemnik mora po pogodbi urediti in opremiti celotno gostišče in sicer v naslednjih rokih:

junija 1994 (takoj po podpisu pogodbe) mora biti odprt bife v pritličju. To se je tudi uresničilo.

V roku treh let (torej do junija 1997) mora najemnik urediti kompletno restavracijo v 1. nadstropju. Vsa električna inštalacija za restavracijo in kuhinjo je izdelana, vodovodna inštalacija pa še ne, ker najemnik pravi, da mora občina urediti kvalitetno preskrbo z vodo, (napeljati vodovod) zdaj namreč gostišče uporablja kapnico. Treba je tudi povedati, da se restavracija že uporablja tudi za večje zaključne družbe, hrano pa pripeljejo iz doline.

Najemnik mora v petih letih, to je do srede leta 1999, urediti sobe za goste (možno je urediti prek 30 ležišč) v gornjem nadstropju in v mansardi.

Občina pa mora poleg priključka elektrike, kar je že narejeno, urediti dovoljno ceste, ki je zdaj na nekaterih mestih makadamskega dela v slabem stanju in osvetlitev pespiti, od glavne ceste do gostišča. Poskrbeti mora tudi za dovoljenje za postavitev reklamnih tabel v Kamniku. Vendar tako cesta kot osvetlitev in table še čakajo na izvajalce.

Najbolj različni pa so pogledi na izpolnjevanje obveznosti najemnika, ki je bil dolžan občini ob podpisu pogodbe

plačati okrog 2 milijona tolarjev (20.000 DEM), okrog 3,1 milijona (33.000 DEM) pa na podlagi aneksa k pogodbi iz decembra 1994 pa do 31. 12. 1995.

Najemnik trdi, da je prvi znesek takoj plačal, kar naj bi dokazoval s kopijo položnice (na njej ni stampiljne APP) in izpiskom Agencije za plačilni promet. Občina pa trdi, da tega zneska ni prejela. Sporna je tudi še druga obveznost (3,1 milijona tolarjev, za katero najemnik meni, da je treba najprej odšteti vrednost njegovega vlaganja v objekt. To vlaganje naj bi po cenitvi sodnega cenilca iz konca leta 1996 znašalo okrog 6,7 milijona tolarjev (v ta znesek je vštete tudi nekaj opreme in inventarja).

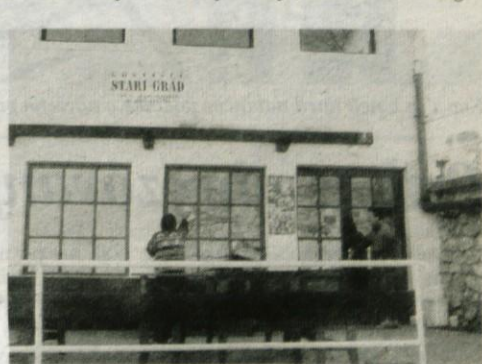
»Tega denarja, ki ga občina zdaj zahteva, nimava, ker sva ga vložila v ureditev objekta,« pravi Jeras, »samo električne inštalacije so terjale prek enega milijona tolarjev, urejena je bila streha na starem delu, škodle, žlebovi, balkon, zaščite, zunanje luči itd.« In pristavi, da bi se mu moral občinski tajnik za domnevno izjavo, objavljeno v Dnevniku, čes da je najemnik »za zdaj prinesel neveljavne račune oziroma zgolj zapisnik sodnega izvedenca«, javno opravičiti. Pravi tudi, da sta se z županom menila, da bi občina kompenzirala preostalo najemnikovo obveznost (3,1 milijona) z njegovim vložkom v investicijsko vzdrževanje objekta, ki ga je vložil namesto občine. Najemnik mora po pogodbi nositi samo stroške sprotne vzdrževanja.

Verjetno pa bo glavni vzrok zapleta v pogodbi zelo nejasno opredeljena višina najemnine oz. višina stroškov, ki jih je dolžan nositi najemnik, namesto plačila najemnine. V 10. členu pogodbe je namreč zapisano, »da se najemnine ne plačuje, temveč preide v družbeno lastnino in razpolaganje po izteku pogodbenega roka vsa nabavljena oprema in vlaganje in je tako najemnika s tem poračunana, oz. kompenzirana (višina potrebnega vlaganja v pogodbi finančno ni ovrednotena! Op. p.). Sicer pa najemnika za gostišče Stari grad z vsemi pomožnimi objekti in zemljiščem

znaša 5% letno oz. 0,487% mesečno od vrednosti vseh vlaganj najemnika po tej pogodbi«.

Čeprav se je zadnji čas obisk Starega gradu zlasti ob vikendih kar povečal, ljudje namreč zlasti ob lepem vremenu kar radi zahajajo na ta naš hrib, vendar bi bil lahko še večji tudi med tednom, pravi najemnik, če bi uredili pespot, ki so jo včasih čistili planinci, in če bi jo spet osvetlili. Tudi cesta na dvokilometrskem zgornjem makadamskem delu je potrebna temeljitega popravila, saj na primer ostri robovi klancov ne dopuščajo, da bi se turisti, ki obiščejo Kamnik, na Stari grad pripeljali tudi z avtobusom.

Najemnika sta nam pokazala tudi ugovor na odpoved pogodbe, ki sta ga 4. marca poslala uradu župana, v vrednosti pa tudi predsedniku občinskega sveta. V njem sta me drugim zapisala, da je stavba last najemodajalca, da ima najemnik v najemu samo prostoro, dalje, da se po pogodbi najemnika ne plačuje, temveč se vloga in nato odšteje od obveznosti. Za preostanek vložka (3,1 milijona tolarjev) sta predlagala kompenzacijo, vendar ni bilo odgo-

Gostišče na Starem gradu - oskrbnika pravita, da z vzdrževanjem ni malo dela.

vora in končno menita, da izpolnjujeta vse pogoje po pogodbi, medtem ko najemodajalec ničesar.

»Restavracijo in kuhinjo smo sposobni urediti v dveh mesecih, čeprav se bomo morali verjetno zadovoljiti s kapnico, namesto z vodovodom, ki bi ga Stari grad nujno potreboval,« na koncu pogovora pravi oskrbnik Jože Jeras.

Lahko samo upamo, da se bodo sedanji zapleti v zvezi z gostiščem na Starem gradu kmalu rešili in da na tej privlačni turistični točki ne bo treba spet zapirati vrat...

FRANC SVETELJ

Komenda

Občni zbor Društva narodnih noš

Šestindvajsetega februarja 1998 so člani Društva narodnih noš na Komendskem na svojem petem občnem zboru povlekli črto pod dogajanje v letu 1997. Bilo je uspešno in razgibano, usmerjeno k delovanju v novih razmerah. Zbor je potekal v prostorih bivše Glavarjeve hiralnice v Komendi.

Navzočih je bilo 66 članov od 135 z otroki vred, kolikor jih šteje društvo. 82 članov je iz komendske fare, 53 pa od drugod.

Poročilo o delu v letu 1997 je podala predsednica društva dr. Angelca Žerovnik. Med drugim je omenila, da so se člani društva udeležili žeganja in sejma z mednarodno parado narodnih noš v Beljaku (Avstrija), kmečke občeti v Kandršah, 26. dneva narodnih noš v Kamniku, blagoslovitve oltarja in 850-letnice cerkve v Komendi, sprejema Fatimske Marije v Mostah in v Komendi, gasilskega praznika v Preski pri Medvodah, dobrodelnega koncerta v Domžalah, dneva paraplegikov v Kamniku, razvija gasilskega prapora v Šinkovem Turnu, proslave gasilcev v Mostah itd.

Nadaljevali so z učenjem več parov osnovnošolskih otrok folklornih plesov v Kulturnem domu v Komendi. Mentorja in harmonikarja v tej povezavi financira Zveza kulturnih organizacij občine Kamnik. Ta organizacija nam daje zagotovilo za nadaljnje financiranje te dejavnosti, hkrati pa tudi denarno pomoč pri nabavi rabljenih dekliskih narodnih noš, ki jih še nujno potrebujemo za nastope.

Izvedli so prireditev »narodnih plesov in pesmi« v Komendi, kjer so poleg gostov Ozare iz Kranja nastopili otroci domače folklorne skupine, domači muzikantje in folklorna skupina upokojencev iz Kamnika.

Nabavili so 4 dekliske narodne noše, rute za 8 parov folklorne skupine pa je darovala tovarna Svilanit Kamnik. V dar so dobili tudi omaro za narodne noše.

Poročilo predsednice so udeleženci občnega zbora z odobravanjem sprejeli, tudi finančno poročilo je nadzorni odbor sprejel brez pripomb.

Ker je preteklo štiri leta od ustanovitve tega društva, je bilo po statutu treba razrešiti predsednico in upravni odbor, hkrati pa izvoliti na novo. Razprava pod to točko je bila kratka: udeleženci zbora so znova za štiri leta izvo-

lili iste ljudi v upravni odbor in predsednico. V imenu izvoljenih se je za zaupanje zahvalila predsednica dr. Angelca Žerovnik, ki je nakazala okvirni program dela društva za leto 1998. Po živahni in ustvarjalni razpravi je sledila pogostitev pozno v noč ob petju in harmoniki.

Za ljubitelje narodnih noš pa še naslednje obvestilo:

Društvo narodnih noš na Komendskem vas vabi na predstavo »Narodnih plesov, pesmi in šeg« v Komendi, kjer bodo poleg članov društva sodelovali tudi nekateri gostje. **Prireditve bo v soboto, 18. aprila, ob 20. uri v Kulturnem domu v Komendi.** Z žrebanjem vstopnic na tej predstavi dobite lahko tudi vi kakšno nagrado, ki jo bodo prispevali sponzorji. Vabljeni!

Dr. MARKO ŽEROVNIK

VESELO VELIKO NOČ

voščimo vsem občanom!

SLOVENSKI KRŠČANSKI
DEMOKRATI

NA KAMNIŠKEM

Gospod trpljenja pot je dokončal, oblast teme premagal je in strl, v sijaju zmage je iz groba vstal, ljudem je blodnim pot v nebo odprl.
Ivan Albreht

7. spomladanski kmetijski sejem v Komendi

Veliko zanimanje prodajalcev in kupcev

Prek šestdeset prodajalcev in samo v nedeljo več kot osem tisoč obiskovalcev sta glavni značilnosti letošnjega že sedmega spomladanskega kmetijskega sejma v Komendi. To kaže, da se je sejem, ki ga na komendskem hipodromu vsako leto dvakrat pripravlja Komeniški klub Komenda na čelu z Lojzetom Lahom, med kmetovalci in drugimi obiskovalci že kar udomačil.

Razstavljalci iz vse Slovenije so tudi tokrat predstavili in seveda tudi prodajali najnovejše dosežke

na področju kmetijske mehanizacije. Čeprav kupcev ni bilo malo, se kar pozna pomanjkanje denarja, posojila pa so se vedno predragala.

Kot nam je dejal Franci Zupan, iz Ločice pri Polzeli, ki na komendskem sejmu že od prvega sejma dalje prodaja kmetijske stroje znanih firm Pottinger, Kirchner in drugih, je bilo na letošnjem največ zanimanja za obračalnike, zgrabljalnike in vakuumske cisterne. Pa tudi drobilci lesnih odpadkov (vejevja itd.) so se

dobro prodajali. Značilno za komendski sejem je tudi, da tjakaj ne prihajajo samo okoličani, pač pa kupci iz vse Slovenije.

Po odprtju sejma v petek, 27. marca, (trajal je do 30. marca) je Kmetijsko pospeševalna služba v kulturnem domu pripravila dobro obiskan posvet o načinih in izkušnjah pri obdelavi tal, udeležilo se ga je kar okrog 150 kmetov. Žal pa so ti udeleženci zaman čakali na kmetijskega ministra Smerkolja, ki bi moral voditi okroglo mizo s poudarkom na problematiki vračanja kmetijske zemlje. Njegov namestnik pa je zbolel, tako da je z zanimanjem pričakovana razprava odpadla. Seveda si s tem tako minister kot njegovi sodelavci med kmeti niso pridobili novih točk.

»V nedeljo smo dosegli rekord v obisku našega sejma, saj je Komendo obiskalo več kot osem tisoč obiskovalcev« nam je z zadovoljstvom povedal, čeprav po štirih napornih dneh že kar utrujeni Lojze Lah in dodal, da je zanimanje prodajalcev kmetijske opreme za njihov sejem tako veliko, da jim že zmanjkuje prostora. Zato bodo do jesenskega sejma povečali razstavljeni prostor za 2000 m², tako da bodo šotor za prireditve postavili na sredino hipodroma.

F. S.

Kupci so hoteli imeti natančne podatke o novostih pri kmetijskih strojih.

Prikaz obrezovanja sadnega drevja

V soboto, 7. marca, je dipl. inž. agronomije Matjaž Maležič, vodja Sadne drevesnice na Studencu pri Kmetijskem zavodu v Ljubljani, prikazal obrezovanje sadnega drevja, robidnic in ribeza v Mengšu in Suhadolah pri Komendi. Prvi prikaz je bil ob 9. uri na vrtu meneskega župana Janeza Pera, drugi pa ob 11. uri pri Jožetu Pavliču, kjer je bil že večkrat.

V Mengšu se je zbralo kakšnih vnanajst ljudi. Matjaž je kot spreten sadjarski strokovnjak pokazal, kako se vzgaja in obrezuje štiri do pet let staro sadno drevje (jablane, hruške in slive), pa tudi stare kmečke vrste sadnega drevja.

V Suhadole je prišlo približno petintrideset gojiteljev sadnega drevja iz komenske župnije; tudi zaradi tega, ker je organizator prikaza inž. agronomije Anton Jagodic z Brega pri Komendi poskrbel za obvestila. Po trgovinah je razdelil štiristo vabil, na »demonstracijo« pa je vabil tudi komendski list Aplenca.

zal na petnajstletnih jablanah, hruškah, desetletni češnji in nekajletnih slivah.

Temeljito je tudi obrezal breskvi, prav posebej tisto, ki je lastniku »ušla« previsoko. Razložil je, kako vzgajati marelice ob žici. Vinske trte se ni lotil (dejal je, naj to naredi odsotni lastnik sam), temeljito pa je obrezal enega od starih ribezovih grmov, da bodo plodovi slastnejši, debelejši in sočnejši. To bodo lahko, ker bo vanje lahko »pokukalo sonce«, kar je tudi pravilo pri gojenju sadnega drevja nasploh.

Matjaž je pri rezi pokazal, da ima res veliko izkušenj pri oblikovanju krošenj sadnega drevja, »pogumnejši« in »odločnejši« pa je bil tudi zaradi tega, ker lastnika ni bilo doma. V šali je dejal, če bi bil, si tega ne bi upal. Lastnik je po prihodu domov res malce debelo pogledal velik kup vej od samo nekaj obrezanih sadnih dreves. Nič se ni jezil, saj Matjažu popolnoma zaupa. Najraje bi videl, da bi mu obrezal kar ves vrt, vendar se potem sam

in razmeram prilagojenimi posnetimi strokovnimi informacijami.

Ljudje so bili z obema predstavama obrezovanja sadnega drevja zelo zadovoljni. Da je do njih prišlo, ima največ zaslug inž. Anton Jagodic iz Kmetijske svetovne službe Slovenije v Ljubljani in pa, seveda, »sadjarski mojster« Matjaž Maležič.

E. Č.

Obrezovanje sadnega drevja v Suhadolah

Ljudje so z zanimanjem prisluhnili Matjaževi razlagi, saj je znal biti tudi duhovit: predvsem pa so veliko spraševali. Vztrajali so skoraj tri ure in bi še, če ne bi Matjaža že malce bolele roke od žaganja starih in odvečnih vej ter tudi grlo, saj ni imel pri sebi mikrofona ali megafona, ampak se je moral potruditi, kar s svojimi naravnimi govornimi sposobnostmi. Zaradi obrezovanja so celo premaknili kosilo na poznejšo uro.

Posebej pohvalno je, da so prišle tudi predstavnice »lepšega spola«, in se še prav posebej zanimale, kako je treba pravilno zasaditi in vzgajati sadno drevje. Inž. Matjaž jim je to lahko le razložil, saj »gostitelj« nima takšnih dreves. Kako jih je treba obrezovati in cepiti pa je poka-

ne bi nič naučil. Ker pa se je tega dela lotil sam ob Matjaževem nasvetu, mu je nekaj od njegovega velikega znanja le ostalo. Zanj kot za druge velja: vaja dela mojstra. To so obiskovalci prikaza obrezovanja sadnega drevja tudi videli na »zgrešenih« primerih vzgoje sadnega drevja oziroma tam, kjer je bil lastnik »preveč usmiljen« do njega. »Usmiljenost« pa tu ni na mestu, marveč znanje, veselje do vzgoje sadnega drevja in praksa. Potem je tudi jeseni veliko veselje doma, in še za zdravje je poskrbljeno pri hiši!

Kdor želi prisluhniti sprotnim kmetijskim in sadjarskim nasvetom, naj zavrti telefonsko številko odzivnika 061/9823 (Ljubljana) ali 062/9823 (Maribor). Postregli mu bodo z letnemu času

Očistimo gozd!

Kot majhen fantič sem na kmetiji stare mame na Štajerskem opazoval, kako so prašiči prede-

lali vse odpadke, ki so nastali na kmetiji. Leta so minevala. Med odpadki se je pojavila plastika in polivinil. Tega prašičji želodec ni prederal. Stran s to grdobijo, je rekel stric, v hosto z njo.

Od tistih časov so se stvari precej spremenile. V trgovinah dobimo papirnato embalažo, vse manj kupujemo stvari, ki se jih ne da razgraditi, biološke odpadke kompostiramo. Preostale odpadke nam, dokler smetišče ne bo zapolnjeno, odpelje Publi-cus.

Zavedamo se, da odpadki ne spadajo v gozd - prelepo učilno življenja. Zato smo se na Zavodu za gozdove odločili, da organiziramo čistilno akcijo. Akcija bo potekala konec maja, pritegniti skušamo kar najširši krog ljudi.

Na Zavodu za gozdove, enoti Kamnik, Tunjiska 21, Kamnik zbiramo podatke o divjih odlagali-

ščih. Če veste za kakšnega v vaši okolici, nas pokličite po tel. 831-946, vsak dan med 7. in 8. uro jutraj. Za sodelovanje se vam vnaprej zahvaljujemo.

Komenda BO nova občina

Pozabljeni že kot del sedanje občine

Prižadevanja prebivalcev najzgodnejšega dela občine so končno obrodila sadove, še več, ti so že lepo rumeni, čeprav jim do polne zrelosti še manjka nekaj dni sonca.

Pa kar lepo po vrsti. Občinski svet je odcepil dela občine od kamniške občine že »davno požegal«, in to s presenetljivo večino in z veliko dobre volje. V državnem zboru je bilo že teže, saj pobuda »zahodnih« Kamničanov ni bila sprejeta v prvem krogu. Pa vendar so državni poslanci morali prejšnji mesec priznati, da proti lokalni trmi in volji krajanov, da sami odločajo o svoji usodi in delu proračunskega denarja, ki jim pripada, nimajo pravih argumentov.

19. marca so na seji razpisali referendum in določili referendumska območja za ustanovitev 36 novih občin ter za določitev oz. spremem-

bo njihovih območij. Za del kamniške občine so zapisali, naj bi se izločil v novo občino Komenda, čeprav sta poslanca Franc Cebulj iz Cerkelj in Maksimilijan Lavrinec iz Kamnika predlagala, naj se upošteva želja vseh treh KS, naj se občina imenuje Komenda-Moste-Križ. Pa so ju drugi, po liniji najmanjšega odpora, preglašovali in nova občina se bo imenovala Komenda. Vsaj za začetek.

En kdaj bo referendum? 19. aprila, še prej pa bodo v prihodnji komendski občini vse občane temeljito seznanili s smernicami delovanja nove občine in načrtovanimi spremembami, predvsem v zvezi s financiranjem nove občine.

Vse lepo in prav, če bi »naša oblast« razmišljala tudi o spremembah in dopolnitvah lokalne zakonodaje ter nove občine najprej spravila v zakonske okvire. Ta isti državni zbor, ki je vehementno odločal o tem, kdo je upravičen in kdo ne do nove občine, je očitno pozabil na svoj lanski sklep, da referendum za ustanovitev občin ni mogoče razpisati prej kot novelo zakona o lokalni samoupravi in novelo zakona o financiranju občin. Pa tudi zakona o pokrajinah in ustrezne reforme državne uprave najbrž še nekaj časa ne bomo dočakali. Vendar vse to sodi v »učni proces«, ki ga bo razred devetdesetih izdelal ali pa ne. Razlika od šolskega sistema je le v tem, da »so ti učenci« za svoje delo vsak mesec nagrajeni z lepim kupčkom tolarjev ne glede na učni uspeh.

Komenda torej BO nova občina in zato je prav, da osvežimo spomin, da je svet KS Komenda lani 15. maja sprejel sklep o pobudi občinskemu svetu občine Kamnik za pričetek postopka o izločitvi krajevnih skupnosti Komenda, Moste in Križ iz obstoječe občine in o ustanovitvi nove občine Komenda.

Občinski svet je 11. junija obravnaval to pobudo in sprejel sklep, da predlaga državnemu zboru pričetek postopka za izločitev dela občine in ustanovitev nove občine Komenda.

Predsednik KS Komenda Tomaž Drolec pa je predvsem zadovoljen, da so bili njihovi argumenti upoštevani in da bodo krajin lahko svobodneje odločali, kam se bodo prelivala sredstva iz dohodnine, davkov in taks, ki jih trenutno dobi proračun občine Kamnik. Po prvih ocenah je tega denarja vsako leto kar za 300 milijonov, v krajevne skupnosti pa se ga po besedah Tomaža Droleca, preko sofinanciranja različnih zadev vrne le približno 20%.

Vprašanje, zakaj v novo občino, pri sogovorniku ni povzročilo zadrege. Nasprotno, pojasnila so bila hipna in izčrpna.

V novi občini se bodo stroški reze zmanjšali za polovico, saj na podlagi primerjave z občino Cerkleje predvidevamo v občinski upravi največ štiri redno zaposlene.

Občina je dolžna skrbeti za infrastrukturo in napeljave komunalne rabe, pa to počne zelo mačehovsko, saj vsak obiskovalec lahko že po neurejenih cestah vidi, kje so meje občine Kamnik.

Nove zadeve bomo vodili odgovorno in predvsem z več sredstvi

poskrbeli za hitrejšo dokončanje. Npr. iz načrtovane izgradnje pokopališča se je občina nenadoma umaknila kljub zagotovilo, da se bodo potrebna sredstva za dokončanje del zagotovila iz proračuna za leto 1998. Nepodpis dogovora o nadaljevanju izgradnje s strani svetnika Vinka Ovijača in predsednika KS Moste Toneta Špenka pa je dokončanje del začasno ustavil, vendar bo KS Komenda sama poskrbela za skorajšnje dokončanje del.

Nobenega projekta v Komendi niso vodile občinske službe, dokumentacijo pridobivamo sami in tudi za izgradnjo nove telovadnice smo zagotovili zemljišče, načrte in finančne vire. Občina je lansko leto sicer nakazala 7 milijonov, letos pride iz Ministrstva za šolstvo in šport 20 milijonov, občina pa je zadnji gradnji v predlogu proračuna namenila 5 milijonov. Z amandmajem pa poslanci iz osnutka proračuna niso vzeli le predlaganih 5 milijonov, temveč nam »vzeli« še milijon in pol iz sredstev MŠS.

Da pa nas niso iz občine »odpisali« šele letos, dokazuje tudi podatek, da smo od sredstev za vzdrževanje infrastrukture že v letu 1995 prejeli le 0,46% vseh sredstev.

Precej časa smo poskušali stvari zgledati po diplomatski poti, saj smo pristojne občinske službe pogosto opominjali na porajajoče probleme, vendar smo bili deležni le lepih obljub, probleme pa urejevali samostojno. Tako nam tudi vodenje izgradnje kanalizacije, razširitve pokopališča, širitve telefonske mreže in drugih ni tuje, je še dodal predsednik KS Komenda Tomaž Drolec.

Krajin so odločili iti do konca in tako kot so samostojno dokončali izgradnjo CATV sistema in preko javnega razpisa izbrali distributerja signala, bodo dokončali tudi novo telovadnico, prej bi jo s pomočjo dosedanje občine, v katero so 15 let odvajali tudi sredstva samoprispevka, brez njene pomoči seveda kasneje in z grenkim priokusom, da so bili pozabljeni že kot del kamniške občine.

Volja ljudi se bo torej v vseh potencialnih občinah izkazala čez nekaj dni, vendar le v tistih, za katere so državni poslanci ocenili, da si to zaslužijo. Zakonske odločbe iz zakona o lokalni samoupravi so v nekaterih primerih grobo kršili, saj si »ljudski izbranci« to očitno lahko privoščijo, mi navadni smrtniki, pač ne. Kako drugače razložiti njihove odločitve, da pri ustanovitvi novih občin podprejo tudi take, ki imajo tudi do desetkrat manj prebivalcev, kot predpisuje zakon (Hodot manj kot 400), spet drugi, ki izpolnjujejo pogoje, pa so zavrnili. Verjetno z razlago, »da oblast pač lahko...«

in tako spet pridemo do lepega izreka, ki spominja na nekdanjo »enounno partijsko oblast«, da nekateri imajo pravico na referendumu izraziti svojo voljo, drugi ne, ker so manj enakopravni. In na vprašanje ZAKAJ, je odgovor lahko le ZATO!

Komendi, Križu in Mostam pa srečno na samostojni poti v lokalno samoupravo.

MATIC ROMŠAK

Na podlagi 20. člena Zakona o postopku za ustanovitev občin ter za določitev njihovih območij (Ur. l. RS, št. 44/96) izdaja Volilna komisija referendumskega območja 1/12 Kamnik

ODLOČBO

O DOLOČITVI VOLIŠČA IN OBMOČJA VOLIŠČA

za predčasno glasovanje državljanov na referendumu za ustanovitev občine Komenda, dne 19. aprila 1998.

I.

Volišče št. 997 bo v prostorih Občine Kamnik, Glavni trg 24, Kamnik.

II.

Volišče obsega referendumsko območje, v katerem so naselja: Breg pri Komendi, Gmajnica, Gora pri Komendi, Klanec, Komenda, Komenska Dobrava, Križ, Mlaka, Moste, Nasovče, Podboršt pri Komendi, Potok pri Komendi, Suhadole, Žeje pri Komendi.

III.

Predčasno glasovanje bo v četrtek, 16. 4. 1998, od 9. do 17. ure.

REPUBLIKA SLOVENIJA
VOLILNA KOMISIJA
REFERENDUMSKEGA OBMOČJA
1/12 KAMNIK

Številka: 00900-1/98
Datum: 3. 4. 1998

Stanislava Avbelj
PREDSEDNICA VKRO 1/12

Na podlagi 20. člena Zakona o postopku za ustanovitev občin ter za določitev njihovih območij (Ur. l. RS, št. 44/96) izdaja Volilna komisija referendumskega območja 1/12 Kamnik

ODLOČBO

O DOLOČITVI VOLIŠČ IN OBMOČIJ VOLIŠČ

za glasovanje državljanov na referendumu za ustanovitev občine Komenda dne 19. aprila 1998.

KRAJEVNA SKUPNOST KOMENDA

Volišče št. 12/1 bo v prostorih Društva upokojencev, Glavarjeva 104, Komenda za volivce naselij: Breg pri Komendi, Gmajnica, Gora pri Komendi, Klanec, Komenda, Komenska Dobrava, Mlaka, Nasovče, Podboršt pri Komendi, Potok pri Komendi.

KRAJEVNA SKUPNOST KRIŽ

Volišče št. 12/2 bo v gasilskem domu Križ za volivce naselja Križ.

KRAJEVNA SKUPNOST MOSTE

Volišče št. 12/3 bo v Osnovni šoli Moste za volivce naselij: Moste, Suhadole, Žeje pri Komendi.

REPUBLIKA SLOVENIJA
VOLILNA KOMISIJA
REFERENDUMSKEGA OBMOČJA
1/12 KAMNIK

Številka: 00900-1/98
Datum: 3. 4. 1998

Stanislava Avbelj
PREDSEDNICA VKRO 1/12

ZA KULTURO JEZIKA

Športna dvorana

Ob trznemskem gasilskem domu mi je padla v oči reklama za koncert, na katerem bo nastopal pevec Vili Rešnik. Pozornost mi je vzbudilo poimenovanje: *Športna dvorana Kamnik*. Morda je bilo že večkrat tako napisano, pa nisem opazila.

Prav je, da se je v zavesti ljudi, ki upravljajo dvorano, ali pa tistih, ki pripravljajo plakate, nekaj premaknilo. Razveselilo me je, da se kamniška največja telovadnica ne imenuje več *športna hala*, kar je bilo še pred časom 'edino pravilo', kajti 'to pomeni nekaj več, pomeni večjo dvorano'. Sto izgovorov in utemeljitev za tujo besedo! Tujke so pomensko neprozorne, zato je njihov pomen veliko manj določen kot pri domači besedi, vendar se 'veliko imenitnejše' slišijo.

Tako razmišljajoč sem začela pregledovati slovarje: Pletersnikov Slovensko-nemški slovar (1894), Slovar slovenskega knjižnega jezika (1970) in Snojev Slovenski etimološki slovar (1997). Ugotovitve so res zanimive. Po jezikovnem občutku je dvorana slovenska ali vsaj slovanska beseda.

Potrdjuje tudi etimološki slovar. Osnovo *dvor*- naj bi bili prevzeli iz hrvaščine (tako Pletersnikov in Snojev slovar - sorodne besede so *dvor, dvorec, dvorjan, dvorišče, duri, dvoriti* ipd.), pripona *-ana* pa je turška. *Dvor* ima praslavanske korenine, kjer je pomenil *dvorišče, hiša*. Izhaja pa iz indoevropske. Besede iz te osnove imajo Rusi, Hrvati, Srbi, Čehi - skratka Slovani. Tako tudi Slovenci.

Besede *hala* Pletersnikov slovar ne navaja, kar pomeni, da smo si jo izposodili kasneje, najbrž šele po drugi vojni. *Hala* je iz nemške *Halle* (dvorana), ki ima pragermanske korenine.

Če imamo ustrezno slovensko poimenovanje, je prav, da ga uporabljamo. Če bi ga ne imeli, bi bilo dobro, da bi ga našli, saj ponuja slovenščina dovolj poimenovalnih možnosti - le potrditi se je treba. Športna zveza (ali kdo drug?) se je odločila za slovensko ime.

Drugačen jezikovni okus imajo prireditelji koncerta, ki ni kar tako, saj se imenuje *Mega koncert*, ob Viliju Rešniku nastopajo še *Magazin* in *Victori*

(če sta to glasbeni skupini). Če bi rekli *veliki koncert*, gotovo ne bi nihče razumel, za kaj gre! Vstopnice pa prodajajo: kamniški *Music shop Point*, *Video club Metulj*, *Planet music shop*, ljubljanski *VOM-music shop*, kranjski *Aligator music shop*. Našteta imena so modna in dajo slutiti, da so se glasbeniki in tisti, ki samo trgujejo z glasbo, že preselili v Evropo, in to v Evropsko unijo, ne v Evropsko zvezo, če ne kar v Ameriko! Morda bi jim bilo treba posoditi angleški slovar, saj tam piše, da je *music* po slovensko *glasben* in *shop* trgovina, torej bi vse te trgovine lahko poimenovali *glasbena trgovina* ali kako drugače. Morda pa mislijo, da se bodo kje v svetu (enkrat kasneje - seveda) s 'prav izbranim imenom' lažje uveljavili kot s kakšnim slovenskim, ki ga razume le nekaj Slovencev.

Čast slovenstva tako rešujejo tisti, ki so se odločili za *športno dvorano*, pa tudi eden od t.i. imenovanih sponzorjev: *Tesarstvo in krovnstvo Štebe*.

Včasih so rekli: Moda je prismo-da. To velja pri vseh stvareh, tudi pri tujih imenih slovenskih trgovin, lokalov, gostiln, glasbenih skupin. Vendarle: takšen je svet, v katerem živimo.

MARJETA HUMAR

Predstavitev Kamniškega zbornika XIV

V ponedeljek, 31. 3., smo se v knjižnici srečali z novo kamniško knjižno pridobitvijo - Kamniškim zbornikom XIV. Po dolgoletnem zatišju je zbornik ponovno oživel pred dvema letoma. Štirinajsti zbornik pa nas navdaja z upanjem, da bo izhajanje zbornikov zdaj redno.

Da je zanimanje za to kamniško tradicijo živo, kaže ne le število objavljenih prispevkov, pač pa tudi množičen odziv na vabilo k predstavitvi. Med kamniško in drugo javnost smo ta zbornik pospremili s kulturnim programom, v katerem smo prisluhnili recitacijam pesmi, ki so objavljene v letošnjem zborniku: to so bile pesmi Elke Podbevšek, Andreja Rifla in Igorja Grošlja, predstavnikov treh generacij. Občuteno sta jih interpretirala Irena Kallišnik in Tone Ftičar. Z violino je program obogatila Anja Skalar, studentka Akademije za glasbo. Posebnost pa je bil film s kamniškimi utrinki, ki so ga prav za to priložnost naredili na Impulzu.

Tokratni Kamniški zbornik je vsebinsko pester in bogat, kar pričča o tem, da je veliko ljudi, ki se živo in tudi strokovno zanimajo za

kamniško življenje. To seveda pomeni, da je v tem zanimanju veliko intelektualnega in ustvarjalnega potenciala, ki lahko še kako dobro sodeluje kamniško stvarnost. Poleg tega pa ima Kamniški zbornik XIV posebno vrednost tudi za generacije, ki prihajajo, saj bo z zapisi iz pozabe iztrgal ali pa ohranil prenekatero spoznanje.

Prejšnji, torej trinajsti zbornik, je tudi v strokovni javnosti vzbudil za-

nimanje in odobravanje. Zagotovo se bo tako godilo tudi letošnjemu. Ob koncu je treba pohvaliti predvsem tiste, ki so zaslužni za to izdajo. Največ zaslug lahko pripišemo glavni in odgovorni urednici prof. Humarjevi. Zelo lepa pa je tudi knjižna oprema, ki jo je oblikoval Dušan Sterle.

Zdaj se je treba le pametno zmedeti - kako ta zbornik prodati.

B. P.

POVABILO - DAN ODPRTIH VRAT

Da bi se naši obiskovalci še bolje znašli med vsem tem gradivom, pripravljamo dan odprtih vrat - dan knjig, seveda. Tako bo v petek, 24. aprila, vsako polno uro od 10. do 18. ure, organizirano vodenje po knjižnici. Naše sodelavke vas bodo popeljale po knjižnici in vam povedale vse, kar vas zanima, pa nas doslej še niste vprašali. Ker smo javni zavod, financiran z javnimi sredstvi (in seveda zato še zdaleč nismo bogati, saj nabava gradiva upada), tudi tako odpiramo vrata vsem davkoplačevalcem zato, da bodo znali dobro izkoristiti tisto, kar je namenjeno prav njim!

Ob izidu novega Kamniškega zbornika

Pred nekaj leti se je občina Kamnik odločila, da spet začne izdajati Kamniški zbornik. Tako je 1996. izšla 13. številka publikacije, v kateri naj bi se predstavljali strokovni pogledi na sedanost in preteklost kamniške občine, na njeno gospodarstvo, znanost, kulturo, naravo in osebnost. Kot pisci naj bi sodelovali zlasti kamniški strokovnjaki ali Nekamničani, ki se ukvarjajo s kamniško tematiko.

Za uresničitev vsake zamisli so potrebni ljudje s svojo voljo, navdušenjem in znanjem. Izkazalo se je, da je bil Kamniški zbornik zazelen in pričakovano, saj je bilo kvalitetnih prispevkov za prejšnjo številko in za to, ki se zdaj predstavlja javnosti, dovolj. Tudi v sredstvih javnega obveščanja je bil 13. Kamniški zbornik ugodno ocenjen. Clanki v tem Kamniškem zborniku so vsebinsko in po načinu obravnave precej različni, zato so razvrščeni v naslednje dele: Razprave, Pesniki in slikarji, Pogledi in mnenja, Gradivo za zgodovino, Kronika.

Da bi bila različnost tematike posameznih prispevkov bolj razvidna in poudarjena, so Razprave še nadalje razdeljene v razdelke, poimenovali: Družba, Narava, Osebnosti. V 14. Kamniškem zborniku je objavljeno 34 prispevkov, ki prikazujejo vso pestrost življenja v naši občini: od ekonomskih in geografsko-statističnih pogledov na Šutno in oživitve gospodarstva nasploh, na sodobno vzgojo in družino, opisov zgodovine in sedanosti Matične knjižnice, ščetarstva in sole v Mostah, zgodovine mekinjskega samostana in božjepotništva v baroku do naravnega bogastva gozda v Kamniški Bistrici in terciarnih plasti na ozemlju občine. Predstavljene so pomembne osebnosti, ki so na različne načine povezane s Kamnikom: Viktor Mihelič, France Pibernik, Janez Matjašič, Maks Bergant, Valerija Heybalova, Ciril Jeglič, Kati Turk, Franjo Lipovec, Janez Tominec, Gašper Kriznik, Luka Svetec, Janez Kečel, s slikami in kratko studijo pa slikarja Tomaž Perko in Dušan Lipovec, z nekaj pesmimi pesniki treh generacij Elka Podbevšek, Andrej Rifl - Felan in Igor Grošelj ter množica drugih Kamničanov. V 14. Kamniškem zborniku je opisan tudi del zgodovine kamniškega alpinizma, jamarstva, glasbenega šolstva, organizirane družbene skrbi za invalidno mladino in mestne godbe. V posebnem prispevku so zbrana vsa pogosto nasprotujoča si

mnenja o obnovi tabernaklja v komendski cerkvi. Zapisani so spomini in odmevi na najdbo ostankov mamuta pred šestdesetimi leti. Za Kamnik je bila po drugi vojni gotovo najpomembnejša pridobitev gimnazija, ki letos praznuje 45-letnico prve mature, zato je temu dogodku in usodam prvih maturantov posvečen kratek spominski zapis. Tako je v nekaj stavkih povzeta vsebina 14. Kamniškega zbornika. Njegovo vrednost gotovo povečujejo tudi stare fotografije. Kot je pestra vsebina, tako različni so tudi avtorji: srednješolci, ki raziskujejo pod vodstvom svojih mentorjev, študentje, diplomanti in doktorandi različnih fakultet.

Zahvaljujem se vsem, ki so s svojim znanjem in delom prispevali k temu, da je Kamniški zbornik zrcalna podoba življenja in ljudi naše občine v sedanosti in preteklosti. Jezikovni pregled in večkratne korekture mi je pomagal opraviti prof. Milan Suštar. V računalnik jih je vnašala Ana Anzel.

Hvaležna sem prof. Heleni Hribarjevi za prevod večine povzetkov v angleščino (avtorji dr. Bogomir Kováč, prof. Darko Kladnik, inž. Bojan Pollak in Damjan Hancič so povzetke prevedli sami). Z njenim delom naj bi bila vsebina dostopna nekoliko širšemu krogu ljudi. Slikar in grafični oblikovalec Dušan Sterle je dal prejšnjemu in temu Kamniškemu zborniku kamniško prepoznavno podobo. Celotno besedilo je računalniško obdelal Sašo Matičič iz Studia Dataprint.

Na koncu: brez podpore župana Antona Smolnikarja, občinskega sveta občine Kamnik, posameznikov, ustanov in podjetij, naštetih na koncu, knjiga ne bi mogla iziti. Zato hvala vsem za dobro sodelovanje.

MARJETA HUMAR

Učiteljica Andreja Modrijan obiskovalcem razlaga, kako so izdelovali velikončne butarice

njem in s starejšimi obujali spomine na praznovanje velike noči.

Ko sem si prišla ogledat sadove njihovega dela, so imeli otroci pouk, tako da jih nisem želela motiti in informacije iz prve roke nisem dobila. Zadovoljila sem se s kratkim razgovorom z gospo učiteljico Andrejo Modrijan, ki mi je opisala, kako je potekalo delo in kako so se na povabilo k sodelovanju odzvali svojci otrok, ki obiskujejo solo v Nevljah.

Najprej so otroci gostili stare starše. Veliko se jih ni odzvalo povabilu, a vendar so bili veseli tistih, ki so prišli. Verjetno so pripravili svoje vnučke in njihove sošolce do razmišljanja, saj so med njihovimi pripovedovanji lahko ugotovili, da včasih ni bilo izobilja, kakršnega smo deležni danes. Tedaj so se razveselili jabolka, se vsaj v tem času najedli jajčk, morda dobili novo obleko...

Za dedke in babice so bili to lepi spomini, preko zapisov in ilustracij otrok pa sem ugotovila, da so jim predstavili tudi stare običaje. Eno takih, ki se je delno obdržalo do danes, je na primer pomladansko čiščenje pred veliko nočjo. Opisovali so sekanje peciva, krkanje in kalikanje pirov, »boga strašite«, izdelavo butaric...

Slednjega običaja učenci niso le opisovali, ampak so butarice tudi izdelovali. V terek so imeli v soli delovno akcijo, kjer so se jim pridružili tudi mamice in očki. Skupaj so barvali pisanice, slikali na svilo in slikarje porabili za voščilnice, pekli preste in pecivo, iz različnih materialov upodabljali piščančke, petelinčke, na vse mogoče načine dekorirali pirohe. To je le nekaj stvari, ki sem si jih zapomnila.

Med drugim so se učenci izkazali tudi kot novinarji, pesniki, sestavljalci in reševalci rebusov, ilustratorji...

Lepo, zelo ustvarjalno in pohvalno predvsem zato, ker je s projektom zadihala tudi vas oziroma tudi okoliske vasi, saj neveljsko solo obiskujejo tudi otroci iz Vrhpolja, Olševka, Briš, Soteske, Hriba, Porebra in Markovega.

V četrtek so svoje delo prikazali s prireditvijo, ki je bila, po pripovedovanju učiteljice Andreje, bolj spomladansko naravnana.

Na razstavi se je videlo, da trud vseh otrok in učiteljic ni bil zaman, saj se je ljudi trlo.

NATAŠA HRIBAR
Nevlje

TURISTIČNO INFORMACIJSKI CENTER OBČINE KAMNIK
GLAVNI TRG 23, 1240 KAMNIK
TEL: 061/831-470, FAKS: 061/818-119
E-mail: infocenter.kamnik-1@siol.net

KOLEDAR PRIREDITEV

Vsako sredo ob 18. uri
Delavnica osebnostne rasti, vodi jo Vera Prelovšek. Informacije: tel. 0609-631-868 ali 842-209

Vsako sredo ob 10. uri
Igralne ure s knjigo, vodi Helena Sterle

Vsak drugi ponedeljek ob 17. uri
Pravilne ure v Šmarci - (v prostorih KS) z Jano Verlinšek

Vsak petek ob 17. uri
Pravilne ure na Duplici - (prostor KS), vodi Helena Sterle

Dvakrat tedensko po tri ure
Tečaj oblikovanja glin na lončarskem vretenu. Začetek: ko bo objavljeno zadostno število tečajnikov (4), dvorana MKK. Informacije tel.: 812-597, tajništvo ali pionirski oddelek

Petek, 24. aprila 1998, ob 19. uri
Ob dnevu knjige vam predstavljamo pisateljico Majo Novak in njeno novo knjigo Karfanaum.

DRUGE PRIREDITVE

Vsak torek, ob 19.30
V prostorih DU v Komendi: delavnica osebnostne rasti, vodi jo Vera Prelovšek. Informacije: tel. 842-209 in 0609-631-868.

Nedelja, 12. aprila, ob 19. uri
V Komendi, pred KS Komenda, bo meditacija ob polni Luni.

Sobota, 18. aprila 1998, ob 20. uri
Folklorne plesi in narodne pesmi, predstavitev domače folklorne skupine. V kulturnem domu v Komendi. Organizator prireditve - Društvo narodnih noš na Komendskem, informacije dobite po tel.: 841-168.

Sobota, 18. aprila 1998, ob 15. uri
Velika nagrada Kamnika - kolesarska krožna dirka. Organizator prireditve KD Kamnik. Informacije po tel.: 832-284.

Sobota, 25. aprila 1998, ob 8. uri
Arboretum Volčji Potok
Otvoritev tradicionalne razstave tulipanov ter vrtnarskega sejma. Prireditve bo obogatena s Slovenskim trgov, kjer bodo razstavljenaročlja različnih slovenskih hiš, postavljena v trg, na katerem bodo prikazovali domače obrti. Razstava bo potekala od 25. 4. do 4. 5. 1998. Informacije: 812-345.

PRIREDITVE V ŠPORTNI DVORANI KAMNIK

Nedelja, 26. 4., ob 20. uri
Neposredni TV prenos zbiranja pomladnega 3x3.

Nastopali bodo: Slavko Avenik, ans. Gašperji, ans. Grega Avenika, ans. Stajerskih 7, ans. Franca Miheliča, ans. Henček, Igor in zlati zvoki, ans. bratov Poljanšek, Stanka Kovacič. Oddajo bosta vodila Nataša Bolčina-Zgavec in Boris Kopitar.

Vstopnice po 500,00 SIT lahko kupite v predprodaji na prodajnih mestih:

- Turistično informacijski center občine Kamnik (TIC), tel.: 831-470
- Music shop Point, Kamnik, tel.: 817-824
- Hram Rožice, Mengeš, tel.: 739-037, 737-510.

Ponedeljek, 13. aprila 1998, ob 20. uri
Župnijska cerkev na Šutni, Kamnik
FESTIVAL MUSICA AETERNA
Koncert
Komorni pevski zbor EMANUEL Celje
Zborovodkinja: Bernarda Kink
Mladinski godalni orkester Glasbene šole Celje
Dirigent: Matjaž Brežnik
Program: Gallus, Rossini, Nystedt, Premri, Železnik, Vivaldi, Massenet, Mozart.

Petek, 17. aprila 1998, ob 20. uri
Razstavišče Veronika, Kamnik
PLEHNATI VEČER
Recital za tubo in tenor
Izvajalca: Luka Einfalt in Uroš Košir
Klavijska spremljava: Neda Perko

Nedelja, 19. aprila 1998, ob 10. uri
Fitness club »Fit&sexy«, Podgorje
Odpri razstave
Stanka Baloh: PRVI SLIKARSKI UTRINKI

Sreda, 22. aprila 1998, ob 18.30
Razstavišče Veronika, Kamnik
Razstava:
Z NARAVO K BOLJŠEMU ČLOVEKU
Taborniško društvo rod Bistriških gamsov Kamnik ob 35-letnici ustanovitve.
Razstava bo odprta do 1. maja, vsak dan od 10. do 12. in od 15.30 do 18.30.

PRIREDITVE V MATIČNI KNJIŽNICI KAMNIK

Petek, 10. aprila, ob 19. uri
Moja Grzinčič: Trekking po Nepal, potopisno potovanje z diapozitivi

Sobota, 11. aprila, ob 19. uri
Delavnica za otroke JAZ SEM z Matejo Keber

Vsak torek ob 18. uri
Pravilne ure z Jano Verlinšek in Andrejo Štorman. Predhodne prijave niso potrebne

Vsako sredo ob 13.30
v VILI CIRA-CARA umetniško-ročna delavnica. Vodi prof. Rosana Kleindienst Premk

KAMNIŠKI
ZBORNIK XIV

1998

Kulturna dejavnost v Šmartnem

Člani KUD Ivan Cankar Šmartno v Tuhinju smo tudi v sezoni 97/98 aktivni. Pripravili smo burko v dveh dejanjih, Lazidravnik, avtorja Jaka Štoka in v režiji Franca Hribarja. Premiera je bila v domači dvorani kulturnega doma v soboto, 7. marca, repriza pa v nedeljo, 8. marca. Gostovali smo tudi v Šmarci, kjer

smo imeli kar lep obisk. Načrtujemo tudi gostovanje v Domu upokojencev neke sredi aprila in še eno predstavo konec aprila v domači dvorani za zaključek sezone. Zahvaljujemo se ZKO Kamnik za vsestransko pomoč.

FRANC MODRIJAN

Nekaj velikonočnih utrinkov

Velika noč je najstarejši in največji krščanski praznik. Na veliko noč se kristjani spominjajo Kristusovega vstajenja. Kristus je vstal ponoči oziroma ob prvem juntranjem svitu. Po krščanskem pojmovanju naj bi z vstajenjem odresil svet, zato je bila tista noč zares velika.

Velikonočni krog sega od pepelnice srede do velike noči. Od velike noči pa do binkošti govorimo o velikonočnem času. Uvod v teden pred veliko nočjo je veliki teden in v njem cvetna nedelja, ko v cerkvi blagoslovljajo v sope ali butare povezano pomladansko zelenje, kar je splošno razširjeno tako pri nas

le pred prvo svetovno vojno. Obdanje so pogosto barvali v barvah slovenske zastave. V okolici Ljubljane je izdelovanje teh butar postalo rokodelska dejavnost.

Po cvetni nedelji se začne veliki teden. Ljudje se bolj zadržujejo doma in se pripravljajo na velikonočne praznike. Še danes, zlasti na podeželju, gospodinje temeljito pospravijo hišo, pomijejo okna, pobelijo bivalne prostore. Ponekod se lotijo tudi vrčkov pred hišo. Sledi pripravljanje prazničnih jedi. Gospodinje so presejale moko, natolke orehe in lešnike za potice, pripravljale barve za pirhe. Orehe so

na Koroškem so verjeli, da se izpolni vsaka želja, ki si jo človek zaželi pred sončnim vzhodom; drugje se nikakor ni smelo prati; ponekdo niso delali na njivah, ker potem te ne bi bile rodovitne.

Pravo praznovanje pa se začne na veliko soboto. Zjutraj se je blagoslovljal ogenj, potem pa so nesli k žegnju jedila, ki so jih gospodinje pripravljale že prejšnje dni. Že Valvazor je opisal kranjski žegen: prekašana svinjina, osoljena govedina, kuhana jajca in kolač. K temu se dodaja še hren. Velikonočni žegni so po slovenskih pokrajinah različni, vendar ne bistveno. Na Gorenjskem so v jerbasa dajali kolač kot simbol Kristusove trnove krone, rdeče pirhe kot znamenje njegovih kapelj krvi in tri korenine hrena kot simbol žebljiv, s katerimi so ga pribili na križ. Zraven sodi še meso. Po postnem času so se vsi veselili teh jedi, predvsem pa družinskega prazničnega vzdušja.

Med žegnjo so vedno tudi obarvana jajca. Jajca so zelo razširjen prastar simbol, prisoten v različnih svetovnih religijah in mitologijah. Jajce je simbol pomladi, izvor vsega stvarstva, rodovitnosti. V krščanstvu je to simbol Kristusovega vstajenja. Slovenska velikonočna jajca se uvrščajo med najlepše okrašene primerke v Evropi. Imajo različna imena: pirhi, pisanice, pisanke, rementke. Na belokranjskih pisanicah in prekmurskih rementkah prevladujejo geometrični liki, na primorskih in gorenjskih pirhih pa motivi iz narave. Tem motivom in likom ponekod dodajajo še krščanske simbole in tudi stih. Nekateri so prav hudomušni: »Pisanka rdeča, ljubezen goreča, če sem dekle za te, pa ozri se na me.« Kmečke ženske so svojo ustvarjalno žilico lahko izrazile prav pri okraševanju pisanic - te še danes zbuja občudovanje zaradi krasilne spretnosti in lepote. Krasijo jih s posebno risalko in voskom, v drugih pokrajinah pa so ornamente praskali z nožkom.

Pirhe so včasih barvali z na ravnimi barvili: za rumeno so uporabljali žafran in česminov les, za rdečo zavrlečo praljšilke, črno je dalo hrastovo in jelševo lubje in rjavo čebulni listi. Jajca potem premežajo s slanino, da se svetijo. Včasih so v mestih pirhe poslikavali tudi znani slikarji in so jih ljudje kupovali za posebna darila.

Najbolj so se pirhov veselili otroci. Z njimi so se igrali velikonočne igre: trkljanje ali trkanje, sekanje, valjanje. Valjanje gre takole: desko dvignejo in jo naslonijo, potem pa jo njej spuščajo pirhe - če ta zadene pod desko nastavljeni pirh, igralec vzame oba pirha. Pri sekanju mečejo v jajca kovance - če ta prebije lupino in v jajcu obtiči, postane ta pirh igralčeva last. Trkanje pa je igra, pri kateri dva igralca trkata s pirhi. Trdnjše

jajce zmaga, njegov lastnik pa dobi tudi počen pirh.

O krašena jajca pa evropskim otrokom prinaša velikonočni zajec. Ta izvira iz germanske mitologije. Sicer pa je zajec simbol plodnosti. Angleškim otrokom zajček skriva jajca na vrtni, ki nastane iz jajca.

tu in otroci jih potem iščejo. Nemški in madžarski otroci dobi-jo koske z darili, vmes je tudi čokoladni ali lesen zajec, tudi iz blaga. Zdaj vemo, zakaj se na velikonočnih voščilih pojavlja zajec. Poleg njega seveda tudi kokoši in piščanci, ki pa predstavljajo življenje, ki nastane iz jajca.

Uporabljena literatura:

Bogataj, Janez: Ljudska umetnost in obrti v Sloveniji, 1993
Kunaver, Dušica: Pod lipo domačo, 1990
Kunaver, Dušica: Pisanica rdeča, 1991
Kuret, Niko: Praznično leto Slovencev, 1989
Ovsec, Damjan: Velika knjiga o praznikih, 1992

PRAZNIK LEPIH SPOMINOV

Velika noč. Praznik najlepših spominov iz otroških let in mladosti. Tudi danes praznujemo ta praznik, toda včasih je bilo drugače...

Tiho in v pričakovanju smo zrl v mamo. Komaj smo dočakali, da je vse naložila v jerbasa, ga prekrila z belim vezanim prtikom, na kate-

vah, in se razšla na vse strani. Počasi in dostojanstveno je prihajala mama s svojim jerbasa na glavi. Zavedala se je, da nosi božji žegen, da so v njem vse dobrote in dobrine sveta, hleb belega kruha, potica, velika domača šunka, klobase, tri korenine hrena, pomaranče in jabol-

to smo večerjali kot ponavadi. Kradoma smo pogledovali proti jerbasi, ki je z velikonočnim žegnjo stal veličasten na mizi. Nedelja. Jutro je bilo čudovito. Bandere so vihrale v jutranjem soncu, nebo je podrtalo v rokah štirih močnih možakov. Župnik je visoko držal zlato monštranco, ki so jo božali zlati sončni žarki. Vonj kadila se je vil od drevesa do drevesa, od njive do njive, vse do gozda po vsej fari. Pesem zvonov se je razlivala iz dveh zvonikov farne cerkve in oznanjala vstajenje.

Otroci smo se zbrali okoli mize v sveti zbranosti in čakali. Oče je odmolil in z obredno svečanostjo odkril jerbasa. Narezal je šunke, klobase, nastrgal hrena, olupil pirhe in načel potico. V kozarec je natrl svežega pelina, nanj nalil belega vina, ga dvignil k soncu in nam vsem skupaj nazdravil. Nato smo tiho jedli velikonočni žegen in le-

sen kroznik se je počasi praznil. Zunaj je bila pomlad, lepa in dobra, naš vrt pa v cvetju in zelenju. Sonce je grelo našo lepo domačijo. Bili smo srečni. Na perutih pomladanskega vetra je prihajalo vedno bližje klenkanje iz zvonika cerkve.

Veliki zvon je vabil k dopoldanski maši.

ALEKSANDER SARNAVSKY

Maksim Gaspari: Žene z jerbasi

rem so bile rože živopisanih barv. Mama, doma z Gore, ga je kot dekle samo izvezla in ga prinesla s seboj v bali, ko se je omožila v Tunjicah na kmetijo.

Pri Sv. Ani je mežnar dolgo vabil k velikonočnemu žegnju. Cerkev na hribu je bila daleč vidna, za njo pa so se v snegu belile Kamniške Alpe. Počasi so se začela zbirati vaški poti dekleta in žene, praznje opravljene. Naša mama je navadno prišla zadnja s svojim jerbasa. Za veliko noč je imela vsako leto nov predpasnik in novo pisano ruto, v katero se je razkošno nabiral veter in se igral z njenimi bogatimi kodri, ki so ji silili na čelo. Najlepša je bila naša mama vselej takrat, ko je imela nazaj zavezano ruto, rahlo izpod čela nabrane kodre in polna usta prešernega smeha. Otroci smo jo spremljali do vrha našim vrtom. Pod kosato jablano, bila je vsa v cvetju, smo posedli in potihem molili, da bi se mama ne spotaknila in prevrnila polnega jerbasa. V rokah smo tiščali šopke zvončkov, ki smo jih nabrali ob loki in čakali, da bi zagledali župnika. V cerkev otroci nismo šli.

Nismo dolgo čakali. Prva dekleta so se vsula iz cerkve kakor čebele, z jerbasi na gla-

ka in nazadnje pisanice vseh barv. V pomladanskem soncu je veter privzdigoval beli prtček na jerbasa, kakor da bi bil radoveden, kaj vse se skriva v njem. Čez graben je mama stopila previdno, se pognala med njivami in počasi zavila v hrib. Vsi otroci smo ji hiteli naproti. Kakor v procesiji smo jo spremljali v hišo, kjer je odložila jerbasa na mizo. Poleg njega je položila živopisani svitek, se prekrižala in oddahnila. Okoli jerbasa na mizi smo dali zvončke. Mama je postavila križ in dve sveči. Vse je bilo slovesno, tako kot pri maši.

Blagosloviti pa je bilo potrebno tudi zemljo, vrt, njivo, sadovnjak, hišo in hlev, živino, vse za srečo in zdravje. Mama mi je dala pušpanovo vejico, nalila blagoslovljeno vodo v skodelico in tako sem hodil in hodil, resen in zbran, ter kropil na vsakem koraku. Bilo je lepo. Gabrova meja pod vrtom je ozelenela, japonska kutina je rdela v gostih cvetih, boječe so se stiskale vijolice pod vejicem in trobentice so zlatile jaso za sosedovim gozdom.

Na veliko sobo-

Maksim Gaspari: Žegen

Pomladno zelenje v butari (foto: Helena Mušič)

kot drugje v Evropi. Cvetna nedelja je spomin na Kristusov prihod v Jeruzalem. Kot poroča evangelij, je tja prihajal na oslici, množice pa so ga navdušeno pozdravljale in predenj metale palmove veje.

Stara navada blagoslovljanja zelenja ima predkrščanske korenine v verovanju, da nekatere rastline varujejo ljudi pred ujmami, strelo in boleznijo. Zato oljne vejice ali dele blagoslovljenih butar ljudje zataknejo za razpelo ali za tramove hiš, hlevov in gospodarskih poslopij. Butare so v Sloveniji zelo različne. Vanje povijajo različno zelenje, ponekod tudi sadje in pecivo. Ponekod dajo v butare mladike kolikor mogoče različnih dreves, drugje po sedem lesov, kar naj bi ponazarjalo sedem zakramentov. Spet drugje dodajo toliko jabolk, kolikor je ljudi pri hiši. Nekateri običaji so v butare vključevali poleg jabolk še pomaranče, suhe fige, preste. Nekatere butare so bile tako velike, da jih je k žegnju neslo kar več fantov skupaj.

Med cvet nedeljskimi butaricami so posebno ljubljanske, ki so razvojno tudi najmlajše. Te so sestavljene iz svežega zelenja in različno obarvanih oblan- cev. Ta nava- da, ki je tudi v naši okolici najbolj znana, se je pojavila v Ljubljani še-

Pirhi so zelo lep del naše kulturne dediščine.

TA POTICA

In res so prazniki bolj praznični, ker je na mizi z nami ta potica. Kot bi uživali ljubezen z njo in radost, ki ožarja lica. Kot bi bila ta sladka jed izvor vse praznične svetlobe, ki razsvetljuje dom in vrt ter notranjost vsake sobe. Uživamo jo, to potico, lahko in v sveto hkrati, saj jo je za praznike poslala mati.

Tone Kuntner
MOJE BREGAČE

Želimo vam lepo velikonočno praznovanje!

Za bogato obloženo mizo in prijetnejše praznovanje vam pripravljamo okusne suhomesnate izdelke.

Dobite jih v naši prodajalni na Usnjarski 1 v Kamniku (tel.: 817-404) vsak dan od 7. do 19. ure, ob sobotah pa od 7. do 12. ure.

MIKAVNO IN DOBRO!

VRTNARSTVO
GAŠPERLIN

Moste 99 pri Komendi, tel.: (061) 841-471

Spomladanska ponudba:

bršljanke z enojnimi in polnjenimi cvetovi, pelargonije, raznobarvne surfinije, fuksije, moljevke, bidens, sončne vodenke...

UGODNE CENE!

Obiščite nas od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 13. ure.

Prijetne velikonočne praznike!

Trgovina z mešanim blagom

»PRI BRINU«

Gozd 10/a, tel.: 825-484

Želimo lepo velikonočno praznovanje!

Z OTROKI V ČASU PRED VELIKO NOČJO V Arboretumu razstava tulipanov in vrtnarstva

Velika noč je tesno povezana s pomladjo. Začetek velikonočne praznovanja je zapisan na nebu. 21. marca nastopi enakonočje in z njim pomlad. Potem je treba počakati na polno luno in prva nedelja po spomladanski polni luni je velika noč.

Prav v tem času se začne narava zopet odpirati. Ljudje se veselimo daljšega dneva, toplote sončnih žarkov, pomladnih cvetlic, popkov na drevesih, ptičev in ptičjega petja. V stvarih, ki so se zdele mrtve, se spet razkriva življenje. Otroci se odpirajo vsemu novemu, svežemu življenju.

V družini se notranje in zunanje priprave na veliko noč začnejo že štiri tedne prej, v t. i. 'postnem času', bolj intenzivno pa med velikim tednom.

Kako bomo oblikovali dneve pred, po in v času velike noči je odvisno predvsem od naše notranje usmerjenosti in doživljanja. Otroci bodo zaznali naše razpoloženje in nam sledili.

Dobro je, da se sprehajamo, kolikor nam dopušča čas in se skupaj z otroki veselimo ob odkrivanju brsteče in kaleče narave. Z malo večjimi otroki se lahko ozremo v nebo in opazujemo dogajanje na nebu, da začutimo veličastnost vesoljnega reda.

V teh dneh naj se otrok sreča z vsemi štirimi elementi: z vodo (gremo h kakšnemu izviru, zalivamo rože), z zrakom (igre z žo-

go, izdelovanje vetrnic, guganje), z ognjem (prižgana velikonočna sveča na praznični mizi), z zemljo (oblikujemo iz gline, otroku odstopimo del zemlje na vrtu, ki ga lahko sam obdeluje).

Ob večerih lahko otroke učimo pletenja in zgibanja iz papirja (origami). Tako otrok prek dejavnosti lahko začuti princip reda in ureditve v pletenju in spreminjanju ter preobrazbe v zgibanju.

Veliko vlogo pri ustvarjanju vzdušja imajo poleg drugega tudi pravljice in zgodbe. Pripovedujemo lahko vse pravljice in zgodbe, v katerih se pojavljajo motivi preobrazbe, preseganje trpljenja in smrti ter motivi rešitve (npr. Grimm: Žabji kralj, Motovilka, Rdeča kapica, Dva brata, Kristalna krogla...).

Pri nekaterih pripravah za veliko noč lahko sodelujejo tudi otroci. Skupaj lahko pripravimo velikonočna gnezda iz mahu, ki jih postavimo na praznično mizo. V glinene posodice lahko posejemo velikonočno pšenico in potem vsak dan opazujemo, kaj se godi.

Z večjimi otroki lahko šivamo in ustvarjamo zajčke, ovčke, piščance in jih damo poleg šopka ali kaleče pšenice na mizo.

Vsak otrok lahko sodeluje pri oblikovanju velikonočnih kruhkov, ki jih pojemo na velikonočno jutro. Posebno skrb namenimo velikonočnim jajcem. Otroci

do devetega leta naj ne bi sodelovali pri barvanju jajc. Skupaj lahko pobarvamo izpihana jajca, ostale pa okrasimo sami, da otrokom ne vzamemo vseh skrivnosti otroštva.

Otroci se tako že pred veliko nočjo veselijo jutra, ko bodo iskali jajčka, ki jim jih je prinesel velikonočni sel, zajec. (Mi smo ti, ki poskrbimo jajčka po vrtu ali v stanovanju.)

Z iskanjem jajčk je v otrocih povezana želja, da v svojem življenju iščejo in najdejo stik z notranjimi silami vstajenja.

Na velikonočno jutro se lahko zberemo ob praznični mizi, na kateri gori sveča, zapojemo ali zaigramo kakšno pesem, potem pa otroke prepustimo veselju iskanja in odkrivanja velikonočnih jajčk.

Za konec pa še misel za dneve velike noči:

PROSITE IN USLIŠANI BOSTE, POTRAJATE IN ODPRLI SE VAM BO, IŠČITE IN NAŠLI BOSTE.

Če kdo želi, se nam lahko priključi pri ustvarjanju zajčkov iz filca in nepredene volne. V Matični knjižnici Kamnik, v sredo, 8. 4. od 13.30 do 16.00, nad Maleševogalerijo v četrtek, 9. 4. od 16.30 do 19.30.

Informacije in prijave na telefon 737-460 ali pionirski oddelek MKK.

ROSANA KLEINDIENST PREMK

Tradicionalna pomladanska razstava cvetja v Arboretumu bo z vrtnarskim sejmom, konjeniškim prireditvami in sejmom domače obrti potekala od 25. aprila do 4. maja. Kot popestritev razstave smo lani občudovali pravo holandsko vas, letos pa organizatorji pripravljajo prikaz nekaj zanimivih stavb iz slovenskih mest. Na razstavi sodeluje tudi naše mesto z znamenito Žvokljevo hišo. Občani Kamnika, Mengša in Domžal še vedno lahko kupijo letne karte po samo 1.750 SIT v Arboretumu, njihovi cvetličarni na Slamnikarski 1 v Domžalah in Vrtnariji v Kamniku. Ob nakupu morajo priložiti svojo fotografijo. S to karto lahko neomejeno obiskujejo park in tudi vse razstave cvetja ter prireditve. Sicer pa je vstopnica za enkratni obisk 500 SIT za odrasle in 350 SIT za otroke, v času razstave pa 800 SIT za odrasle

Tisoči cvetov narcis vas pozdravljajo ob vhodu v Arboretum...

in 400 SIT za soloobvezne otroke. Predsolski otroci, solske skupine iz Kamnika, Mengša in Domžal ter invalidi imajo vse leto brezplačen vstop.

Obiščite Arboretum in naredite nekaj zase, tako kot so za vas z dogovorom o ugodni letni karti poskrbeli vodstvo Arboretuma, župana Kamnika in Mengša ter županja Domžal.

ZA VEČ CVETJA NA NAŠIH OKNIH IN BALKONIH

Poleg običajnega pomladanskega čiščenja našega okolja naj bi k lepši podobi naših naselij prispevali tudi urejeni vrtovi in parki, se posebej pa okna in balkoni s cvetjem.

Da bi Kamnik tudi v prihodnje obdržal sloves enega najbolj urejenih izletniških krajev v Sloveniji sta se občina Kamnik in Arboretum Volčji Potok letos prvič odločila za **skupno akcijo** z imenom **Balkonsko cvetje**.

Zato bo mogoče v tednu po Veliki noči (od 14. do 18. aprila) za vsako gospodinjstvo v vrtnariji Arboretuma v Kamniku pod gradom Zaprce kupiti **sadiko balkonskega cvetja** po močno znižani ceni. Tako bo mogoče kupitidenimo, bršljanko že za 75 SIT, palergonijo za 90 SIT, enoletnico za 350 SIT itd. K temu popustu bo občina prispevala eno polovico, 30% pa Arboretum. Seveda bodo količine za vsako gospodinjstvo (kupec naj bi se izkazal z osebnim dokumentom) omejene na 15 sadik na gospodinjstvo.

F.S.

Skozi objektiv

Nenavaden pogled na Kamnik - ob vznožju Malega gradu je zdaj že drugače.

Foto: Helena Mušič

Folklorna skupina Društva upokojencev Kamnik, edina v naši občini, uspešno nadaljuje delo svojih predhodnikov - folkloristov skupine Kamniška Bistrica pod vodstvom Francija Poljanška. Njihove nastope občudujemo na vse več prireditvah, nastopili so tudi na sejmu Alpe Adria v Ljubljani.

SAŠA MEJAC

Z lepo urejenih sprehajalnih poti je pogled na skrbno urejen park se lepši...

Ob zaključku ogleda pa se sprostite ob čudovitem biseru v naravi - jezeru z živopisnimi rackami in labodl.

Tudi letos bo za vse Slovenke in Slovence zacvetel po vsaj en tulipan.

Tekst in fotografije: SAŠA MEJAC

KMETIJSKI CENTER LAH KOMENDA

Klanec 13 pri Komendi
Tel.: (061) 841 022, 842 070, 842 080, faks: (061) 842 210

LEPE VELIKONOČNE PRAZNIKE
VAM ŽELIMO.

FRIZERSTVO

**MARJANCA JUH
KAMNIK,
TUNJIŠKA 2/B
telefon: 817-422**

Vsem strankam in drugim občanom želim lepe velikonočne praznike in se priporočam za obisk.

**OBMOČNA OBRтна
ZBORNICA KAMNIK**

**Obrtniki in podjetniki, združeni
v Območni obrtni zbornici Kamnik,
želimo vsem lepo doživeto veliko noč.**

Je biti meščan še vedno slabo in sramota?

(Ob (pre)dolgi zgodbi vračanja premoženja Meščanski korporaciji Kamnik)

Po Kamniku in tudi drugod se vedno straši duh antimeščanstva. Ta je v preteklosti dosegel, da je iz nekdanjega mesta Kamnik postal ena velika vas in da so ga tudi zaradi tega preimenovali »proletarske« Domžale. Meščanom, kot stebrom modernega demokratičnega sistema, je bila po vojni odvzeta njihova ekonomska osnova in tako so bili obsojeni na izgon. Žal se tak antimeščanski recidiv pri nekaterih nadaljuje v Kamniku še danes in to ne samo v politiki, ampak tudi na drugih področjih, kar med drugim povzroča v mestu pravo mrtvilo.

Eden od stebrov kamniškega meščanstva in s tem mesta samega je bila tudi Meščanska korporacija (MKK). Ta je bila med drugim tudi opora naprednim, slovensko zavednim meščanom Kamnika in zato ni čudno, da ji je Hitler, takoj ko je prišel leta 1941 sem, nacionaliziral ekonomsko osnovo, to je celotno njeno premoženje. Nova oblast ji je sicer po osvoboditvi v letu 1945 vrnila odvzeto premoženje, da bi ji ga lahko nato naslednje leto spet sama nacionalizirala. In zdaj država dela spet vse, da bi to ekonomsko osnovo, premoženje se enkrat ukradla s tem, da ga ne bi vrnila.

MKK je nekdanj ogromno prispevala tudi za mesto Kamnik, saj so njeni deležniki dobivali iz njenega gospodarstva samo minimalno - preračunano na današnjo ceno lesa okoli 20.000 SIT na leto - 194 deležev - vsi skupaj 3.880.000 SIT in na 50 let les za obnovo ostrešja. Vse ostalo se je vračalo nazaj, v povečanje materialne osnove, v samo mesto in za napredek mesta.

Enako usmeritev ima MKK tudi zdaj. Dohodek, ki ga lahko pridobi iz gozdov (saj ostalega premoženja praktično ne bo možno dobiti nazaj, odškodnina pa bo minimalna, če jo bo sodišče sploh hotelo priznati in še njeno izplačilo bo razporejeno na zelo dolgo obdobje), ne bo še zdaleč tako velik, kot je bil pred nacionalizacijo, vendar bo večina dohodka šla nazaj v razširitev materialne osnove in nato seveda lahko tudi za mestne in občinske potrebe. Pri tem je pa najpomembnejše to, kar gre verjetno nekaterim najbolj v nos, da tu ne stranke in ne posamezni občinski velemože ne bodo formalno imeli odločilnega vpliva in ne bodo mogli nabirati volilnih točk s tujim denarjem, kot to delajo v občinskem svetu zdaj, ampak bodo o tem denarju odločali drugi in to ne samo na osnovi dnevne politike.

Nevoščljivost nekaterih someščanov na eni strani in grabežljivost tistih, ki bi morali odvzeti vrtni (država), ne pozna meja. Pri prvih je glavno, da je bilo njim vrnjeno, kar je bilo odvzeto njihovim prednikom, a MKK se to nikakor ne sme vrtni. Pri državi pa se žal ve, da se sama ne spoštuje vsega, kar je uzakonila, saj je o njeni nenasitnosti škoda igubljati besed. MKK je originalna, izvirna, meščanska, torej buržoazna tvorba, zato nikakor ne sme več zaživeti! Posebej se, ker naj bi zdaj bili pravi samo, prosto po Kersniku, »jari meščani«, a odvzeto premoženje naj bi ostalo tistim, ki so ga odvzeli, in naj ga ne bi dobili nazaj tisti, ki jim je bilo odvzeto! Samo v primeru MKK!?

B. POLLAK

Pešpot na Stari grad je »razsvetljena«

Ko sem se 26. 3. 1998 zvečer vračal iz službe, sem bil presenečen, ker je bil hrib Starega gradu tako lepo osvetljen, da sem pomislil, da je občina končno osvetlila pešpot na Stari grad. Iz te blaženosti in sreče, ko sem že premišljeval, da bo večerni sprehod na Stari grad ob osvetljeni pešpoti pravo romantično doživetje za zaljubljene Kamničanke in Kamničane, so me na trdnjo tla postavile sirene gasilskih avtomobilov, ki so hoteli gasiti požar na pobočju Starega gradu. V trenutku je bilo konec mojega dobrega razpoloženja in spet me je prevzela utrujenost napornega delovnega dne.

Ko sem prišel domov, me je razveselil naš Kamniški občan. Še listati mi ni bilo treba, ko zagledam »našega« vodjo in njegov odgovor v zvezi s Stari gradom. Začnem brati in ker ne poznam stvari na relaciji najemnik najemodajalec, se poglabim v dejstva, ki jih navaja vodja in da se dajo ugotoviti s prostim očesom. Razsvetljave ni, razen če bodo vsak večer zažigali gozd. Cesta na grad je prejšnja kot dobra, vse pa je odvisno od tipa avtomobila, ki pa nekaterim ne dela težav. Ob poti celo naletim na popolnoma razbito katro in nehotne se vprašam ali je taka zaradi ceste ali zaradi tega, da imamo temo za pogovor o primernosti kupa pločevine v naravi, na poti proti vrhu. Tudi velikih reklamnih panojev ni, je pa ena stara neugledna tabla, ki nas opozarja, da tam gori nekeje je. Najbolj nas opozarjajo, da na gradu obstaja življenje, luči ob večerih in množica ljudi, ki se ob lepem vremenu odpravljajo proti gradu. Tega pred letom 1994 ni bilo. Na vrhu te čaka manjše urejeno otroško igrišče, ki ga Kamnik lahko samo sanja, ustrežljivo osebe in prijetno vzdušje. Moram priznati, da je lepo. Ne spomnim pa se, da bi bila na vrh speljana elektrika, ali da bi občina uredila oskrbo z vodo. Lahko, da se tudi motim, vodja že ve.

Glede na vse napisano v odgovoru na vprašanje župana, se zdaj sprašujem, kako naj verjamem, da so resnične ostale navedbe v odgovoru, ko večina stvari, ki bi jih moral storiti najemodajalec, ni narejenih, kljub zatrdilom »našega« vodje, da so.

Možno pa je, da je pri vsej zadevi v ozadju nekaj drugega. Ljudje so se v treh letih množično navadili hoditi na grad in to je tisto dejstvo, ki šteje pri tistih, ki to ceno in tudi pri tistih, ki zdaj vidijo v tem dejstvu vpeljan posel, ki ga je treba izkoristiti. Ampak take stvari se v Kamniku ne dogajajo, kaj ne?

BRANE GOLUBOVIČ ml.

Moj pogled

PRAZNUJMO SKUPAJ

V sredo, 25. marca, je simbolično padel dimnik tovarne usnja in tako napovedal začetek rušitvenih del. Da je to slavnostni dogodek za Kamnik, so napovedovala vabila, v katerih se je avtorjem zapisalo, da so investitorji prenove kamniškega starega mestnega jedra. Malce zlobno bom pripomnil, da Utok niti v najboljših časih ni bil staro mestno jedro Kamnika, je pa res, da je blizu.

Zbrali smo se občinski svetniki, župan in ekipa, upravna enota, investitorji in novinarji, stari in mladi. Ljudi je bilo več kot na drugih prireditvah ob občinskem prazniku. Mali grad že dolgo ni imel toliko obiskovalcev. Nekaj minut pred enajsto uro se je oglasila ročna sirena in naznanila veliki dogodek. Začelo je pihati, mrzel in močen veter, ki v našem mestu ni prav pogost. Vsi smo utihnili in kot začarani zijali v dimnik. Ob enajstih je malo počilo in dimnik se je zamajal. Čakamo na drugi, dokončen pok. Po petnajstih minutah je večina opazovalcev doumela simboliko in razkropili smo se po mestu.

Dimnik je vseeno padel slabo uro po napovedanem dogodku ob navzočnosti najvztrajnejših.

V naslednjem tednu pa se je začelo zares. Stroji so zabrnili in tovarna usnja kopni v pomladanskem soncu. Kar grozljivo je videti, ko pade stena in se pokaže pisarna, omara počasi zgrmi v globino in z nje padajo mape in spisi. Ni skrivnost, da so v tovarni ostali računalniki, ki zdaj pod okriljem noči, ali pa tudi sonca počasi dobivajo nove lastnike. Da stari pokali nekdanjega Utoka in še cel kup opreme leži tam naokoli. Res je, da ne prav dolgo. Sprašujem se, kaj neki si je mislil stečajni upravitelj, ko je zapustil tovarno. In odgovor ni pri rušenju, so si vsaj ogledali prostore. Mar v Kamniku ni družtev, ki bi tako opremo potrebovali za svojo dejavnost. Kako lepo bi bilo, če bi prek medijev povabili nekdanje Utoke delavce in jim podarili opremo, ki je še ostala. Nekajletna agonija Utoka se je končala tako, kot se je pravzaprav začela. S popolno brezbrzičnostjo okolice. Buldožerji bodo motečo grdobno odstranili, ne bodo pa odstranili slabega priokusa v ustih, ki bo nekaterim ostal še dolgo.

Ste zdaj tudi vi doumeli simboliko upiranja dimnika. Ni bil kriv miner. Zadeva ni bila pripravljena. Mudi se, ker se bližajo volitve in potrebuje se akcija. Karkoli, samo da se vidi, da se dela.

Letošnji občinski praznik je moral biti naj v vseh pogledih, saj je vendar leto volitev. In res je bil. Številne prireditve, veličasten ognjemet, dve knjigi, ki sta tesno povezani s Kamnikom in nekaj veselja, slavnostna seja in podelitev priznanj so dogodki, ki naj bi skupaj s porušitvijo Utoka ponesli slavo in čast občinskih veljakov do zadnjega zaselka v občini.

Stvari pa so tekle v svojo smer, daleč stran od scenarija. Za slavnostno sejo se niso pošiljala posebna vabila, saj so bili povabljeni vsi

Kamničani. Prav zato jih je bilo nekaj uzaljenih in so manjkali. Zanimala me je slavnostni govor ni bil napisan, žal. Drugače pa je bila slavnostna seja lepa in je treba pohvaliti vse sodelujoče. Čestitam dobitnikom priznanj občine Kamnik.

Celodnevno koncentriranje na Glavnem trgu je bilo odlično pripravljeno, le obisk je bil nikakršen. Zgodba se je ponovila v športni dvorani na veselici ansambla Poljansek. Kaj že pomeni marketing? Pri taki količini vloženega truda in tudi denarja bi morali pripravljalec prireditve investirati tudi v to, da bi vrabci čivkali, kaj se bo vse dogajalo, kje in dokaj.

Bolj uspešna je bila mladina na koncertu. Ko so zvedeli, da praznujemo rojstni dan generala Maistra so se pomerili v borilnih veščinah. Zdravstveni dom je bil kar lepo obiskan. Veličasten ognjemet na predvečer praznika se je končal v dokazovanju proračunske postavke - gasilci, nakup cisterne za gozdne požare. Ker proračun še ni sprejet, so se gasilci nekaj ur trudili še na star način, požar pa so ukrotili tako hitro, da večina sploh ni opazila, da ni bil v scenariju.

Najhuje pa je to, da veliko Kamničanov sploh ni vedelo, čemu tak pomp. In ko si sosedu ali znancu razložil, da je občinski praznik na ta dan že nekaj let, te je vsak gledal, kot da bi padel z lune.

Res pa moram pohvaliti avtorje obeh knjig, ki sta izšli te dni. Tako Kamniški zbornik kot Zbornik žrtev druge svetovne vojne na Kamniškem sta dokumenta svojega časa. V veliki meri sta prav ti knjižici s predstavljami rešili najpraznik občine Kamnik.

Na zadnji seji se je vnela razprava, kdo pravzaprav vlada v naši občini, je to župan s svojo ekipo ob občasnih podpori sedmih svetnikov LDS, ali pa vlada pomladni blok SKD, SLS in SDS, ki ima v občini skoraj dvotretjinsko večino. Svetniki nismo našli odgovora. Čedalje bolj pa se mi dozdeva, da sploh nihče ne vlada.

V upanju, da pregovor - slab začetek, dober konec - drži, želim načrtovalcem in urbanistom v našem mestu veliko uspehov in prijetnih odprtij. In da ne bo izzvenelo, kot da samo kritiziram, pohvaliti je treba župana in ekipo, saj so pripravili ob občinskem prazniku ves teden praznovanja, kar se ni zgodilo že vrsto let. Upam, da jim majhen obisk ni vzel poguma. Vsem pa, ki tarnate, da se v Kamniku nič ne dogaja; ko pa se, vas pa ni - odločite se, ali nehaite tarnati ali pa pridite.

Skupaj z vami praznoval
DEMITRIJ PERČIČ

Iz torbe Krištofovega Pepeta II.

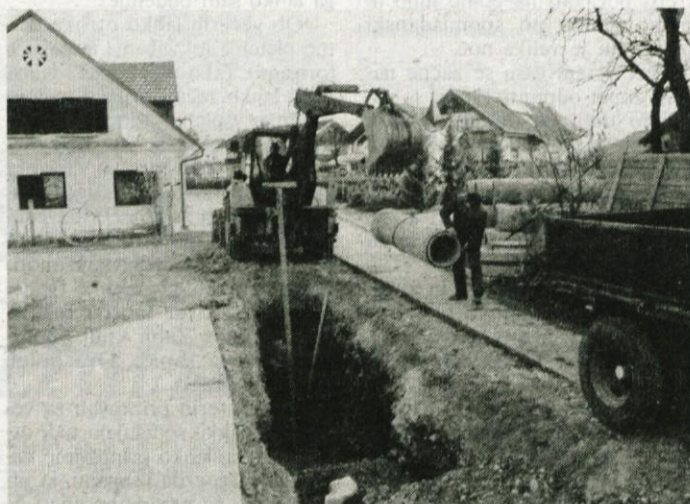
Jožko je predsedal na televizijo?

Pa smo pospravili pod streho tudi tretji spomladanski občinski praznik. Prireditve je bilo kar precej. Kar preveč za štiri dni. Cel Avstriji so bili na Maistrovi proslavi, čeprav jim ta naš rojak verjetno ni preveč pri srcu. Prišli so nam pokazati, kako so tudi oni s pomočjo Kamničanov neko izdelovali smodnik, samo so kmalu odneali in namesto smodnišnice zgradili lepe hiše, obkrožene s parki, šole, športna igrišča...

Nekateri občinski možje so se po našem praznovanju začeli spraševati, kako to, da celo slavni Poljanski iz Tuhinjske doline, ki imajo vedno polne dvorane, niso uspeli pritegniti v športno dvorano več kot nekaj deset ljudi, čeprav je bil vstop brezplačen. Nekateri pravijo, da bomo navsezadnje le morali upoštevati, da naš praznik pade ravno v predvelikonočni čas, ko naj se po starem izročilu ne bi plesalo in veseljalo. Vse o pravem času, smo slišali te dni, kaj pa če bi naše praznovanje raztegnili čez cel mesec in ga z občinsko veselico zaključili po veliki noči...

Ob prazniku se niso izkazali le naši »barutanci«, ki so nam s Starega gradu nasuli šope pisanih raket, pač pa tudi kamni-

SKOZI
OBČANNO
OKO

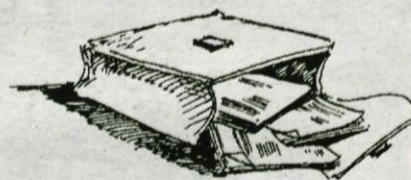
Gradnja kanalizacije v Šmarci. Kot kaže, bodo krajani krajevne skupnosti Šmarca končno le prišli do toliko let pričakovane kanalizacije. Lani so zgradili prvi del omrežja v dolžini 1572 m, kar je stalo okrog 32 milijonov tolarjev. Letos naj bi po predvidevanju zgradili drugi del s približno enako dolžino, za kar bo treba zagotoviti okrog 42 milijonov tolarjev. Od tega naj bi naročniki prispevali 7 milijonov, ostalo pa občina in država. Če se bo predvidevanje uresničilo, bo državni proračun letos prispeval 20 milijonov, občina pa prav toliko. Celotna vrednost te velike naložbe bo okrog 150 milijonov tolarjev. Zato bo treba potek gradnje kanalizacije uskladiti z gradnjo plinovoda, ki ga bodo najprej zgradili tam, kjer ne bo posegov zaradi gradnje kanalizacije. Lani so morali 5,6 milijona tolarjev nameniti tudi za obnovo starih vodovodnih cevi. Na sliki: Delavci KPK pri polaganju kanalizacijskih cevi sredi Šmarce.

F. S.

Mnogo Kamničanov se pogosto povzpne na sveti Primož. Nekateri pa se podajo sem gori le ob množično obiskanih »primoskih« nedeljah. Verjetno se odpravijo zaradi sosedov in drugih, da se pokažejo, kako visoko so sposobni priti. Žal se v množico romarjev zaganjajo objestni vozniki in dvigajo cestni prah. Na visoko ležeči domači Slevčevih, po domače Žagarjevih, ki nosi hišno številko Črna 24, bi domač človek težko našel prostor za svoj avto. Nesramnost ne pozna meja tudi na tem kosčku lepe Slovenije.

DRAGO MEJAČ

še kaže primer kamniškega kegljišča, ki ga je nek »poslovnež« iz majhne gorenjske občine kupil (od Stola?) za okrog 7,5 milijona tolarjev, naprej pa ga je prodal za skoraj 32 milijonov. Pa smo res Butalci, pa čeprav svetnik Jožko se tako protestira.

Brez mobilnega pa res ne smeš biti, če hočeš kaj pomeniti, si je mislil občinski mož Jožko in ga je ondan prinesel tudi na občinsko sejo. Neki zlobneži pa seveda tega niso prenesli, pa so mu potihoma kar iz klopi telefonirali, ko je ravno za govornico zavzeto razpravljaj. Ker zvonjenja v malhi še ni znal takoj ustaviti, je bilo seveda njegove razprave takoj konec...

Takrat seveda se ni nihče vedel, da je Jožko nabavil mobilni telefon, ker namerava prevzeti pomembno dolžnost in da se ne bo več ukvarjal s kravami. 1. aprila je namreč na CATV Impulz svečano objavil, da je s tem dnem prevzel dolžnost odgovornega urednika kamniške televizije namesto sedanjega urednika Borisa Selka. Upajmo, da bo s svojim nastopom in komentarji znal poskrbeti za pester program. Želimo mu veliko sreče pri komentiranju občinskih sej in seveda, da ne bi pozabil tudi na kmete.

KRISTOFOV PEPE II.

Ognjemet je bil lep, »razsvetljava« pa tudi.

Ko vas pokliče Ljubezen, ji sledite!

Lepo je biti mama!

Zbrale smo se na predvečer materinskega dne. Vse tiste mame, ki smo želele druga drugo obdariti s svojo prisotnostjo in besedami. Čisto običajne, a vendarle posebne mame. Kajti naše besede o materinstvu, prepletenim s predanostjo, toplimi mislimi, privrskno ljubeznijo so nas tega večera dvignile nad vsakdanjo resničnostjo, ki materinstvu ni posebno naklonjena. Zbrale smo se v kamniški knjižnici okoli Brede in Helene, ki sta »krivice za srečanje in lep predvečer materinskega dne.

Lepo je biti mama, misel, ki je izzvenela iz vseh ust prisotnih. Lepo je biti mama šestim otrokom, ki so odrasli ob zaposleni materi. Najtežje je bilo pri prvih, ko je bila materina prisotnost nujna, lažje pri četrtem, petem, šestem. Daljša porodniška, vrtci, pa tudi starejši so že popazili na mlajše. To je posebna dragocenost, kajti otroci so srečnejši, če odrasčajo v družbi sester in bratov. Lepo je biti mama petim otrokom in spomini, kako težko jih je bilo pustiti same zaradi službe, so zdaj že preteklost. Dva inženirja, dva tehnik in en uspešen srednješolec - to je njen ponos in njena sreča. Če bi se enkrat lahko odločala za rojstvo otroka, bi se odločila ponovno za pet otrok. Lepo je

- da bo rastle z otroci in da jo bodo nekoč sami položili v zibelko svojim otrokom.

Zato je tako lepo biti mama!

Lepo je biti mama, a ne vedno lahko!

Ob vseh lepih besedah materinstva pa ni bilo moč spregledati sence, ki materinstvu dajejo več grenkobe, kot je potrebno. Časi so bolj kot kdajkoli doslej neprijazni do mater. Mlado dekle - bodoča mati - težko dobi delo. Pričakovano materinstvo in majhni otroci so »nadležna obveznost«, stremuškim delodajalcem. Varstvo v otroškem vrtcu je težko dobiti pa še (pre)drago! Naše šole niso brezplačne, še poceni niso, še posebno za dijake in študente, ki se ne solajo v domačem kraju. Materinstvo s te strani ni rožnato. In materinstvo zato ni samo tista brezpogojna čudovita ljubezen, je tudi skrb za varstvo, šolanje, zaposlitev. Pa to še nekako zmremo. A ker svet postaja vsak dan bolj razdeljen med revne in bogate in ker nihče ni rad siromašen, je tekma za zaslužek neizbežna zaradi potrošniške blaginje.

Tudi o tem se spregovorile mame. Koliko nezacelejenih ran pušča to pehanje za boljši in večji kos kruha. Ne samo pri materah, ki trdo in veliko delajo, da bi več zaslu-

vi starosti. Merila in kriterije bi jim morali postavljati starši. Tudi odločiti se zanje, če ne gre drugače, kajti varnost otrok je prva in najpomembnejša. Včasih je težko, saj znajo biti otroci prav neverjetni pogajalci, prepričevalci in če hočete, tudi izsiljevalci. Pomanjkanje čustvenih odnosov ni mogoče kompenzirati z materialnimi dobrinami. Jeza in upornost po bosta pojenjala, če bomo malega nadebudneža večkrat stisnili k sebi in mu zasepetali. »Premajhen si še za motor, pa tudi cesta ni varna zaradi hitrih avtomobilov.«

Lepo je biti mama, a ne vedno lahko odgovorna mama!

Zapisalo se je - materinstvo je božji dar! Vzemimo ga zares tako. In tu je vloga materinstva najpomembnejša. Prisluhnimo srcu, ko otroci potrebujejo našo bližino in prisotnost in prisluhnimo razumu pri zadovoljevanju njihovih, včasih nerazumljivih potreb, ki so, priznajmo si, odraz časa, ki ga ustvarjamo odrasli. Ne kupujmo zamujenih ur z dragimi igračami, športnimi copati znanih znamk. Le tako bomo naše otroke vzgojili, da bodo postali odrasli ljudje s praviimi človeškimi vrednotami. In ne bo se nam zgodilo, da bi nas doletel premnogokrat izrečen očetek mladih, da so zrastle v materialni blaginji, a čustveni revščini. Naj ne bodo naši otroci zaznamovani s tem občutkom za vse življenje. Torej še enkrat - naj bo materinstvo božji dar v brezpogojni predanosti svojemu otroku, a tudi poslanstvu, da svojemu otroku pomagamo odrasti s tistimi človeškimi vrednotami, ki so osem skrite, a srcu in sočloveku blizu. Ne pustimo, da gre materinstvo v tem pomenu mimo nas. Ne »prodajmo« te edinstvene priložnosti za brezvredna darila in popuščanje, da bi si kupili otrokovo ljubezen. Ta namreč dolgo ročno - ni naprodaj!

Lepo je biti mama, a ne vedno v naši deželici!

Zapisalo se je tudi že, da revščina vsak dan pušča za seboj vse večje razpoke. Zato se otroci vsak dan bolj ločujejo na revne in bogate. V imenu materinstva bi morale prav matere biti tiste, ki bi se mačehovski skrbi države za otroke v obdobju odrasčanja, zaposlitve in iskanja strehe nad glavo, postavile po robu. Pa ne tako, da se odpovedujemo večjemu številu otrok in s tem siromašimo svoj in otroški svet, pač pa tako, da sklenemo živ, človeški obroč okoli odgovornih in jih vprašamo, kaj zares so storili in bodo storili za naše otroke. Ne le za svoje, ki rastejo v čez noč rojenem blagostanju, porojenem na račun še več revščine.

To je naša pravica v imenu materinstva. Če je res, da je materinstvo polno sočutja, potem se to mora zgoditi. Kajti tudi matere so revne in bogate. Zato naj ne bo vseeno bogati materi, kaj se z otrokom revne dogaja. Če drugače ne, naj zmore vsaj pogum in v imenu sočutja do drugačnih ravna s svojim otrokom po razumu in ne po materialnih možnostih.

Pa smo zopet prišli na začetek konca: naj naše materinstvo ta svet, obogati s tistimi vrednotami, ki so osem skrite, a srcu in sočloveku blizu. Naj bo naše materinstvo tisto, ki bo osmišljalo ta svet!

IVANA SKAMEN

Ko vas pokliče Ljubezen, ji sledite!

biti mama trem otrokom. Niso se odrasli in skrb zanje je zelo živa. A, sreča, ki se porojava znova vsak dan in vsako uro, je nepopisna. Pomaga odganjati skrbi, ki so vedno, četudi nezavedno, prisotne, ko je na delu in razpeta med številne druge obveznosti. Več kot lepo je biti mama, če je bilo pričakovanje materinstva več kot desetletje dolgo hrepenenje. Božji dar sta dva ljuba sinova, ki odrasčata ob njej, vsej predani njima in vsem kamniškim otrokom, za katere si izmišlja tisoč in eno stvar, da bi jih razveselila. In lepo je biti mama, pa čeprav je skrb za otroka najbolj glodalna ponoči, ko je delala za tkalskimi stroji. Ko je končno prišlo jutro in z njim olajšanje, da je z otrokom vse dobro, je sledilo še boj naporno dopoldne. Če njena »sončica« ni bila v šoli, z njenim počitkom po nočnem delu ni bilo nič. Še sama ne ve, kdaj so minila leta, a kar spolzela so in z njimi vse skrbi. In že je tu nova sreča - mali sonček, vnukec, za katerega se razdaja...

Tako so si sledile zgodbe mam. Popisani listi materinstva, vsi prepleteni z čustveno energijo, s toliko ljubezni, tiste prave in nesebične, ki ne pričakujejo poplačila, pohvale tistih, ki jim je bila namenjena. Bila jim je dana v popotnico ob njihovem rojstvu z enim samim pričakovanjem

žile. Nekatere tudi zato, da bi delo ohranile. Izčrpane so vračajo z dela domov in takšne ne koristijo svojim otrokom, ki jih čakajo doma. Marsikatera se vračajo pozno z dela in so otroci prepuščeni sami sebi - praznemu domu, ulici... Veliko slovenskih mater ostane samo pri enem, največ dveh otrocih... Še za to je komaj lahko dostojno poskrbijo... A to ni samo bolečina mater. To je tudi bolečina otrok.

Pripoved mame, ki je tudi učiteljica, je to potrdila. Spregovorila je o osamljenosti otrok - edincev. Spregovorila je o tem, kako težko se prilagajajo skupini... Spregovorila je tudi o tem, kako so skoraj vsi med pripovedi o tem, kaj imajo najraje pri svojih mamah, zapisali: smeh, poljube, objeme, pripovedovanje pravljic... Samo štirje so zapisali, da imajo mamo zato radi, ker jim kupi priljubljeno igračo... Torej otroci sami niso usmerjeni v materialne dobrine, k temu jih napeljujejo starši. Zakaj? Morda tudi zato, da s tem »opravičijo« pomanjkanje ukvarjanja z njimi? Njena pripoved pa se s tem še ni končala... Dotaknila se je tudi vzgoje staršev. Tudi ta je na preizkušnji, vendar je demokratičnost družinskih odnosov ne bi smela omajati v temeljih. Otroci niso zreli za to, da bi odločali, kaj je za njih dobro, koristno in primerno njihove

Kaj lahko pričakujemo od nove občine Komenda (Moste-Križ)

Namen mojega pisanja je podati kolikor toliko realno sliko nove občine, v kateri naj bi živeli od novega leta dalje. Dejstvo je, da smo v Mostah kot tudi v Komendi v času zborov krajanov navajali prevelike številke glede prihodka bodoče občine, ker smo izhajali iz proračuna občine Kamnik, ki je bil, kot se je izkazalo po zaključnem računu, občutno prenaplajen. Kakorkoli obračamo številke na realnih osnovah iz leta 97, bo nova občina razpolagala z nekaj nad 50 milijoni sredstev za investicije in investicijsko vzdrževanje. Potrebe po investicijah, ki čakajo novo občino, pa so tolikšne, da bo ta zanje potrebovala najmanj 15 let. Najnujnejše investicije, ki jo čakajo, so: obnova vodovoda in priključitev na kamniški vodovod, šolstvo, pokopališče, kanalizacija, ceste itd.

Vlada pripravlja nov sistem financiranja občin, za katerega še ne vemo, kaj nam bo prinesel. Zelo verjetno bo za občine slabši od sedanjega, saj ima država zaradi propadanja gospodarstva vedno hujša finančno sušo.

Res je, da smo od kamniške občine zadnja leta prejeli manj sredstev od povprečja, letos se ta številka že popravlja. V Mostah bomo pričeli s prizidkom k šoli, v Komendi pa bodo nadaljevali s telovadnico. Pripravlja se izgradnja kanalizacije (v Podgorju, Duplici in Šmarci bo letos kanalizacija zaključena), pripravljeni so tudi projekti za obnovo ceste skozi Moste in Žeje ter projekti za obnovo vodovodnega sistema. Od tod velik trud vodilnih mož kamniške občine (za ustanovitev nove občine), ki so ga pokazali na zboru krajanov v Mostah.

Iz razprave ob sprejetju letošnjega občinskega proračuna in višine postavk, ki so namenjene obnovi regionalne ceste skozi Moste in Žeje, iz tistega dela, ki ga mora zagotoviti lokalna skupnost (min. 40 mio), je povsem razvidno, da je zadeva zaradi ločitve pod vprašajem. Zgradili se bo nov most, del cestišča, nikakor pa ne celotna investicija. Lahko se zgodi, da zaradi gradnje drugih cest (Trzin-Črnuče, AC Blagovica-Sentjakob in Zelodnik-Vodice) v naslednjih letih postane cesta skozi Moste za državo nezanemljiva. V tem primeru bi sanacija ceste padla na pleča občine.

Ekonomsko bi bilo smiselno, da bi z ustanovitvijo nove občine počakali na naslednjo priložnost, ki je vsake štiri leta. V tem času bi se lahko posamezne KS navadile na skupno življenje, znano bi bilo tudi novo financiranje občin, občina Kamnik pa nam bi dala tisto, kar nam je iz preteklega časa ostala dolžna.

Nekatere moti neenotnost med kraji Komende glede sporazuma o organizaciji nove občine. Prav tako tudi to, da predlagatelj nove občine ni pravočasno poskrbel za dogovorjeno ime občine, kar bo vplivalo na glasovanje. Sicer pa stejejo le tisti glasovi občanov, ki se referendumu udeležijo, referendum pa je veljaven ne glede na število udeležencev.

Seveda pa bi imela nova občina glede na sporazum vrsto prednosti, pogoj je, da bi se sporazuma dosledno držali. V tem času se veliko govori o vaških skupnostih, te po zakonu ne bodo mogle biti pravne osebe, kar pomeni, da ne bodo razpolagale s finančnimi sredstvi.

VINKO OVILJAČ

Počitek, spanje, bioritem (4)

Energijska opremljenost in utrudljivost

Nekateri otroci in odrasli imajo izredno veliko zalogo energije; so zelo aktivni, lahko veliko delajo, ne da bi se utrudili. Pri drugih pa so zaloge energije manjše. Otrok se hitro utruja in ima večje potrebe po počitku, se pa tudi hitreje »obnovi« kot odrasel. Hitra utrudljivost in energijska šibkost postaneta marsikdaj očitna že v vrtcu (ko je otrok v skupini), ali pa na začetku šolanja. Otrok težko prenaša zaposlitev, ker ne more počivati po lastni želji, po lastnem bioritmu, po lastnih potrebah. Iz vrta ali iz šole prihaja izmučen, siten in potrebuje kar nekaj časa, da si opomore. Ker v igri in učnih dejavnostih le s težavo in z velikim naporom sledi vrstnikom, težje sproščeno komunicira in v raz-

nih stresnih situacijah (testi, šolske naloge za oceno...) ne pokaže znanja, ki ga v resnici obvlada. Očitno so za te otroke obremenitve dnevnega življenja v vrtcu ali v šoli prevelike, čeprav so za večino ustrezne. Otrok sicer sodeluje, a težko, zato je kronično preutrujen. Otroci radi trdo delajo (ko se učijo raznih veščin, so vztrajnejši kot odrasli), do skrajnosti napenjajo svoje moči. Ko so utrujeni, vse slabše obvladujejo svoje telo, utrujene mišice ne delajo več tako usklajeno, zato zahteva vsak nov poskus od njih še več napora. Bolj ko se trudijo, slabše uspevajo v dejavnostih, ker so čedalje bolj utrujeni.

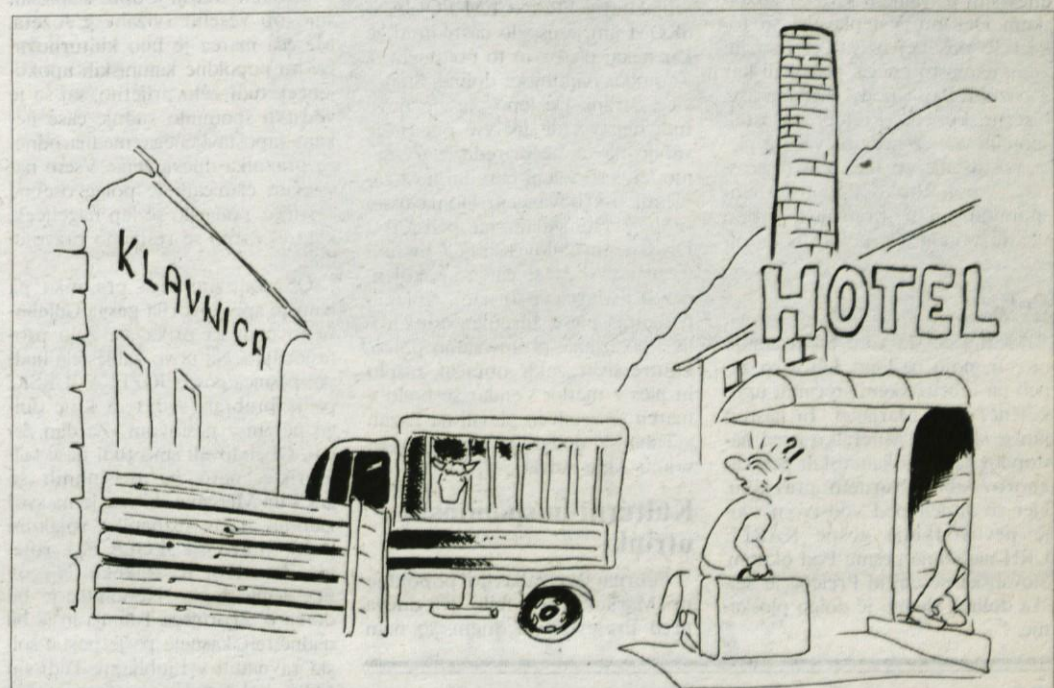
Otrok ni samo telesno, ampak tudi intelektualno, čustveno in intuitiv-

no obremenjen, ker se silno trudi, da bi razumel svet, v katerem se je znašel, in se naučil živeti z njim.

Utrujenost, vznemirjenost in napetost se lahko v otroku stopnjujejo tako, da utrujenosti ne občuti več in se ne zna ustaviti in odpočiti niti sprostiti. Zato se kar pogosto srečamo v vrtcih in šolah s preutrujenimi in prečutimi otroci.

Odrasli niso v tem nič boljši. Številni ljudje nimajo v sebi »pravega kompasa«, da bi se pravočasno ustavili, odpočili, sprostili. Posledice tega stanja se kasneje izrazijo v nekaterih obolenjih (telesnih in duševnih) in splošnem doživljanju izčrpanosti.

Dr. ANGELCA ŽEROVNIK

Kjer je bil nekaj Utok, bo menda nekoč hotel. Ali si bodo lahko gostje izbrali sobo s pogledom na klavnico?

Kako dobro poznate svojo občino?

Na tako zastavljeno vprašanje v prejšnji številki Kamniškega občana smo dobili veliko število pravih odgovorov, saj ste na fotografiji kaj hitro prepoznali vas Okroglo. Žreb je izbral Marka Trobenška iz domače vasi Okroglo št. 3, ki bo knjižno nagrado Kočne Kamnik prejel v njihovi knjižarni na Ljubljanski cesti 1/b.

Tokrat vam ponujamo nekoliko trši oreh v poznavanju naših krajev. Povemo naj samo to, da vas, po kateri sprašujemo, leži v Tuhinjski dolini.

Vaše odgovore pričakujemo do srede, 15. aprila na naslovu Kamniški občan, Glavni trg 24, 1240 Kamnik. Nagradenec bo prejel knjižno nagrado »Naravne znamenitosti Kamniško-Savinjskih Alp na kamniškem območju«, ki jo podarja Kočna Kamnik.

Foto: F. SVETELJ

Plin, olje ali drva?

Občina Kamnik želi nadaljevati plinifikacijo občin. Ogrevanje s plinom naj bi bilo čistejše in okolju prijaznejše.

Plinifikacija bo povzročila, da bo preživetje gorskih kmetij vprašljivo. Še do nedavnega so se gorski kmetje preživljali s prodajo kvalitetnega lesa in drv. Drva pridobivajo pri sečnji slabših in pri redčenju boljših gozdov. Po redčenju se preostala drevesa hitreje debelijo in nam dajejo debel, kakoviten les. Pripravljeni gozdovi nam bodo v prihodnosti dali le povprečen les, takega pa je evropski trg poln. Trg zahteva debel, kakoviten les. Ker drv kmetje ne morejo več prodati, so prenehali z redčenjem gozdov. Gorski kmet želi preživeti. Če ne bo dobil dohodka tudi od drv, ga bomo plačevali preko subvencij mi vsi. Drva so

kmetu vir dohodka. Če gozdarji ne bodo redčili, bomo vnukom zapustili nekvalitetne gozdove. Pa še to,

pri kurjenju dobro posušenih drv je onesnaževanje ozračja zanemarljivo. Odločitev je jasna - v peč drva.

JAKA ŠUBIC
revirni gozdar z
Zavoda za gozdove Slovenije

Voščimo prijetno velikonočno praznovanje, ki naj vse duhovno obogati.

SLS PODRUŽNICA KAMNIK

LDS se v Kamniku pomlaja

Dne 17. februarja 1998 je imel občinski odbor Liberalne demokracije Slovenije svoj redni občni zbor, ki se ga je udeležila večina članic in članov Liberalne demokracije Slovenije v Kamniku. Kot se spodobi za resno stranko, je treba vsaj vsak drugi mandat zamenjati predsednika, da v stranki zmeraj piha svež veter. Tako smo izvolili novega predsednika OO LDS **Dimitrija Perčiča**, ki je na tem položaju zamenjal Staneta Zarnika. Izvolili pa smo tudi nov šestčlanski izvršni odbor ter tajnika.

Pred volitvami smo obravnavali tudi poročilo o delu LDS v zadnjih štirih letih v Kamniku. Uspelo nam je, da smo znova dobili svojega poslanca v državnem zboru, da je bila naša stranka zadovoljivo navzoča na vseh področjih delovanja v Kamniku, ne glede na to, da sami s svojimi sedmimi glasovi v občinskem svetu ne moremo bistveno vplivati na glasovalni stroj, ki ima

20 glasov od 31 možnih. Kljub temu je našim članom in članicami občinskega sveta uspelo spraviti skozi ozko sito občinskega proračuna kar nekaj zadev, tako na področju komunalne infrastrukture kot na področju družbenih dejavnosti. Seveda večina naših zamisli ni bila sprejeta, ker se mogoče niso skladale s socialdemokratsko, krščansko, ljudsko ali županovo logiko. Med njimi je bilo reševanje Velike planine, ko so člani naše stranke opozarjali na nepravilnosti in samovoljo posameznikov, tako da se je zgodilo ravno to, na kar je naša stranka opozarjala.

Opozarjali smo tudi na nesmisel popolnega zaprtja Šutne in v ta namen zbirali podpise, pa smo bili zopet preglasovani, z neuradno obrazložitvijo, da se je del Sklada stavbnih zemljišč že leta 1994 dogovoril o nakupu potrebnih gradbenih materialov, ki ne omogočajo odprte Šutne. Zanimivo pri tem pa je, da

se je o usodi Šutne v občinskem svetu odločalo šele v letu 1995.

Opozarjali smo tudi na problematiko mladih, na to, da je Kamnik za mlade mrtvo mesto, saj nimajo možnosti za organizirano preživljanje prostega časa. Mogoče nam bo v letošnjem letu uspelo povišati proračunska sredstva za dve društvi, ki se ukvarjata z vzgojo in izobraževanjem otrok in mladih iz sedanjih 420.000 na 840.000 tolarjev za obe skupaj. Pri tem pa je treba opozoriti, da problematika prostorov za delovanje mladih še vedno ostaja odprta.

O odnosu Kamnika do študentov priča tudi to, da kamniške študentke in študentje nimajo niti študentske zobozdravstvene ambulante, ki jo druge bolj napredne občine že imajo.

Tri leta smo opozarjali na nevezdrne razmere okoli otroških igrišč, na katerih so peskovniki postali pasja stanišča, pa nič. Šele v letošnjem letu nam je uspelo, da se bo za obnovo vseh otroških igrišč v Kamniku namenilo 1.000.000 tolarjev.

Že od leta 1995 se borimo za vrniti dokazano nepravilno odvzetih sredstev (80.000.000 tolarjev) Stanovanjskemu skladu, pa nič. Namesto da bi se občina lotila gradnje svojih socialnih, neprofitnih in profitnih stanovanj, kvadratni meter bi jo stal okoli 83.000 tolarjev (900 DEM), kupuje stanovanja (stara) za 170.000 tolarjev (ca. 1800 DEM), kar je po mojem mnenju skregano z logiko.

Seveda je to le majhen del tistega, s čimer se je naša stranka ukvarjala v zadnjih štirih letih. Občanke in občani Kamnika pa so se lahko s posameznimi zadevami, ki smo jih storili za boljše pogoje bivanja v naši občini, srečali sami. **Dobro blago se samo hvali, pravijo trgovci, dobra stranka pa zmaga na volitvah.**

BRANE GOLUBOVIČ ml.

Občni zbor OO SKD Kamnik

V polni dvorani poleg župnišča v Nevljah so 6. 3. člani in simpatizerji Slovenskih krščanskih demokratov na Kamniškem pregledali in ocenili delo občinskega odbora SKD Kamnik. V preteklem dobrem letu je bila krščanska demokracija v naši občini, kot običajno, zelo dejavna. Na zboru je predsednik občinskega odbora Tone Stele še posebej poudaril dobro delo SKD poslanske skupine v svetu občine. Ta osemčlanska skupina si prizadeva za optimalno porazdelitev občinskih sredstev za raznolike potrebe krajanov. Poudaril je tudi izrazito SKD podporo željam tistih krajanov, ki si želijo ustanoviti svojo občino, velik pomen opravljenega dela članov pri pripravi zbornika žrtve druge svetovne vojne na Kamniškem, ki je pravkar izšel, in seveda dobro opravljeno delo članov in simpatizerjev pri predvolilnih in volilnih dejavnostih, na katerih je tukajšnja SKD dosegla nadpovprečne rezultate. S še posebnim zavzemanjem je kamniška SKD predlagala in dosegla v občinskem svetu za Mestno godbo Kamnik, ob njenem jubileju, letošnje zlato občinsko priznanje.

Po poročilih tajnika, blagajnika in nadzornega odbora in potem, ko je zbor izvolil še 4 nadomestne člane OO, je navzoče pozdravil ing. Peter Orehar iz osrednjega izvršilnega odbora stranke. G. Orehar, ki je tudi predsednik občinskega odbora SKD v Kranju, je najprej čestital k uspehom kamniške SKD, nato pa orisal devetletno pot stranke od njene ustanovitve leta 1989. Kot eden od najpomembnejših in najštevilnejših dejavnikov slovenske osamosvojitve je skupaj z Demosom odigrala takrat zelo pomembno vlogo. Dotaknil se je tudi sedanjih slabih razmer v slovenskem gospodarstvu. Brez pravega investiranja rast ni mo-

goča! Danes SKD kot stranka v opoziciji kritično odkriva vrsto slabih potez vladne koalicije. Za večjo prisotnost v državnem zboru bo tudi za SKD priložnost na letošnjih lokalnih volitvah. Upajo na uspeh izpred štirih let.

Zbor je nato obravnaval predloge osrednjega programa SKD za leto 1998/99 in ga z nekaterimi zahtevami po večji konkretizaciji tudi odobril. Zlasti so se zavzeli za podrobnejšo opredelitev ukrepov za doseganje večjih možnosti zaposlovanja, še posebej mladih. Za te je potrebno zagotoviti tudi boljše pogoje izobraževanja (dr. Janez Sušnik). Vladno politiko kupovanja socialnega miru je potrebno nadomestiti z dolgoročno naravnano politiko ustvarjanja delovnih mest.

V razpravi po poročilih so razpravljali o novem štirinajst-dnevem krščansko usmerjenem časopisu VIR. Ta naj bi sedaj nadomestil Slovenca. Sprejeli so predlog, da bi Vir v najkrajšem času pričel izhajati kot tednik, ki bi s svojo vsebino zadostil vsem osnovnim informativnim

slovenskih vernikov so navzoči podpisali protestno izjavo z namenom, da jo pošljejo predsedniku države, ministru za kulturo in institucijam, ki so omogočile in zagovarjale izdajo take zgoščenke. Po izjemno lepem opisu resničnega dogodka g. Ivana Jeriča o njegovi čudežni rešitvi na priprošnje k Materi Božji z Brezij in apelu ga. Režke Škorjak so udeleženci zbora sklenili, da se v čim večjem številu udeležijo zadostilnih molitev in sv. maše, ki jo je nadškof Franc Rode 7. 3. daroval na Brezjah.

Ob zaključku, potem ko so večinsko podprli nedavni odstop podžupana Toneta Steleta, ki zares v tej funkciji ni imel nikakršnih možnosti (zaradi županove blokade) aktivnega delovanja, so se dogovorili še o glavnih točkah programa za leto 1998. Še bolj kot dosedaj bodo v krajevnih odborih prisluhnili njihovim potrebam in jih poskušali čimprej uresničiti v občinskem svetu - letošnji cilj je tudi gradnja župniškega otroškega vrtca na Šutni.

Še bolj kot sedaj se bodo zav-

Z zbora SKD - prof. Marjeta Humar: »Izpeljati moramo izgradnjo vrtca na Šutni in obnoviti kulturni dom...«

potrebam (npr. s TV in radio programi, tedenskimi povzetki političnih, gospodarskih, kulturnih, športnih in drugih zanimivih dogodkov). Že sedaj pa so na Beethovnovi 4, na sedežu SKD (tel. 126 21 79), s prijaviteljem novih naročnikov prijetno presenečeni, saj letna naročnina 3.300 SIT zares ni visoka.

Zaradi nedavnega žalostnega omadeževanja podobe Matere Božje z Brezij in s tem žalitve

zemali za zmanjšanje stroškov občinske uprave. Za bližnje lokalne volitve bodo pridobili najboljše ljudi za kandidate za občinski svet in tudi kandidata za sposobnega in poštenega župana. Seveda ne bodo pozabili na ostale dejavnosti: na karitativno, izobraževalno, oživljanje krščanske tradicije itd.

MILAN WINDSCHNURER

Programsko volilni zbor območne organizacije ZLSD Kamnik

Z novim vodstvom v nove naloge

Na nedavnem občnem zboru članov območne organizacije Združene liste socialnih demokratov so pregledali dosedanje delo, se dogovorili o bodočih nalogah, še posebej v zvezi z jesenskimi lokalnimi volitvami, in izvolili novo občinsko vodstvo ZLSD, ki ga bo v prihodnje vodila Tatjana Rot-Djalil, podpredsednik bo še naprej dr. Branko Božić, tajnica pa Alenka Brlogar. Zbora se je udeležil tudi Dušan Kumer, glavni tajnik ZLSD, ki je udeležencem spregovoril o aktualnih nalogah stranke v prihodnjem obdobju.

Po besedah nove predsednice Tatjane Rot-Djalil bo ena glavnih nalog poživiti delovanje članstva na vseh področjih, ki naj pomaga okrepitev povezovanja ljudi na najširši osnovi. To pa je seveda mogoče le z aktivnim poseganjem tudi v predvolilni boj, pri čemer bo v ospredju zavzemanje za našim razmeram ustrežajoč socialni program. V načrtu imajo tudi pravo več okroglih miz s tega in drugih področij.

Kamniška združena lista namerava sodelovati tudi pri oživitvi vsebinske zasnovne iz tradicionalnega, vendar zadnja leta usihajočega praznovanja praznika dela v Kamniški Bistrici, še posebej, ker bo letos delavsko prosvetno društvo Solidarnost, ki od vsega začetka sodeluje in poje v Kamniški Bistrici, praznovalo pomemben jubilej - 75-letnico. (fs)

Iz upokojskih logov

Plavanje

Znano je, da upokojenci nimajo dopusta, zato lahko rečemo, da je bilo 63 kamniških upokojencev od 21. februarja do 1. marca na 8-dnevem plavalnem krožku v izol-skem Delfinu. Vsi plavalci so tokrat še posebej uživali, saj so jih zdaj, namesto enega, pričakali kar 3 bazeni. Pa še podvodne masaže, biserne kopeli... Prelepi so ostali spomini udeležencev na večere plesa, pustovanje, pa tudi pohod je ostal 22 pohodnikom v prijetnem spominu, saj so premagali vzpon vse do vrha griča izolske bolnišnice.

Petje

Mešani pevski zbor DU Kamnik ni star, pojo pa lepo. Letos so zapeli na februarjskem srečanju upokojencev pri Marjanci. Ta nastop jim je služil za generalko pred nastopom na reviji kamniških pevskih zborov ob kulturnem prazniku, kjer so zapeli pod vodstvom svoje pevovodkinje gospe KARLE URH naslednje pesmi: Pod oknom, Slovanska pesem in Prelepa je Sel-ska dolina. Sledilo je dolgo ploskanje.

Folklor

Čeprav smo upokojenci, imamo radi razgibano življenje. Še posebej razgibano in veselo pa je tistim, ki so se lotili folklornih plesov. Tudi folkloristi so »mladi«, pod zanesenjakom g. FRANCEN POLJANŠKOM jim je uspelo naštvirati že kar nekaj plesov in to predvsem iz Kamnika, Tuhinjske doline, Stahovice, Stranj. Da lepo plešejo pove tudi dejstvo, da jih vse pogostje vabijo na razne prireditve. Že samo letos so v lepi narodni noši zaplesali oskrbovancem Doma ostarelih v Domžalah, na prireditvi Društva invalidov Kamnik in tudi na marčevskem srečanju upokojencev pri Marjanci so nam zaplesali naslednje ples: mrzulin, noj-katoliš, t'pozugana, promenadno polko, koutre šivat, žakle obračat, rasplo in ples z metlo. Vendar se bodo v marcu še vrteli in plesali na Lazah v Tuhinjski dolini ter v Ljubljani na sejmu Alpe Adria.

Kulturni in spominski utrinki

Februarsko zabavno popoldne pri Marjanci, ki je bilo dva dneva pred Prešernovim dnem, so nam

prireditelji poleg pevcev obogatili tako, da nam je ga. MARIJA GOLOB »na pamet« podrobno podala ves življenjepis našega velikana Franceta Prešerna ter recitala še dve njegovi pesmi. Povodni mož in V spomin Matiji Čopu. Zaplesali smo ob veselih »vzihah« g. Jožeta. Meseca marca je bilo kulturno-zabavno popoldne kamniških upokojencev tudi zelo prijetno, saj se je vodstvo spomnilo zadnje čase nekam zapostavljenega, mednarodnega praznika dneva žena. Vsem navzočim članicam je poleg osebne čestitke, podarilo še lep nagelček, katerega smo se resnično razveselile.

O zgodovini tega praznika pa nam je spregovorila gospa Golobova in nam ga prikazala zelo profesionalno. Na novo zabeležila ljudska pesnica gospa JOZEFA JURŠIČ pa je prebrala svojo 8 kitic dolgo pesem z naslovom »Za dan žena«. Občudovalci smo tudi naše folkloriste, nato pa prisluhnili še g. Cirilu Merčunu, ki nas je na svoj zanimiv način seznanil z rojakom prof. MILKOM JEGLIČEM, rojenim leta 1901 na Rakeku. Njegov oče Jeglič Janko Nepomuk je bil doma iz Zgornjega Tuhinja in je bil nadučitelj, kasneje pa je postal šolski ravnatelj v Ljubljani. Tudi sin Milko je bil nadarjen učenec, saj je gimnazijo uspešno končal v Ljubljani, univerzo pa v Zagrebu, kjer je diplomiral iz matematike in pedagogike. Poučevati je začel na srednjih šolah in na učiteljski v Ljubljani ter bil tudi deželni šolski nadzornik. Od 1950. leta dalje je živel z družino v ZDA. Z ženo Cirilo sta imela dva sinova. Že leto po prihodu v ZDA je dobil mesto profesorja matematike na collegu v Ohio. Dolga leta je bil načelnik matematičnega oddelka. Spisal je šest matematičnih učbenikov in eno teleradno metodno knjigo. Za svoje delo je v ZDA prejel več nagrad in priznanj. Dočakal je visoko starost 96 let. Umrl je decembra 1997 in je pokopan v kraju Woodworth pri Clevelandu. Pri Slovencih, na drugi strani luže, je bil priljubljen in cenjen, zato so mu v slovo na grobu zapeli tudi slovensko pesem.

MARINKA HRIBOVŠEK

Klicu skrbi za ptice je sledil tudi KAM-BUS

V zadnjem Kamniškem občanu smo se Zeleni Kamnika zahvalili vsem dobrotnikom, ki so sodelovali pri naši akciji brezplačne delitve semen za ptice. Pri prepisovanju smo naredili neljubo napako, izpustili smo darovalca semen, podjetje Kam-bus iz Kamnika. Podjetje Kam-bus je eden najzvestejših in dolgoletnih »spremljevalcev« v podobnih akcijah, zato se mu iskreno opravičujemo in sočasno zahvaljujemo za sodelovanje. Kot ostalim dobrotnikom - tudi njemu velja klic - ostanite še naprej tako dobri z nami in pticami!

ZELENI KAMNIKA

Za vas gradimo na lokaciji ob Steletovi ulici v Kamniku več lokalov, pisarniških prostorov in stanovanj po ceni od 160.000,00 SIT za m² dalje.

Stanovanja in poslovni lokali bodo vseljivi v oktobru 1998.

Možnost kasnejšega odkupa pokritega garažnega boksa.

Vse informacije v prostorih SKG d.d., Kamnik ali po telefonu 061/811-067.

Razpored obveznega cepljenja psov proti steklini

SREDA, 15. 4. 1998:

8.00 Motnik, pri Flegarju
9.00 Špalič, pri trgovini
10.00 Zg. Tuhinj, pri Kavsarju
11.00 Laze, pri Pošti
12.00 Šmartno, pri Hvaletu
13.00 Psajnovica, pri Pestotniku
13.30 Veliki Rakitovec, pri Žibertu

ČETRTEK, 16. 4. 1998:

8.00 Soteska, pri Zlati kaplji
9.00 Sela, pri Spruku
10.00 Srednja vas, pri Ustanku
11.00 Velika Lašna, pri Zalazniku

11.30 Vranja peč, pri šoli
12.00 Sp. Palovče, pri Kladniku
12.30 Zg. Palovče, pri Remsu

PETEK, 17. 4. 1998:

8.00 Šmarca, pri Jermanu
9.00 Volčji Potok, pri zbiralnici
10.00 Tunjice, pri Jamovcu
11.30 Godič, pri Hribarju

SOBOTA, 18. 4. 1998:

8.00 Nevlje, pri Novaku
9.30 do Kamnik, pri Veterinarskem zavodu, Perovo 20
10.00 Komenda, pri Kramarju
10.00 Moste, pri zbiralnici

11.30 Križ, pri Čubru
12.30 Podgorje, pri Rožmanu

TOREK, 21. 4. 1998:

8.00 Sp. Stranje, pri Hromcu
9.00 Kregarjevo, pri Prodniku
10.30 Krivčevo, pri Jurčku
11.30 Gozd, pri Mlakarju
12.30 Črničev, pri Mejašu

PETEK, 24. 4. 1998 - ZAMUDNIKI

8.00 Motnik
9.00 Laze
9.30 Srednja vas
10.30 Komenda
11.30 Šmarca
12.00 Kregarjevo
12.30-14.00 Kamnik

Cepljeni morajo biti vsi psi, starejši od štirih mesecev.

Po odredbi o označevanju in registraciji psov dobijo ob vakcinaciji vsi psi trajno življenjsko številko. Če pes izgubi značko, mora lastnik v roku 8 dni to sporočiti veterinarski organizaciji, ki vodi register psov na območju stalnega bivališča lastnika, in zaprositi za izdajo nove značke.

VETERINA KAMNIK d.o.o.
Demeter SADNIKAR dr. vet. med.

Univerza za III. življenjsko obdobje bo pričela z delom

Polna dvorana domžalske knjižnice na zadnji marčni petek je prepričljivo dokazala, da je veliko takih, ki vedo, kako prijetno in koristno preživeti tretje obdobje življenja. Ustanovljena je bila UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE, ki naj bi s svojo dejavnostjo vključevala občine Domžale, Mengeše, Moravce, Lukovico in Kamnik. Izvoljeni so bili tudi člani sveta Univerze. Namen te univerze je na neprofiten način pokazati pot do kvalitetnejšega življenja, najti smisel in vsebino tistega ustvarjanja, ki smo si ga morali odrekati v letih redne zaposlitve. Predavanje dr. Ane Krajnc je še dodatno osvetlilo poslanstvo Univerze za tretje življenjsko obdobje in prisotne navdušilo za aktivno sodelovanje. Program univerze vsebuje področja iz umetnosti, pouka tujih jezikov, znanja iz zdravstva in druž-

benih ved, ukvarjanje z glasbo, hortikulturo, kuhanjem, ročnim delom pa tudi pogovore z zanimivimi gosti in klubskih srečanja. Ponuja se možnost, da si osvežimo znanje prometnih predpisov ter vožnje, če se kot soferji bojimo vse gostejšega prometa.

V aprilu se bodo predvidoma pričele naslednje oblike: sproščanje za zdravje in ustvarjalnost - ob četrtkih ob 10. uri, krojaška delavnica - popoldan, cvetličarska delavnica, začetni tečaj angleščine in nemščine, umetnostna zgodovina, računalniški tečaj.

Za premagovanje začetnih ovir bo poskrbel Izobraževalno svetovalni center - ISCG Domžale, saj imajo kot organizatorji bogate izkušnje. **Kdor želi več podrobnosti, jih lahko dobi na sedežu omenjenega centra ali po telefonu 711-082 ali Franc Poznič, Kamniška 11, Domžale.**

Romanje nekoč in danes

Pust je mimo. Počasi mineva tudi smučarska sezona. Prihaja pomlad. Na policah se v nekaterih turističnih agencijah že pojavljajo katalogi za počitnice v poletni sezoni. Pri pregledovanju turističnih prospektov redko pomislimo, da so potovali že tudi naši predniki pred tridesetimi generacijami in to na precej drugačen način, kot to mi počnemo danes.

V 11. ali 12. stoletju ni bilo turističnih agencij z imenitnimi pisarnami, v katerih bi lahko potniki dobili informacije in nasvete, ni bilo prijaznih uslužbenk, ki bi delile razkošne prospekte, za eksotične kraje pa so veljali že kraji, oddaljeni le nekaj kilometrov od domačega praga. In vendar so ljudje tudi takrat potovali in to v skupini deset, sto ali celo tisoč potnikov. V srednjem veku je bilo na poti več milijonov ljudi. Bolj ali manj dobro organizirane skupine popotnikov so potovale iz enega kraja Evrope do drugega. V želji za pustolovščinami, zabavami, opojnim vinom, dobro hrano ali z glavnim motivom - upanjem za odpust grehov. Pri tem imamo seveda v mislih številne romarje v srednjem veku in neverjetni masovni turizem tistega časa. To so bili časi, ko

gova ločina lamaizem s kulturnim središčem v Lhasi, prav tako jih poznajo šintuisti in konfucionisti. Kljub vsemu pa gre največ zaslug za tako razširjen pojav prav krščanstvu. Ko je cesar Konstantin razglasil krščanstvo za svobodno vero in na pobudo svoje matere Helene dal zgraditi veličastno cerkev Kristusovega rojstva, božji grob in Kalvarijo, je postala Palestina cilj številnih romarjev. Kristjani so hoteli videti kraje, kjer je živel, umrl in od mrtvih vstal Jezus Kristus, zato se je krščansko božjepotništvo že v 14. stoletju usmerilo v Sveto deželo. Takšna božja pot je bila dolga in nevarna. Čeprav so potovali v skupinah, se jih je dostikrat vrnila le tretjina, drugi so pomrli po poti ali v Palestini. Rim je bil bližji. Hodili so na grob apostola Petra, vleklo pa jih je tudi k njegovemu nasledniku papežu. Domnevajo, da je iz latinskega ali laškega imena Roman nastal naziv »romar« in iz njega glagol »romati«. Janez Trdina je bil sicer mnenja, da je izvor besede ciganski (rom = cigan), tako da bi romati pomenilo »klatiti se po svetue«, romar pa »klatež«.

Glavna začetnica kulta relikvij in s tem pobudnica množičnih romanj je

govino z relikvijami. Potrebe po relikvijah so bile velike. Če se jih ni moglo dobiti po običajni poti, so jih preprosto ukradli. Trgovina z relikvijami je cvetela tako močno, da je pretela nevarnost celo še živečim svetnikom. Okoli leta 1000 je bil v Umbriji ubit sv. Romuald, saj so bili vaščani le tako prepričani, da se kosti njihovega svetnika ne bodo porazgubile. Hkrati so se pojavljali absurdi, ko naj bi samo v Carigradu obstajali dve glavi Janeza Krstnika, v Franciji pa še dodatno ena. Kristusove krvi je bilo na hektolitre, njegova mati devica božja pa je imela toliko mleka, da bi z njim lahko podjčila vse človeštvo.

Organizator vseh velikih potovanj je bila cerkev. Ta je zgradila tedanje hotele - samostane. Nekateri od njih so bili tako veliki, da so lahko namestili in nahranili do dvesto tisoč romarjev naenkrat. Na začetku je skrbela tudi za drugo zabavo: napisala je prve gledališke igre in za to najemala potrebne igralce, zonglerje in akrobate. V njenih samostanih se je peklo kruh, varilo pivo, kladlo svinje, molzlo krave, tako da so se napolnili želodci številnih romarjev. Samostani so gradili tudi bolnišnice, izdelovali zdravila in pokopavali telesa tistih, ki jim ni bilo več rešitve. Cerkev je vzdrževala in popravljala stare rimske ceste in mostove. Ščitila je sprejeme potnikov s četami pazljivo izbranih in skrbno napravljenih vojakov-redovnikov. Svoje kompleksne funkcije je lahko cerkev izpolnjevala samo s pomočjo velikega števila različnih prihodkov. Ena od najzanimivejših oblik njenega financiranja je bila trgovina z odpustki, s katerimi se je kazal lahko zmanjšala ali popolnoma uničila. Odpustki za grehe so se prodajali vernikom, pri čemer je imela cerkev zavidan vreden monopolni položaj. Duhovnik je lahko naložil določeno pokoro in tisti duhovnik jo je lahko izterjal. Pokora se je izplačala z denarjem, zemljo, fizičnim delom ali najpogostejše z romanjem. Da bolni, hromi in drugi, ki so ostali v svojih domovih, ne bi bili prikrajšani, so iz Rima poslali prodajalce odpustkov. Od prodaje odpustkov so lahko obdržali del dobička.

V 11. stoletju se s križarskimi vojnami pojavi nova oblika romanja, ki je popolno nasprotje dotedanjemu pomenu božjepotništva. Rim napove vojno islamu. Vzrok so beduinska peganja evropskih romarjev na poti v Palestino, predvsem pa strašni pokol nemških romarjev, ki so jih pobili muslimani. Papež Urban je vsakemu, ki se bo odzval pozivu na pohod proti islamu obljubil, da bo oproščen vseh grehov na zemlji. To pomeni, da ne bo niti vic niti pekla, temveč se bo šlo naravnost v raj. Tako se je rodil romar-vojak.

Pod romarskim plaščem pa so se skrivali tudi kaznjenci, kriminalci in drugi ljudje z roba družbe. Na romarskih krajih so nasli donosen posel tudi siromašni ljudje, brez možnosti za preživetje. Že od 5. stoletja dalje so bila svetišča tudi ugodna shajališča moških in žensk, željnih pustolovščin. Če je posel pod lipo ali v krmi slabo napredoval, je prodajalka ljubezni pokrila glavo s črno cipko in odšla v cerkev, najprikladnejše mesto, da si najde romarja, željnega njenih uslug. Od

11. do sredine 15. stoletja, ko so s prepovedmi zahtevali zaustavitev »grešnega karnevala«, so bila romanja edina sprostitev potlačene človeka v dobi mračnjastva. Omogočala so uživanje brez omejitev in ovir, zabavo, ples, igre, pijačo in druge vrste zabav.

Vse do srednjega veka so bila romanja večinoma nepomembna potovanja posameznikov ali majhnih skupin. V srednjem veku pa se pojavi med ljudstvom strast za potovanje, iskanje pustolovščin, očaranost, vznemirljivost, radovednost in zanimanje. Misel o tem je kot droga zasvojila vsakega posameznika. Že v 13. stoletju so obstajali tako imenovani »jet-seti«, ekskluzivna svetišča, rezervirana za ljudi z denarjem in položajem. Nekdanji potniki romarji so se vedli v marsičem popolnoma enako kot današnji turisti, le da niso imeli fotoaparata. Pisali so grafito in svoja imena na vsakem praznem zidu. Mnogi plemiči so vrezovali na posvečena mesta svoje družinske grbe. Kupovali so spominkke, se portretirali pred svetišči in te slike pošiljali svojim prijateljem kot danes razglednice. V svetiščih so se prodajali spominki, kot so značke, stekleničke in drugi emblemi. Sleherni božjepotnik se je moral obvezno vrniti z nekim otipljivim dokazom, da je izpolnil zaobljubo. Vsaka cerkev je imela svoj izdelavo spominkov. Do 16. stoletja so bili najpogostejši spominki božjepotne značke, z reliefom tamkajšnjega svetnika ali relikvije. Najpreprostejše značke so bile svinčene, za bogate romarje pa so bile na voljo tudi zlate ali bronaste. Za vsak okus in za vsak žep.

KATKA GRZINČIČ

(Prihodnjic o romanju k Svetemu Primožu).

Zlata poroka

France in Ivanka Lipovšek

Ivanka in France Lipovšek iz Špitalice 13 sta vnovič izrekla svoj da in s tem sklenila nadaljevati svoje skupno življenje. To svojo odločitev sta tudi pisno potrdila v kamniški poročni dvorani 7. februarja 1998 pred kamniškim županom Toneom Smolnikarjem.

Slavljenca sta se poročila 10. januarja 1948. leta. France je Ivanko spoznal pri sosedovih, ko se je učila za šiviljo. Medsebojne simpatije so poglabljale vezi, ki so prerasle v ljubezen in tudi poroko.

Franc je bil rojen 10. nov. 1925 v Špitalcu, v času velikih dogodkov in prihajajoče II. svetovne vojne. Mlada leta do 1943. je preživel pri starših, on sam (kot vsa družina) se je odločil za boj proti okupatorju. Leta 1943 je odšel v partizane in se bojeval v Slandrovi brigadi. Okupator je njegovega očeta zaprl, preganjal po zaporih in ga poslal v taborišče smrti Dachau, kjer je tudi umrl. Doma je ostala le mati z mlajšim bratom in se stezka prebijala. France se je domov vrnil leta 1946 in takoj začel z delom na kmetiji, kjer še danes živi s svojo družino.

Ivanka je bila rojena 10. maja 1926 v Gabrovici. V zakonu je rodila pet otrok. Ker kmetija ni dajala dovolj zaslužka za preživljanje številne družine, je France poiskal zaposlitev na KLO, kasneje v Kmetijski zadrugi in nazadnje je bil kot varnostnik zaposlen pri podjetju Varnost. Leta 1980 se je upokojil.

France je bil zelo aktiven v kraju bivanja. Bil je predsednik KZ leta 1974, dolgo časa je bil predsednik borčevske organizacije, 12 let bil odbornik občinske skupščine Kamnik, srečujemo pa ga tudi kot aktivnega delavca v krajevni skupnosti, DU itd.

Za svoje delo je prejel mnogo priznanj, med drugimi orden za slug za narod, dve medalji za hrabrost, številne pohvale in zahvale.

France in Ivanka sta skupaj preživela veliko težkih in napornih let, zlasti v letih po končani vojni, pa tudi veliko prijetnih trenutkov, ki se jih bosta spominjala vse življenje. Danes, ko opazujeta rast vnukinj in vnukov, sta nadvse zadovoljna in srečna. Veselita se njihovih obiskov in uživanja, kadar so pri niju. Ivanka zna svojo ljubezen,

V spomin

Globoko pretreseni smo člani DKD »SOLIDARNOST«, posebno še pevci moškega pevskega zbora sprejeli vest, da je kruta usoda iz naših vrst spet iztrgala enega od naših članov.

Od našega pevca Branka SKOPORCA smo se poslovili 12. februarja 1998. Vedeli smo za njegovo bolezen, vendar smo upali, da se bo vrnil v naše vrste kot že mnogokrat prej. Žal je bilo naše upanje zaman.

Ko se je Branko z družino preselil v Kamnik v začetku sedemdesetih let, ga je ljubezen do zborovskega petja pripeljala v naše vrste. Nismo ga našli mi, on je našel nas in petje nas je družilo polnih 25 let - četrta stoletja. Kljub težki mladosti in sledem, ki mu jih je pustila druga svetovna vojna, je v naše vrste vnašal vedrino in optimizem. Poleg

prepevanja je v zboru in društvu opravljal tudi druge naloge. Nobena mu ni bila pretežka. Branku smo res lahko zaupali. Kmalu po praznovanju njegove sedemdesetletnice julija 1996 ga je bolezen za nekaj časa odtegnila iz naših vrst, vendar mu je ljubezen do petja in pripadnost zboru vrnila moči, da se je vrnil in prepeval z nami vse do zadnje pevske sezone. To sezono je Brankov stol v pevski sobi ostajal prazen. Kljub bolezni se je ob naših obiskih vedno pozanimal, kako zbor deluje in kaj je novega. Živel je z njim in zanj. Še za svoje zadnje novo leto je napisal vse društvene čestitke, ki smo jih poslali našim pevskim prijateljem in znanjem. Vesel je bil, da mu zaupamo in ga potrebujemo. Zato je bilo slovo od Branka še toliko težje. Pogrešali ga bomo. Pa ne samo mi. Pogrešali ga bodo pevci iz Radeč, s katerimi smo prav prek njega navezali stike, pevci iz Skočjana na Koroskem in še in še pevske tovarišev po vsej Sloveniji in iz zamejstva. Pa ne nazadnje - pogrešali ga bodo tudi njegovi stanovski sodelavci, saj je bil vrsto let upravnik pošte v Komendi, tudi tam znan po svoji vestnosti in zanesljivosti.

Počila je zadnja struna na Brankovih goslih, izzvenela je njegova zadnja nota. Mar res? Strune z njegovih gosli in njegove note bodo v spomin nanj zvenele v naših pesmih.

Branko v imenu pevk in pevcev SOLIDARNOSTI - hvala ti za vse! JANEZ MALEŠ

Visoki srednji vek je že poznal značilno romarsko opravo: obvezna romarska palica, klobuk, plašč, torba in tikvica z vinom ali vodo; Skupina romarjev, drevorez Hansa Burgkmajra (vir: Foster, hudočasnici, str. 127).

je bilo le malo cest, ni bilo letal, železnice in avtomobilov, ni bilo niti hotelov, motelov, McDonald'sev ali restavracij. Obstajale so le slabe, nevarne poti z razbojniškimi tolpmi, ki so potnike najprej oropale, nato pa ubile. In te uboge noge so prehodile na tisoče kilometrov, večkrat so morale bežati v strahu za golo življenje.

Romanja poznajo vsa verstva: pozna jih hinduizem z glavnim romarskim središčem v Benaresu. Pri hinduistih je znano najdaljše romanje ob reki Ganges, ki lahko traja tudi do šest let. Muslimani se držijo stroge obveznosti, da vsaj enkrat v življenju romajo v Meko in postanejo »hadži«. Čeprav njihovega templja ni več, romajo Judje iz vsega sveta k njegovemu ostankom, Zidu žalovanja. Božje poti pozna tudi poznejši budizem in nje-

bila mati Konstantina, sveta Helena. Ta začetek je bil prav nenavaden, glavni vzrok pa družinske razprtije, ki so se končale celo z dvojnimi umorom. Po družinskem pokolu se je cesarica podala na romanje v Sveto deželo, da se pokori svojih grehov. V Jeruzalemu je siromakom darovala ogromne vsote denarja in položila temeljni kamen številnim cerkvam. V nekem vidanju je cesarica odkrila Kristusov grob, vendar pa je na tem kraju že stal poganski hram. Helena je dala ukaz za njegovo rušitev in sredi ruševin so se prikazali trije križi in žebli. Pristnost pravega križa ni bilo težko identificirati. Pripeljali so bolno ženo in ko je nanjo padla senca Kristusovega križa, je ozdravela. Odkritje Svetega križa je odmevalo po vsem svetu in za seboj potegnilo pravo tr-

Pesnik in pisatelj prof. France Pibernik - občinski nagrajenec

(Nadaljevanje iz prejšnje številke)

Balantiču je sledil drugi veliki »zamolčan« pesnik Ivan Hribovšek (Psmi, 1990; Himna večeru, 1993). Posebej so ga prosili, naj se loti tudi plodovitega pisatelja Karla Mauserja (monografija, 1993). Sledili so pisatelji France Kunstelj (Luč na mojem pragu, 1994), Ludve Potokar (Onstran samote, izbor del in monografska študija, 1995) in Tone Polda (Moja Krnica, 1996). Spotoma je odkril tudi Slovenski dunajski krog 1941-1945 (1991) z genialnim Janezom Remicem in drugimi obetavnimi, vendar nasilno ugasnjenimi literarnimi plamenicami.

Ključnega pomena pri raziskovanju in odkrivanju »zamolčan« književnosti« slovenski javnosti je bila antologija Jutro pozabljenih (1991), v kateri je slovenskemu bralcu približal kar enaindvajset imen med drugo svetovno vojno in po njej pobitih obetavnih slovenskih pesnikov in pisateljev, ki so bili že blizu ali pa še daleč od vrha slovenskega Olimpa, prav gotovo pa bi, če bi jim bila življenjska usoda bolj naklonjena, prenekateri od njih dosegel njegov vrh.

Od Vodnika, Udoviča do vračanja v svet primarnih spoznanj

Od drugih slovenskih pesnikov se je posebej posvetil velikima umetnikoma in prevajalcema vezane besede: najvidnejšemu predstavniku slovenskega katoliškega ekspresionizma Antonu Vodniku (uredil in napisal je spremno študijo k štirim knjigam njegovih Zbranih del) in Jožetu Udoviču, o katerem je izdal monografijo Ogledala sanj Jožeta Udoviča (1996), načrtuje pa kar pet knjig njegovih Zbranih del.

Bralčeve pozornosti so tudi vredne besede v pesmiski in prozni obliki, ki jih je prispeval h knjigam samostojnega založnika in umetniškega fotografa Franceta Steleta z Gore pri Komendi, s katerim je navezal dober ustvarjalni dvogovor. V nekaterih od njih (Kranj, 1993) je pokazal tudi dobro poznavanje krajevnih zgodovine, v drugih pa sposobnost najdevanja časa in dogodkom primerne sporočila.

Tega želi zapustiti tudi rojstni vasi Suhadole, v katero se rad vrača k sorodnikom in pa, ker je tu odkril stvari, ki so se za vekomaj zapisale vanj in iz katerih je črpal moč in navdih za ustvarjanje, za svojo poetič-

no izpoved in poved. Tu je slišal peti pitica kosca, ob bregovih Psate in močvirnih rokavih, mlakah, travnikih in gozdnih parobkih začutil pravi vsega živega in hkrati njegove minljivosti. V ta svet »primarnih spoznanj« še vedno rad prihaja, Suhadolecem pa kot darilo pripravlja knjigo o njihovi častitljivi zgodovini.

Le kam se bo nagnil plodoviti jubilat, ki je v slovensko literarno zakladnico prispeval že vsega spoštovanja vredno število več kot trideset knjig? Če mu bodo zvezde naklonjene in pri vsej življenjski razdoživosti, ki kar zari iz njega - za to skrbi tudi s kolesarjenjem po bližnjih poteh in hojo v hribe - lahko od njega pričakujemo še prenekatere knjige, članek, oceno. Zdaj je resnično na svojem ustvarjalnem vrhu, na katerega se je vztrajno, korak za korakom vzpenjal. In tudi osebnostem. To čutiš, ko odhajaš od njega, napolnjen do vrha z njegovo besedo, umirjenostjo in zrelostjo. Od sina slovenske zemlje in matere, ki zna živeti iz obojega in z obojim - da bi o pravem času obrodil bogat sad. Pesnik, pisatelj in literarni zgodovinar prof. France Pibernik ga je že. JOŽE PAVLIČ

Župan Tone Smolnikar izroča Ivanki in Francetu Lipovšek sopek cvetja in dobre želje v imenu občine Kamnik.

občini proslavila istega dne skupaj s svojimi najdražjimi, znanci in prijatelji. V popoldanskih urah 7. februarja so se povsili v Lovskem domu v Špitalcu. Bila je prijetna

li priložnostno darilce in jima zaželeli še veliko zdravja, zadovoljstva in sreče na nadaljnji skupni poti.

STANE SIMŠIČ

SILVEST

POSLOVNE STORITVE

prodaja, nakup in posredovanje nepremičnin
Ljubljanska 45, 1241 Kamnik
(poslovna stavba STOL)
tel.: 061 813-397, faks: 061 813-397

PROdamo:

Kamnik - Fužine: 3-sobno stanovanje, 77,60 m²
Kamnik - Klavčičeva: garsonjera, 32 m²
Kamnik - Steletova: garsonjera, 28 m²
Trzin - IOC: garsonjera, 35,5 m²
Kamnik in okolica: več hiš

KUPIMO:

hiše, stanovanja, parcele, poslovne prostore

ODdamo:

Domžale - okolica: estetsko relaksacijski studio
Komenda: 2-sobno stanovanje v privatni hiši
Tuhinjska dolina: prostor za trgovino ali obrt 100 m²

NAJAMAMO:

Kamnik - okolica: garsonjere, 1-sobno stanovanje, poslovne prostore

NAJEM S KASNEJŠIM ODKUPOM:

Kamnik - Fužine: garsonjera ali poslovni prostor
Kamnik - okolica: 2,5-sobno stanovanje
Kamnik - okolica: hiša do 200 m² z vrtom 2000 m²

MENJAMO:

Kamnik: garsonjero za manjšo hišo v okolici

Anketa

KJE IN KAM?

Marinka Boroša, ravnateljica vrtca

Kje je vaš najljubši kotiček v celi občini Kamnik?

Citalnica Matične knjižnice Kamnik.

Kam bi se skrili, če bi tako naneslo?

Odvizno od tega, pred kom ali čem bi se bilo treba skriti.

V kateri kraj v naši občini bi postavili tistega, na katerega ste (zelo) jezni?

Na kraj, kjer naj bi bilo otroško igrišče (Zaprice), pa je le veliko smetišče.

Demitrij Perčič, predsednik OO LDS Kamnik

Kje je vaš najljubši kotiček v celi občini Kamnik?

Tunjske gmajne. Celo poletje in jesen se grem gobarja in to brez vsake skode za gobe. (No, včasih mi jih kaj podari tudi moja mama, da vsaj vem, kakšen okus imajo.) V gozd grem napolnit svoje baterije, tam se sprostim in porabim odvečno energijo. In ker je moje gobarjenje bolj podobno neškodljivemu spredu skozi gozd, upam, da bodo to razumeli tudi novi lastniki po končani denacionalizaciji.

Kam bi se skrili, če bi tako naneslo?

Na Šutno. Kakor stvari stojijo danes, me tam ne bi nihče videl.

V kateri kraj v naši občini bi postavili tistega, na katerega ste (zelo) jezni?

To pa je vprašanje za lokalpartije. Pravzaprav nikamor drugam, so že vsi v Komendi.

Anton Kamin, načelnik oddelka za družbene dejavnosti občine Kamnik

Kje je vaš najljubši kotiček v celi občini Kamnik?

Moja delovna soba, kjer skupaj s sodelavko Marjeto kooperativno rešujemo vse predvidene in nepredvidene naloge.

Kam bi se skrili, če bi tako naneslo?

Ni prostora v občini, kjer te stranke ne bi našle. Torej skrivane ne bi bilo produktivno.

V kateri kraj v naši občini pa bi

Bojan Pollak, dipl. ing. strojništva

Kje je vaš najljubši kotiček v celi občini Kamnik?

Kadar nisem doma, v hribih.

Če bi imeli veliko denarja in bi vas popadla dobrodelnost - kaj bi svojemu mestu zgradili?

Velik vrtce, ki bi sprejel vse otroke, ki sedaj tja ne morejo, ker ni prostora. V njem bi potekal program KORAK ZA KORA-KOM.

Ali bi tudi kaj porušili?

Sistem nabiranja političnih točk.

Kaj pa je najbolje pustiti pri miru?

Laži in spletke.

Če bi imeli zelo veliko denarja in bi vas popadla dobrodelnost - kaj bi svojemu mestu zgradili?

Da spisek ne bo predolg, bom naštel samo prvi dve stvari. Najprej bi dokončal železniško progo, ki se je tako nesrečno ustavila na pol poti. Še sto let je Kamnik končna postaja in to se pozna v naši ambicioznosti oz. v njenem pomanjkanju. Za rešitev tega problema je treba progo podaljšati do Celja. Vsi, ki so brez idej, bi se peljali naprej in ne bi izstopili pri nas in se delali pametne po mestu.

Kamniku pa bi obnovil Kino, da bi končno imeli dvorano, kjer bi gospodje kazali nove gvante, kamniške gospe in gospodične pa bi poskrbele za polno zaposlenost šivilj, zato bi na Šutni oživel butiki. Kulturniki bi se imeli kam dati, sam pa bi si lahko ogledal kakšen dober film. In če bi imeli še kakšen lep park in ogromno otroško igrišče, bi bilo naše mesto že prav simpatično.

Ali bi tudi kaj porušili?

Zid okoli Kik-a. Spominja me na vojašnico, teh pa ne maram. Porušil bi tudi trgovino Univerzale in jo preselil na primernejšo lokacijo.

Kaj pa je najbolje pustiti pri miru?

Stare zamere in delitve. Sem za to, da se stare krivice popravijo, vendar me moti, da starejša generacija želi prenesti razprtje na naše in mlajše.

postavili tistega, na katerega ste (zelo) jezni?

Na Zeleni rob, da bi se mu razširilo obzorje.

Če bi imeli zelo veliko denarja in bi vas popadla dobrodelnost - kaj bi svojemu mestu zgradili?

Kulturno dvorano v Kamniku.

Ali bi tudi kaj porušili?

Vse potrebne rešitve so že predvidene. Ostalo pa se bo samo, če se ne bomo znali pametno odločiti za združevanje sredstev za nujne sanacije, zlasti v šolstvu.

Kaj pa je najbolje pustiti pri miru?

Na to vprašanje je težko na kratko odgovoriti. Zakonodaja, ki se neprestano spreminja, je pogosto nedodelana in vnaša več nerada in negotovosti. Na tem področju bi bilo marsikaj bolje pustiti utečeno in tako, kot je. Novi zakoni bi morali biti pred sprejemom bolj ekzaktni, zagotovljeni pa bi morali biti tudi pogoji za realizacijo (materialni, prostorski, kadrovski...).

Kam bi se skrili, če bi tako naneslo?

Ne povem, da me ne bi kdo našel.

V kateri kraj v naši občini pa bi postavili tistega, na katerega ste (zelo) jezni?

V UTOK, ki ga podirajo.

Če bi imeli zelo veliko denarja in bi vas popadla dobrodelnost - kaj bi svojemu mestu zgradili?

Vse, kar mu manjka.

Ali bi tudi kaj porušili?

Vse s kockami tlakovane ceste in tonalite robnike.

Kaj pa je najbolje pustiti pri miru?

Preteklost.

Jožko Romšak, svetnik SLS v občinskem svetu

Kje je vaš najljubši kotiček v celi občini Kamnik?

Polje, kdo bo tebe ljubil, kdo bo tebi služil, ko mene več ne bo. O tem premišlujem, ko se na domačem dvorišču obrnem proti polju, gozdom in živini v hlevu. Vse to mi je ljubo - najljubše na celim svetu in ne samo v naši občini.

Kam bi se skrili, če bi tako naneslo?

Človek, ki ima čisto vest in zna vsem reči Dober dan! z nasmehom na obrazu, ki to iskreno misli, ki ni nikomur nič dolžan in ki ni nikomur storil nič zalega, lahko mirno hodi po naši zemlji. Zavedam pa se, da fousija slovenski rod gor drži, zato še toliko bolj pokončno hodim po svetu. Če bi

Lidija Zavasnik, študentka biologije

Kje je vaš najljubši kotiček v celi občini Kamnik?

Najraje in pogosto se odpravim na Goro - gozdno vzpetino nad vasjo Gradišče v Tuhinjski dolini. Na Gori je cerkev sv. Miklavža in ostanek protiturskega obzidja.

Kam bi se skrili, če bi tako naneslo?

So dnevi, ko se rada za nekaj ur odmaknem od ljudi. Moje najljubše 'skrivališče' je že omenjena Gora, če pa želim skrivanje podaljšati, se za nekaj časa izgubim še v gozdovih Kostavske planine. Seveda ne gre za pravo skrivanje, saj skrivališče ne bi kar takole objavila.

V kateri kraj v naši občini bi po-

Mateja Keber, učiteljica

Kje je vaš najljubši kotiček?

To so srca otrok. To niso skriti kotički, ves čas so vsepovsod prisotni in tam je mogoče najti marsikateri odgovor.

Kam bi se skrili, če bi tako naneslo?

Takšen je danes videti ves naš Kamnik. Skrit, nedostopen in nezaupljiv. A takšnega smo ustvarili Kamničani, lahko pa naredimo tudi drugačnega.

V kateri kraj v naši občini bi postavili tistega, na katerega ste (zelo) jezni?

Tudi, če v občini so kraji, ki nas navdajajo s tesnobo ali pa postavljajo na preizkušnjo našo potrpežljivost, se mi ne zdi primerno, da imamo ta mesta kot kraj za odlaganje smeti ali pa za takšne misli: to je tako, drugače ne bo ni-

bilo pa zelo hudo, bi se skril v Komendo, ki bo nova občina z vso potrebno infrastrukturo, le na policijo so pozabili.

Če bi imeli zelo veliko denarja in bi vas popadla dobrodelnost - kaj bi svojemu mestu zgradili?

Najprej bi poskrbel za svoj kraj in svoje ljudi. Poleg mogočne cerkve Marije Vnebovzete z božjo njivo spredaj in samostanom bi dobila najodličnejše mesto tudi nova šola. Potrebujemo takšno šolo, kakršna mora biti na pragu tretjega tisočletja.

Ali bi tudi kaj porušili?

Morda Zale. In to samo zato, da bo možno še kam pokopati tisto, kar bo vzela zemlja. Saj je tudi Utok padel zato, da bomo dobili novo spalno naselje Ljubljancanov, ki nimajo dovolj denarja, da bi kupili stanovanje v Ljubljani. Kamnik bo moral dobiti nove prostore v vrtcu, šoli in tudi na Zalah.

Kaj pa je najbolje pustiti pri miru?

Delu in živini se posveti, ljudje samo zavidajo in nagajajo. Pustiti je treba, da ima vsakdo svoje življenje. Opustiti je treba tudi tisto misel: rana ura je zlata ura... saj jutraj dan sam pride, zvečer si ga pa podaljšaj, da boš videl, kako je dolg.

stavili tistega, na katerega ste (zelo) jezni?

Postavila bi ga na sredino kakšnega divjega odlagališča in bi upala, da je ljubitelj neokrnjene narave in da bi se zato na odlagališču počutil skrajno neprijetno. Z iskanjem teh mest ne bi imela težav, saj se trenutno spomnim več divjih odlagališč kot pa ljudi, na katere sem jezna.

Če bi imeli zelo veliko denarja in bi vas popadla dobrodelnost - kaj bi svojemu mestu zgradili?

Na začetku nič, ker bi denar najprej namenila za temeljito obnovo in oživitve tistih objektov, ki v Kamniku so, vendar v slabem stanju in zato ne morejo služiti svojemu ali kakršnemkoli namenu, npr. Kino dom, stare meščanske hiše, igrišča za otroke... Denar bi torej namenila urejenosti, funkcionalnosti in skladnosti tistega, kar že obstaja.

Ali bi kaj porušili?

Zidove, ki jih ljudje gradimo okrog sebe in se s tem oddaljujemo drug od drugega.

Kaj je najbolje pustiti pri miru?

Vem, KOGA je najbolje pustiti pri miru: mene, kadar sem slabe volje.

koli. Vse je mogoče, celo to, da Kamnik postane jutri najbolj uspešno, srečno in bogato mesto.

Če bi imeli veliko denarja in bi vas popadla dobrodelnost - kaj bi zgradili svojemu mestu?

Ker me dobrodelnost napada že danes, ko se nimam zelo veliko denarja, mu že zdaj želim pomagati, da se odpre in zaživi! Da zacveti in zažubori! Ko pa bom imela zelo veliko denarja, mu bom zgradila še Center za prebujanje življenjske radosti.

Ali bi tudi kaj porušili?

Če sem jaz ta, ki zmorem zrušiti mogočne zidove zastarelih, okostenelih, preživelih sistemov, prepričan in omejitve, potem bi, če dovolite, nadaljevala z delom. Počistila bi še sovraštvo, strah, pesimizem, zlovoljnost, nevoščljivost, manipulacijo, neiskrenost, skopost, zlorabo in nasilje. Hvala za zaupanje. Se zdaj počutite kaj bolje?

Kaj pa je najbolje pustiti pri miru?

Saj nič ne miruje, hvala bogu! Kamnik doživljam kot živ organizem. Je zrcalo ljudi, ki v njem živimo. Kamnik je to, kar smo mi in kar vnašamo vanj. Prevetrimo naša srca, pa bo tudi Kamnik za-dihal!

Vprašala in zbrala Breda Podbrežnik

TANJA POTOČNIK

Na odru pokažem delček svojega nezavednega jaza

»Severjevo nagrado za vlogo Jollyja Jokerja v poetični igri HISA IZ KART Borisa A. Novaka, v uprizoritvi Gledališke skupine Srednješolskega centra Rudolfa Maistra Kamnik, prejme TANJA POTOČNIK.

Jolly Joker Tanje Potočnik izpričuje suverenost, pretanjen občutek in intelektualno dognanost igralskega nastopa. Z interpretacijo, ki prihaja iz začetnega burkasta in komedijanstva v mefistovski preracunljivost in nazadnje v soočenje z lastno ranljivostjo in omejenostjo, hkrati pa nosi v sebi vidno sled ironične distance, je dokazala vsestransko in izjemno sposobnost nenehnega preigravanja razpoloženj: od naivno burkastega dvornega norčeka, prek navidez neprizadete-ga, vendar tenkočutnega opazovalca dogajanja, vse do sarkastičnega glasnika vesti, ki tako kraljestvu kart kot gledalcu podrži ogledalo resnice. Jolly Joker v interpretaciji Tanje Potočnik je do nadvse izdelana vloga, popolna v obvladovanju scenskega prostora, dovršena v dikciji, ritmičnih in vsebinskih podarkih Novakovega besedila, suverena v pevskih nastopih in vseskozi oblikovana z občutkom za mero in poante.

S temi besedami je upravičeno podeljene nagrade razložil Miha Trefalt. Tanja je na nagrado ponosna, čeprav pravi, da je ni pričakovala. Ko sva se dogovorili za srečanje, se je tudi nekoliko obotavljala, saj je po njenem mnenju to že zastarelo, čeprav je priznanje staro komaj štiri mesece. Vendar Tanja igra naprej in gotovo se jo splača ogledati v novi igri, ki jo pripravlja v okviru gledališke skupine na SČCRM pod mentorstvom profesorice Marje Kodra. Igra se imenuje Podlasica in drugi jaz, avtor pa je Miroslav Slana. Mlada igralka tu igra podlasico. Pravi, da so vloge enakovredne, čeprav naslov ne kaže ravno na to. Z nekaj povedmi je igro opisala takole: »V Podlasici in drugi jaz se srečamo z življenjskimi resnicami. To je absurdna drama, v kateri se sprašujemo, zakaj smo tukaj. Malo smo jo pomodernili, saj smo jo iz sedemdesetih prestavili v devetdeseta, iz hipijev smo postali raverji, hašiš in LDS smo zamenjali za extasy, ugotavljamo pa tudi, da se otroci danes delajo drugače kot dvajset let nazaj. Gre tudi za parodijo na cerkvene običaje.

Najnovejšo uprizoritev so enkrat že predstavili in sicer na Dnevni slovenskega izobraževanja v Cankarjevem domu, kjer jim je kritiko podal tudi Miroslav Slana.

Kako se je Tanja Potočnik sploh pojavila na odru?

Njeno mnenje je, da to ni nič čudnega, saj doma vsi radi nastopajo. Njen brat Uroš Potočnik je poklicni igralec in Tanja si želi iti za njim. Kot otrok je bila baletka, tako da se je že tedaj spopri-

jateljila z lučkami in publiko. Ko je prišla na kamniško Srednjo ekonomsko šolo, je plesni oder zamenjala z igralskim. Zdaj ni več dijakinja, vendar še vedno nastopa s skupino, ki ji je pomagala, da je našla svoj talent. Je tudi članica umetniške skupine Pridenmožic, ki je bila včasih Pedenjmožic. Veliko fantov in deklet se je tu zamenjalo, odločili pa so se, da bodo bolj pridni, zato je Pedenj postal Priden.

Je tiha oseba in sama se na odru dobro počuti, ker se lahko pokaže v različnih slikah. Prepričana je, da ima v sebi vse vloge, le našla še ni vseh. Zaveda se, da jih bo še dolgo iskala, morda vseh ne bo našla nikoli, a njeno iskanje je trenutno usmerjeno na AGRFT, kjer bi si rada pridobila poklic igralka. Zanima jo odrska, predvsem eksperimentalna igra in igra absurda, želi pa si igrati tudi v filmu. Klasična igra je načeloma ne zanima, čeprav poudari, da je prav pri klasiki treba začeti.

Kakšne vloge pa so ji všeč?

Pravzaprav vse. Vseč ji je, če z igro spodbuja ljudi k razmišljanju, predvsem k razmišljanju o čustvih. Z Jolly Jokerjem se je počutila osvojenjeno takoj, ko je igro pokazala sebi in drugim.

Rada bi igrala Hano, ki je glavna junakinja Dogodka v mestu Gogi.

Kaj pa moške vloge?

»Tudi moške vloge igram. Jolly Joker je vendar moški. Pa saj imam v sebi veliko moškega: postrizena sem na kratko, rada imam moške športe, vseč mi je sabljanje in tudi tepem se rada.

Tanja Potočnik je za vlogo Jollyja Jokerja v igri HISA iz kart prejela Severjevo nagrado za amatersko igro.

se glasijo besede simpatičnega dekleta.

Ali ima Tanja Potočnik še kakšne hobije?

Igra je njen največji hobi, ki pa ni edini. Piše tudi pesmi, vendar pravi, da je to njeno in da jih verjetno ne bo objavljala. Zanima jo etnologija in kultura. Ima abonma v Drami, hodi na baletne predstave, slikarske razstave in seveda v kino. Na splošno pa perspektivna igralka Tanja Potočnik poskuša uživati trenutke, živeti iz dneva v dan in se ne obremenjevati s tem, kaj bo jutri.

Želim ji, da bi bila uspešna, da bi si prislužila čimveč igralskih vlog in se v njih pokazala v svojih največjih zmoglostih.

NATAŠA HRIBAR
Nevlje

PLANINSKO DRUŠTVO KAMNIK razpisuje

1.) mesta oskrbnikov in kuharic na Kamniškem in Kokrškem sedlu

za planinsko sezono 1998 (od junija do oktobra).

2.) mesto administrativnega sekretarja na Planinskem društvu Kamnik, večšega administrativnih in blagajniških del

Za razpisana mesta bodo sklenjene pogodbe. Prednost imajo ljubitelji planin in sposobni opravljanja razpisanih del.

Pisne vloge naj zainteresirani pošljejo na Planinsko društvo Kamnik, Šutna 42, 1240 Kamnik, najkasneje do 30. aprila 1998 (telefon 061/831-345).

12. festival turističnih podmladkov osnovnih šol

»Juhuhu!« smo se veselili, ko smo poskakali iz šolskega kombija pred osnovno šolo Dravljice - člani turističnega krožka iz Stranj in njihova mentorica Branka Špende. Pred šolo so nam ponudili, ne boste verjeli, našo osebno vodičko. Mi smo jo z veseljem sprejeli, saj na tej šoli ni-

smo bili še nikoli doslej. Pohiteli smo v razred, ki je bil določen le za nas. Šli smo na delo.

Postavili smo razstavo, s katero naj bi pokazali naše dotedanje TRDO delo in se pripravili na dramski nastop. Joj, skoraj bi pozabila povedati, kaj je sprožilo ves ta cir-

kus - tekmovalno z naslovom PRIDITE K NAM NA POČITNICE. Vsako leto ga organizira Turistična zveza Slovenije in Zavod RS za šolstvo. To je turistična tema in naša naloga je bila, da na čim bolj izviran in zanimiv način predstavimo našo okolico. Z razstavo smo pokazali naše prospekte, spominke, ki smo jih naredili pri krožku ročne spretnosti, in slike. Z žrebkom smo bili določeni, da prvi prikazemo zanimivosti našega kraja z dramsko uprizoritvijo. Naredili smo tudi raziskovalno nalogo, ki smo jo že pred tem poslali po pošti. Dela vseh šol je točkvala posebna komisija. Vsi udeleženci dobijo bronasto priznanje, dve šoli pa se uvrstita na državno tekmovalno. Pojedli smo kosilo in hestrpno pričakovali rezultate. Na žalost se na državno tekmovalno nismo uvrstili, toda prijetna izkušnja nam je povečala znanje in drugo leto smo to pripravljeno ponoviti brez vsakih zadržkov.

Zahvaljujemo se vsem sponzorjem, posebno se ge. Reziji Mali in g. Bojanu Pollaku, ki sta sodelovala z nami. Učence in učitelje vseh osnovnih šol vabimo, da se nam pridružijo in tako razširijo dejavnost turističnih podmladkov ter obogatijo turistični utrip Kamnika in okolice.

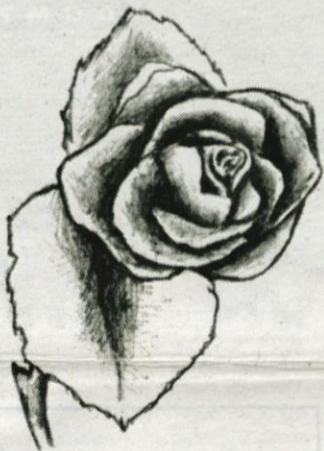
TATJANA ZVRŽINA,
učenka Osnovne šole Stranje

Turistični podmladek osnovne šole Stranje

TA ROŽA JE ZATE... ZATE PA OSAT

Spoštovani bralci, uvajamo novo rubriko, ki bo namenjena pohvalam in tudi grajam. Okrog nas se dogaja marsikaj, kar nas veseli ali pa ježi. Na to lahko opozorite v tej nastajajoči rubriki. Vaša mnenja bomo objavili tudi brez vaših imen - lahko le z začetnicami ali imenom, v uredništvo pa nam pošiljajte le podpisane pohvale ali graje. Rubrika pa ni namenjena le velikim, občinskim temam, pač pa mnogim drobnarijam, lahko tudi iz zasebnega življenja. Za prvič pa naslednje...

TA ROŽA JE ZATE

Eno lepo rožo bi dala Heleni Sterle, ker je zaradi nje videti, kot da Mladinski center dela s polno paro za kamniške otroke. V resnici je za vsem delom ena sama oseba - Helena. Polna je tudi idej in delovnega zanosa.

B. iz Kamnika

Rada bi se zahvalila gospe Mileni, ki prodaja sveče pri Svečarstvu Stele v Kamniku. Pri njej sem kupila sveče in po moji nerodnosti so

mi zunaj na pločniku padle po tleh. Prijazno mi je prišla pomagat pobirati razsute sveče in mi razbito zamenjala z novo.

Sabina iz Tunjice

Neznanemu gospodu, ki je prijazno prinesel našo knjigo, ki jo je našel v grmovju ob cesti, nazaj v knjižnico, se lepo zahvaljujem!

Knjižničarka Tina

Veliko rožo - za kamniški študentski klub, ki je organiziral koncert zelo dobre skupine Miladojka-you need!

IK

ZATE PA OSAT...

Osat namenjam mlademu vozniku belega hrošča LJ A9 917, ki je v petek, 13. 2. (brez heca!), ob 14.10. samozavestno vozil po travniku od glasbene šole proti Osnovni šoli Frana Albrehta in tako osupnil mimoidece, da so kar obstali, saj je bil prizor res nenavaden. Na travniku pred šolo so se igrali otroci iz podaljšane bivanja, vendar to mladeniča ni ganilo. Pred šolo, kjer je pred asfaltiranim dvoriščem vzpetina, je kar po njej zapeljal na šolsko dvorišče. Prvič: travnik ni za vožnjo, drugič: voznik je ogrožal tudi otroke. Kljub vsemu je bil videti zelo nasmejan...

B. iz Kamnika

Osat bi za brisalec zataknila tistim voznikom, ki parkirajo in vozijo po naših zelenicah med bloki v ulici Matije Blejca. Nekateri stanovalci se trudimo in urejamo zelenice, vendar je naše delo zastoj, ker ga uničijo ti vozniki. Res je sicer, da je parkiranje premalo, vendar bi radi živeli v urejenem okolju. Tudi starši bi lahko vplivali na svoje otroke, da ne bi uničevali zelenice.

Zinka z Duplice

Osat sem namenila znani gostilni Kovač s Količevega. V četrtek, 19. februarja, sem okrog 20. ure zvečer zelela pri njih večerjati v sobi za nekadičje, vendar mi je nevljuden natakar pojasnil, da samo za dva gosta ne bo odpiral sobe za nekadičje, ker je ta - kot sem razumela po njegovi kretnji - nadstropje višje.

Sabina iz Tunjice

»Ne se sezuvaj!«

Mladi se bolj in bolj zanimajo za novinarstvo. Vzroki za to so različni, gotovo pa k temu pripomorejo mediji in izkušnja iz prve roke. Na pobudo profesorice nemškega jezika Marije Švraka je v goste ŠSRM prišla Marta Kos, bivša dopisnica RTV iz Bonna, ki je zanimala tudi zato, ker je njeno mesto prevzel Kamničan Igor Jurič. Tako se je že tako atraktiven poklic novinarja mladim gimnazijcem še bolj priljubil.

Novinarka, ki izvira iz Koroške, je svojo novinarsko pot začela s študijem novinarstva ter jo uspešno nadaljevala na domačem lokalnem radiu. Prve izkušnje je pridobila kot športna novinarka, saj je šport njena velika ljubezen, kajti tudi sama je bila vrhunska plavalca. Njeno nadaljnje delo je pokrivalo več področij, saj je ne nazadnje delala tudi kot politična komentatorka. Kot ambiciozna avanturistka je zgrabila ponujeno priložnost, znova preseljena domače in znanje ter v naglici odšla ter postala novinarka nemškega propagandnega radia Deutsche Welle, ki danes oddaja v kar 35 jezikih. Čeprav bi morala ostati v Nemčiji le dve leti, se je ta čas raztegnil na osem let, tako da je v Bonnu dočkala tudi leto 1993, ko je postala prvi samostojni dopisnik RTV za Slovenijo. Pred slabim letom dni se je vrnila v Slovenijo in se zaposlila na vladnem Uradi za informiranje. Njena

Srečanje z novinarko Marto Kos je bilo prijetno.

prihodnost je ovita v meglo - kar bo pač prinesla, bo sprejela, saj je vedno pripravljena na dogodivščine, spremembe in nova znanja.

Pogovor z danes že izkušeno novinarko je razkril mnogo zanimivosti. Govorila je o novinarstvu in novinarju, komentirala način dela naših in tujih novinarjev, predvsem pa predstavila svoje delo in izkušnje v Nemčiji. Zaradi dela je odlično podkovana o nemški politiki, pa tudi o ljudeh in njihovih običajih. Svojo pripoved je obogatila z anekdotami, iz katerih smo se naučili, da se v stanovanju nemških gostiteljev ni vladno sezuvati, ker bi v tem primeru morali gostje in gostitelj ves

večer vohati noge, pa tudi to, da je pametno vedeti nemško besedo za nageljnovc žbice, ker se lahko zgodi, da so v trgovini na voljo le mlečje, poleg tega pa tudi to, da je za Nemce pivo vse prej kot alkohol, je namreč le eden izmed osnovnih prehranskih artiklov; tako se nam je s svojim lahkotnim in zabavnim pristopom še bolj prikupila. Ker je bil namen njenega obiska tudi predstavitev Nemčije, nam je opisala tudi vedno aktualne velike nemške zabave, od karnevalov, tehnobav, do velikih pivskih praznikov; ovrkla je nekaj stereotipov, ki veljajo za Nemce, hkrati pa govorila o resnejših problemih mogočnega nemške države, kot so tuji. Za Nemce je značilen tudi veliko bolj dejaven politični humor kot za nas, zato smo bili v teh kratkih uricah deležni tudi prenekaterih šale s tega, pa tudi drugih področij.

S svojim nastopom, ki ga je z vprašanji uspešno vodila profesorica Švraka, nas je prijetno presenetila in zabavala. Ker nam je pripravila odlično in izčrpno predstavitev, ji tudi mi nismo ostali dolžni in ji privoščili oddih z glasbenimi točkami. Gimnazijka Tanja Vidic je namreč ob spremljavi svojega očeta zapela dve nemški pesmi. Le kaj bi di-jake lahko bolj navdušilo kot sproščen popoldanski pogovor s simpatično Korošico? Želimo si, da bi doživeli še kakšno podobno srečanje in tako združili prijetno (zabavo) s koristnim (izobraževanjem) ter širjenjem obzora o poklicih in deželah.

URŠKA TOMEČ

Utrinki, doživetja in čenče ob petnajstem tečaju za vodnike NMA

Blagoslovitev tečaja

Tudi Nepalci so, podobne navede se v zadnjem času vpletajo tudi pri nas, precej (prazno)verni in je zato treba vsako stvar blagosloviti oziroma se priporočiti bogu, da bi bila uspešna in da bi bilo sploh in oh vse v redu. Tistim, ki v to ver-

jamejo, to prav gotovo koristi, tistim, ki pa tega ne verjamejo, pa verjetno tudi ne more škodovati in to sprejemajo po tistem izreku: če že ne koristi, pa vsaj škodi ne. Vsekakor pa imajo največjo korist od takih zašev duhovniki, saj niso nikjer zastoj. Tako je seveda tudi letošnji tečaj, ko je začel teči njegov

praktični del, moral blagosloviti duhovnik.

Tam imajo malo drugačno cerkveno hierarhijo, vendar bi brez težav našli v tukajšnji paralele z njihovo. Tako je letos tečaj blagoslovil lama, ki je v Langtang prišel še pred leti iz Tibeta in ne domači lama, ki je to storil s tečajem 1994. Ker je tibetanski lama že precej star in rahlega zdravja in zato zaposlen predvsem z molitvijo in meditacijo, je blagoslovitev naredil kar v svoji sobici, kamor je šla delegacija tečaja. Ta blagoslovitev je bila praktično povsem taka kot pri nas, razlika je bila morda le v tem, da so darila v obliki hrane, predvsem sladkarij, ki jih je lama blagoslovil, nato pojedli udeleženci tečaja in je tako blagoslov prešel tudi nanje, tudi na tiste, ki niso bili pri lami. Seveda je bilo za vse to, podobno kot pri nas, treba plačati. Bog sam sicer ne potrebuje denarja, ga pa zato toliko bolj tisti, ki se imajo za njegove predstavnike.

Tečaj je bil uspešen, udeležencem se ni zgodilo ničesar posebno neprijetnega, vsi so prišli živi in zdravi domov - pa naj še kdo reče, da blagoslovitev ni bila uspešna in torej denar pametno in gospodarno založen! (Tudi tisti, ki smo ga plačali zavarovalnici za primer reševanja).

BOJČ

Šmartno

Veselo v pomlad

V Šmartnem v Tuhinju smo imeli 28. marca 1998 ob 20. uri prireditev v organizaciji KS Šmartno in Gorenjskega glasa. Prireditev sta vodila novinarja Gorenjskega glasa Katja Rozman in Andrej Zalar. Nastopila sta narodnozabavna ansambla Obzorje in Blegoš. Gospod Tone Rajsar, predsednik KS Šmartno, je vse navzoče lepo pozdravil. Posebej pa gospoda Toneta Smolnikarja, kamniškega župana, gospoda Ivana Pristovnika, občinskega tajnika, in delegacijo mesta Toffai iz Avstrije, ki so nas počastili s kratkim obiskom. Nato je na kratko opisal našo KS, njen razvoj in naerje. Gospod Tone Smolnikar je vse navzoče pozdravil in na kratko opisal pretekle uspehe in bodoče naloge ter se opravičil za kratko navzočnost, ker je v Kamniku potekala prireditev ob občinskem prazniku. Mešani pevski zbor Mavrica iz Srednje vasi, pod vodstvom dirigenta Alojza Kolarja, nas je razveselil z odlično zapetimi pesmimi. Po nastopu je novinar gospoda Kolarja povprašal o prehodu poti pevskega zbora in o načrtih. Najbolj nas je s svojim temperamentnim nastopom navdušil pevec Alberto Gregorij. Seveda sta se izkazala tudi domača harmonikarja Miran Hribernik in Marko Tomc, ki hodita v glasbeno šolo, v Šmartnem pa ju poučuje gospod

Robert Smolnikar. Učenci Osnovne šole Šmartno so v svojem nastopu predstavili del svojega ustvarjanja. Posebej so bile prijetne mlade plešalke, a tudi osmošolci s svojo pozicijo niso zaostajali.

Prijeten nastop ob spremstvu ceter so nam pripravili učenci ob interpretaciji pesmi našega krajana Marka Resnika z naslovom Prav lepa je šmarska fara. Lepo nam je zagrala tudi flavtistka Jana Berlec. Da naš kraj ne zaostaja niti v sodobni glasbi so s svojim nastopom dokazali člani ansambla Ben'd Hur, ki ga vodi gospod Miran Hribernik. Predstavili so tudi svojo lastno skladbo, ki jo imajo posneto na laserki, predvajali pa so jo tudi na radiu Hit iz Domžal.

Pozabiti ne smem na prijeten nastop Jaka Svoljšaka, kantavtorja iz Škofje Loke, ki ga nekateri upravičeno primerjajo z Adijem Smolarjem.

Proti koncu so iz Gorenjskega glasa pripravili tudi zrebanje vstopnic. Med obiskovalce so podelili majice, kasete, vstopnice za Gorenjski sejem in dežnik. Nastop je zaključil ansambel Blegoš, voditelj Andrej pa je s salami popestril svoje napovedovanje.

Preživeli smo prijetni dve urici in pol in upam, da se bomo še kdaj srečali.

FRANC MODRIJAN

trival kompoziti d.o.o.

Bakovnik 3, Kamnik, tel.: 812-076

Prodamo in oddamo več poslovnih prostorov različnih velikosti na lokaciji Bakovnik 3.

Prostori so primerni za opravljanje mirne dejavnosti.

Možnost obročnega odplačevanja.

Vse informacije dobite na zgornjem naslovu.

Tomšičeva 17, Kamnik, tel. 831-888

VAM NUDI PO UGODNIH CENAH:

barve, lake, Jupol, Belton, Beltop, gašeno apno (1 kg - 39 SIT), žeblice, posodo RP za vino - 10 l, 20 l, 30 l, 50 l, kristal, gospodinjske strojčke, kolesa ROG in še in še.

Zelo ugodno korita za rože pvc 40 cm - 300 SIT, 50 cm in 60 cm.

Velika izbira aranžiranih daril.

Strokovni nasveti iz sobopelarske stroke.

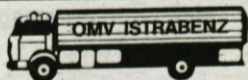
Odprto od 7. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

Želimo lepe velikonočne praznike!

Homar, d.o.o., trgovina Veriga se priporoča!

ZA VAŠ TOPEL DOM!

DOSTAVA

KURILNEGA OLJA

Marjan Dragar, Vrhopolje 280, 1240 KAMNIK

POKLIČITE: 061/831-582

Lepe velikonočne praznike!

BLAGOVNICA

VELE

za Vas in Vašo družino

moške srajce od

2.100,-

moške vetrovke od

10.400,-

moške klasične hlače od

6.400,-

moški sako od

21.500,-

moške bombažne pižame od

3.500,-

moške spodnje hlače, 3 kosi od

750,-

kompleti za dojenčke od

3.120,-

pajkice od

1.700,-

pižame, od 4. do 14. let

1.510,-

bombažne jopice, od 1. do 6. let od

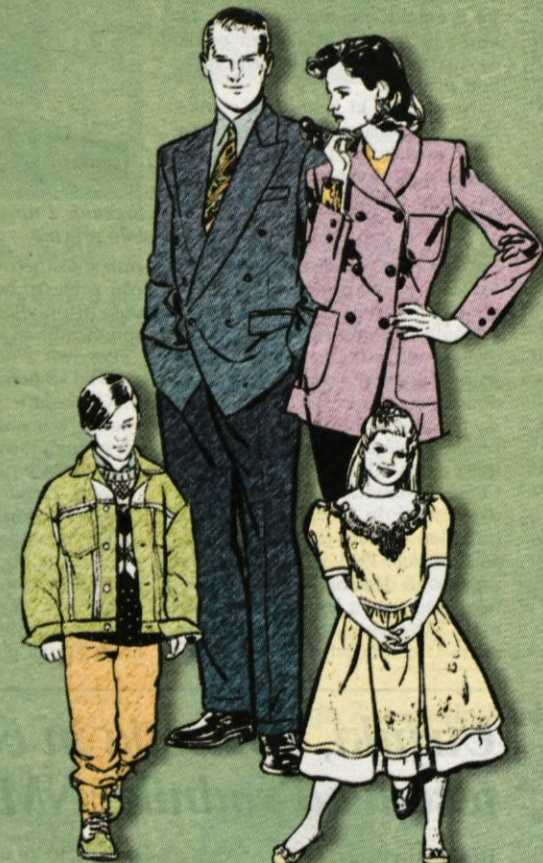
2.300,-

bombažne majice, od 4. do 10. let

1.690,-

dežniki, moški in ženski od

1.100,-

velika izbira obutve za vso družino

ženska krila od

3.700,-

ženske hlače od

4.400,-

ženske vetrovke od

11.800,-

ženske bluze z dolgimi rokavi od

5.900,-

ženski kostimi od

22.800,-

ženske enodelne kopalko od

3.100,-

nedrčki Playtex in Cacharel od

2.700,-

ženske bombažne majice od

2.000,-

ženski bombažni kompleti od

1.740,-

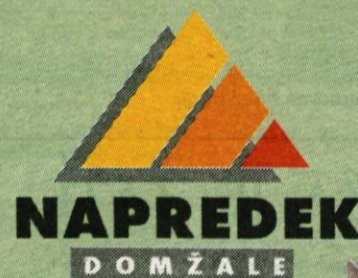
ženski sobni copati 3 pari od

840,-

ter velika izbira svečanih oblačil
za prvo obhajilo in birmo

- ☞ vse na enem mestu
- ☞ ugodne cene
- ☞ ugodni plačilni pogoji
- ☞ parkiranje avtomobila na velikem parkirišču

Vesele velikonočne praznike
Vam želimo!

Cene so v SIT z davkom. Ponudba velja do prodaje zalog. Napake v tisku so možne.

ZOR MARKET

Kamnik, Matije Blejca 5 (pri pošti Bakovnik), tel.: 815-256

Ob prihajajočih velikonočnih praznikih smo za vas pripravili pestro ponudbo po ugodnih cenah:

orehe, različne suhomišnate izdelke, domača jajčka, sveži hren, pomaranče, razne velikonočne sladkarije in še in še...

Odperto od 7^h do 20^h, ob sobotah od 7^h do 17^h
in ob nedeljah od 8^h do 11^h.

Na velikonočni ponedeljek bo naša trgovina
odprta od 8. do 11. ure.

Lepo velikonočno praznovanje vam želimo!

ZURBI team

d.o.o.

SPLOŠNO
GRADBENIŠTVO

Šmarca, Jeranova 26,
tel.&faks: 061 812 954
mobitel: 0609 613 996

Izvajamo:

- vse vrste splošnih gradbenih del
- dela z lahko in težko gradbeno mehanizacijo
- dobavo in vgradnjo vseh vrst gradbenih betonov

Prijetne velikonočne praznike
vam želimo!

S-PUBLICUS

ODPADKI IN PREDELAVA

Ob praznovanju velike noči vam
želimo veliko zadovoljstva.

za razvoj kmetijstva in gozdarstva

zaupno, varno,
zanesljivo in gospodarno
urejamo
vaše denarne
zadeve

HRANILNO KREDITNA SLUŽBA
DOMŽALE

Ljubljanska 72, tel.&faks: 721-372, 722-987, 716-801

Menina

Želimo prijetno velikonočno
praznovanje!

Pomladne priložnosti v Metalki

Sit	
pomivalni stroj CANDY CDW 470 S	97.980.-
pralni stroj CANDY ACTIVA 100	93.700.-
mešalnik s sekljalnikom GORENJE M 600	5.990.-
sesalnik za prah CORONA AVTOMATIK 2000	15.890.-
univerzalni kuhinjski aparat BOSCH MUM 4505	16.998.-
sušilnik las SIEMENS MH 51502	3.980.-
kopalniški blok STOCCO BINGO/L	53.900.-
vodovodna armatura za umivalnik UNITAS	10.990.-
medeninaste kljuke HOPPE GIOVINELLA	
za navadno in cilindrično ključavnico	1.790.-
stroj za rezanje keramičnih ploščic KERN	29.990.-
600 W, FST Ø 180 mm	
električno pnevmatsko kladivo DeWALT	49.990.-
DW 566 s priborom	

METALKA TRGOVINA
BLAGOVNICA METALKA KAMNIK
Kamnik, Ština 37, tel: 061/811 555

METALKA TRGOVINA
Slovenska trgovina s tradicijo

KUHINJSKE NAPE

ODSLEJ BREZ NEPRIJETNIH
VONJEV V KUHINJI

Uvoznik in distributer:
STV GLOBAL, d.o.o.
Domžale, Ljubljanska 90
Breznikova 15

Tel.: 061/711-934
716-720
GSM: 041 639-661

VRTNARIJA KAMNIK

Vam nudi pestro izbiro
balkonskega cvetja,
enoletnic, sobnih lončnic,
korita, okrasne lonce, zemljo
za balkonske in sobne
rastline, razna gnojila ...

V VRTNARIJI VAM ZASADIMO KORITA Z
BALKONSKIM CVETJEM IN PRIPELJEMO
NA DOM.

ODPRTO: od 7.00 - 16.00, sobota od 7.00 - 12.00
tel.: 061 814 - 307

ARBORETUM VOLČJI POTOK - VRTNARIJA KAMNIK
Ekslerjeva 6, 1240 Kamnik

Razstava o izdelovanju črnega smodnika v Kamniku in Trofaiahu

ČRNI MLINARJI

V okviru letošnjega praznovanja občinskega praznika je občina Kamnik v sodelovanju s Kemijsko industrijo Kamnik in Zvezo kulturnih organizacij Kamnik pripravila razstavo o izdelovanju črnega smodnika v Kamniku in Trofaiahu (na avstrijskem Štajerskem). Razstava z naslovom ČRNI MLINARJI je bila ob prisotnosti delegacije iz Trofaiaha in našega občinskega vodstva odprta v četrtek, 26. marca, v Razstavišču Veronika v Kamniku.

Župan Tone Smolnikar in Matija Cerar, direktor Kik-a, sta ob odprtju razstave med drugim pozdravila tudi goste iz Trofaiaha. (foto Mavrin)

Zgodba o razstavi se je začela že prej in sega do lanskega junija, ko je delegacija muzealcev in predstavnikov občinske uprave (na čelu z županom) iz Trofaiaha prvič obiskala Kamnik, si ogledala njegove znamenitosti, obnem pa tudi tovarno KIK. Obisk seveda ni bil naključen.

S stično točko obeh mest - tovarno smodnika - se je namreč g. Wolfgang Seidl, kustos muzeja v Trofaiahu, ukvarjal že kar nekaj let. Ob ogledu tovarne v Kamniku so se prepirali, da ta še vedno uspešno obratuje. Spodbujeni z vtisi iz Kamnika so v muzeju v Trofaiahu začeli pripravljati razstavo o delu in življenju v smodnišnici in seveda njeni povezanosti s Kamnikom.

Kot je bilo v eni izmed predhodnih številk že objavljeno, so razstavo v Trofaiahu odprli februarja 1998. Mesto in njegovi prebivalci so jo sprejeli z velikim zanimanjem. Med obiskom kamniške delegacije v Trofaiahu je med drugim prišlo tudi do ideje o predstavitvi razstave v Kamniku. Vendar pa je bil kamniški koncept razstave bistveno dopolnjen glede na vsebino in tudi oblikovno po večini spremenjen. To je uspelo s sodelovanjem prej omenjenih organizacij, ustanov in posameznikov.

V Razstavišču Veronika si tako lahko do 9. aprila ogledate razstavo, ki s pomočjo slikovnega materiala predstavlja pestro zgodovino razvoja izdelave črnega smodnika.

Nekateri viri pričajo, da so Kitajci že okoli leta 850 odkrili, da z mešanjem solitra, zvepla in oglja nastane eksplozivna zmes, podobna današnjemu črnemu smodniku.

Evropejci so se s smodnikom srečali šele v štirinajstem stoletju, ko je nemški menih Berthold Schwarz iznašel črni smodnik. Iz najdba sodi med najpomembnejše razvojne korake v srednjem veku, saj se je z njo popolnoma spremenil način vojskovanja. V 19.

stoletju so v industrijsko bolj razvitih deželah začele nastajati številne tovarne smodnikov.

V času prodiranja avstro-ogrske armade leta 1849 je bila v mestu Mantova (Lombardija) zaplenjena tamkajšnja tovarna smodnika. Demontirane stroje so pripeljali v Kamnik, kjer je avstrijska državna blagajna kupila stare Andreoli-jeve fužine. Preuredili so jih v tovarno smodnika, ki je začela z delom sredi leta 1852. Kamničani so tej novi tovarni rekli **praharna**, izdelek pa so imenovali prah (franc. poudre, nem. Pulver). Zemljišče tovarne so ogradili z zidom, cesto pa so morali umakniti bliže rečni strugi.

Na Mačkovem hribu (Katzenberg) so zgradili kasarno in upravo. Leseno ograjo okoli smodnišnice pa so že v prvem desetletju delovanja smodnišnice nadomestili z betonsko. Iz tedanjih časov se je do današnjih dni za ograjo ohranilo ime Kitajski zid. Kamničani in okoličani v tovarno smodnika niso imeli vstopa. V njej so delali samo vojaki. Ko so eni odslužili vojaški rok, so jih zamenjali drugi. Tudi obrtniki, kolikor jih je potrebovala tovarna, so bili vojaki po odsluženju roka. Vojaška

Obnovljeni kip sv. Barbare, zavetnice rudarjev, iz parka pred kamniško tovarno smodnika je po petdesetih letih na razstavi spet predstavljen javnosti.

past in prahov, polietilenskih in propilenskih folij in izdelkov za široko potrošnjo, do izdelkov industrijske, zabavne in namenske pirotehnike, k čemur spada tudi izvajanje ognjemetov.

Splošnovanje izkušenj prednikov, zavzet odnos do dela, pripadnost podjetju, strokovna usposobljenost, upoštevanje zahtev dala v nevarnih pogojih se združujejo z razvojem novih tehnologij in zahtevami sodobnega tržišča, predstavljajo značilnosti Kemijske industrije Kamnik - delniške družbe, ki danes doberšen del svoje proizvodnje uspešno prodaja na tujih trgih.

Razstava o izdelovanju smodnika v Kamniku in Trofaiahu v Avstriji odstira dejstva o povezanosti dveh tovarn, dveh mest in mnogih človeških usod »Trofaj«, ki je celo v spominu potomcev nekdanjih delavcev kamniške smodnišnice že obdelal, pa ponovno odpira vrsto možnosti za sodelovanje dveh mest v Sloveniji in Avstriji na skupni poti v združeno Evropo.

uprava je kmalu uvidela, da so s pogostim menjavanjem delavstva proizvodnja v tovarni trpi. Zato so leta 1870 odločili, da sprejmejo v tovarno tudi civilno prebivalstvo iz Kamnika in okolice, ki bo v tovarni stalno zaposleno.

Razmeroma uspešen gospodarski razvoj kamniške tovarne smodnika je prekinila prva svetovna vojna. Prva frontna linija soske fronte se je vse bolj nevarno pomikala v notranjost slovenskega ozemlja. Zato se je avstrijska oblast odločila, da kamniško smodnišnico preseli v bolj varno notranjost Avstro-Ogrske. V maju 1915 je vojna komisija obiskala mesto Trofaiaha na avstrijskem Štajerskem z namenom, da iz Kamnika tja preseli celotno izdelavo črnega smodnika.

V šestih mesecih je pet tisoč ruskih, srbskih in romunskih vojni ujetnikov v Trofaiahu zgradilo tovarno, kamor so iz Kamnika preselili vso opremo. S stroji so v Trofaiahu prišli tudi naši delavci, ki so stroje montirali in nato vpleljali proizvodnjo smodnika. V Kamniku je ostalo samo nekaj strazarjev in vratarjev, uradno poslovanje pa so preuredili v bolnišnico. Tovarna smodnika je v Trofaiahu delovala do leta 1926, ko so zaradi nesreče, ki je zahtevala smrt dveh delavcev, 1. junija 1926 prenehali s proizvodnjo. Večina naših delavcev se je vrnila domov, nekaj pa jih je našlo drugo delo v Trofaiahu ali njegovi okolici.

Proizvodnja v kamniški smodnišnici ali Barutani (kot so v obdobju Kraljevine SHS imenovali tovarno smodnika, poimenovanje pa se je ponekod ohranilo do današnjih dni) je po prvi svetovni vojni zopet zazvela in se v razširjeni obliki ohranila: kamniška tovarna smodnika se je namreč razvila v sodobno podjetje, ki uspešno deluje še danes.

Tradicija in kvaliteta izdelave črnega smodnika sta razvoj vodili v številne smeri, od izdelave gospodarskih razstreliv, aluminijških

Stoletovi iz Tunjic

V hiši je vedno živ-žav

Če je pri hiši devet otrok in vedno dovolj dela na njah ali v hlevu... Le kako to izgleda?

»Potem je v hiši vedno živ-žav,« je povedala Stelletova mama iz Tunjic, ata pa se je zraven smejal. Peter in Marija Stele sta si namreč ustvarila zares veliko družino, najbolj pomembno pa je to, da sta je vesela. Prav tako vseh vnukov: teh je zdaj že 20, najstarejši pa je ravnokar dopolnil 20 let. Cela družina z otroki, snahami in zeti šteje kar 45 ljudi - toliko se jih je zbralo na očetovi 70-letnici. »Je rekla naši mami njena prijateljica: »Ja Mici, kaj pa misliš...« Danes ji je pa nevoščljiva. Ko se zberemo skupaj, smo vsi srečni. Bogastvo ni prava sreča.« Tako pravi Birtov ata.

Težki začetki

Oba sta Tunjičana, poročila pa sta se leta 1950, ata pa je dejal, da bosta kmalu praznovala zlato poroko. Skupaj sta vsa ta leta delala na kmetiji in z njo preživljala sebe in svojo družino. S te domačije izhajajo tudi vsi Stelletovi, najbolj znan med njimi pa je dr. France Stele, umetnostni zgodovinar. Povedala sta, da je bilo na začetku precej težko, saj jim je življenje grenila obvezna oddaja, poleg tega pa so bili zaznamovani kot politično neprimerni, saj je bil njihov oče zadnji tunjski župan, pripadal pa je predvojni slovenski ljudski stranki. Ta čas kmetom ni bil naklonjen, se spominjata Birtova starša. Iz tega časa pa je ata ostala v spominu prav posebna življenjska preizkušnja: »Naša mama bi lahko ostala sama s »tavelikim otroki, če me ne bi rešilo naključje. Leta 1952 ali 1953 sem za las ušel UDBI. Mačkov šofer me je namreč izbral za sodelavca, češ da si za mene ne bi nihče mislil, da sem udbovski zaupnik. Jaz bi moral tako napeljati pogovore, da bi ljudje kritizirali vlado in politike. Potem pa bi mu moral poročati, kdo je

nja, da pa je telesno zelo zdrav in da kljub temu, da ne govori, malo popeva.

Petje

Petje pa je sploh njihova družinska posebnost. Kot pravi Birtov ata, imajo to po mami: »Petje imajo po mami. Čeprav je imela toliko dela, je otrokom vedno pela. Tudi za vaje si je vedno vzela čas. Sem tudi jaz rekel, da mora iti. Jaz nisem bil nikdar pevec, ona pa je bila še pred poroko solistka v cerkvi. Tudi zato mi je bila všeč.« Mama je v zadregi odmahnila z roko in povedala: da pri njih vsi pojejo, Anica pa jih vodi. Vaje imajo kar pri njih doma, tudi vaje za Tunjski oktet. Pri tem oktetu je kar pet njihovih pevcev. Pojejo tudi na družinskih srečanjih in vedno, kadar

li mošt. Takrat so prišli pomagat tudi sosedje. Zraven smo si pripovedovali storije in vice, tako da je bilo kmečko delo tudi zabavno,« je povedal Birtov Peter.

V vzgoji niso dovolj le besede

Kar pa se vzgoje tiče, oba menita, da prazne besede nič ne pomenijo in da če otroke samo učiš, nič pa jim ne pokažeš, ni dobro. Menita tudi, da osnovnega recepta za vzgojo ni, saj so tudi otroci med seboj različni. Najbolj pomembno je, da jih imaš rad, kolikor jih je. Mama pa je pristavila, da jih ima čedalje rajši. Pravi tudi, da si je vedno vzela čas za to, da jim je pomagala pri nalogah. Delo je takrat pustila. Pravi, da je pri slovenščini slo, ker jo je zna-

Ob mami in atu je vseh devet otrok. Od leve proti desni: Štefan, Milena, Anica, za njo Franci, Joži, mama, za njo Milan, ata, Marija in Peter.

pridejo. »Pridejo, kaj pomagajo in pojejo,« pravi mama.

Na kmetih je vedno dovolj dela

Na kmetih je že tako, da je pomoč vedno dobrodošla. Oba soglašata, da je bilo življenje na kmetih včasih veliko težje kot danes, saj so vse delali

la, le matematiko se je morala naučiti, da je lahko pomagala svojim solarjem.

Velika noč

Veliko noč in tudi veliki ponedeljek pri Birtovih preživijo posebej praznično. Imajo navado, da k žegnju nesejo v jerbazu. Žegen potem pojedjo vsak v svoji družini, ker je to pač družinski praznik. Po velikonočnem prazniku pa prihajajo otroci in vnuki na obisk. Še eno posebno navado gojijo: to je trkanje pirhov. To je bolj za hec, čeprav so otroci žalostni, če ostanejo brez pirhov.

Treba je premagati črnogledost

Ob koncu našega pogovora sem ju vprašala, na kaj sta pomislila, kadar jima je bilo posebej težko. »To pa naj kar mama pove, ona je tudi pesnica!« je rekel ata.

»Tudi pesmi pišete?« sem se začudila. »Tudi. Zelo rada in tudi zelo lahko sem se učila, vendar pa je vmes prišla vojna in sole nisem mogla dokončati. Oče mi je velikokrat narekoval svoja pisma. Bil je zelo britten človek in v njegovih pismih se ni ponavljala nobena beseda. Kot dekle sem tudi ogromno brala. Kar pa se tiče preizkušenj, je treba vedeti, da nikoli nismo sami. Vodi nas Božja volja. Treba je zaupati in premagati črnogledost,« je na koncu povedala Stelletova mama.

Zapis o Stelletovih starših in njuni družini je nastal v prepričanju, da so družina, poštenost in predanost dragocene vrednote. Ni človeka na tem širnem svetu, ki si ne bi želel tople starševske podpore.

BREDA POGBREŽNIK
VUKMIR

In se slika z vnuki - kar nekaj jih se manjka!

kaj »šinfal«. Grozil mi je, da me neke noči ne bo več, če bom odklonil sodelovanje z njim. Je imel pa že pogled tak, da te je kar zazelbo. No, potem pa se je zgodilo, da so ga v Kamniški Bistrici ubili Titovi osebni stražarji, ker so ga zamenjali z nekom drugim. Tito je bil takrat na lovu. Imel sem občutek, da me je rešila višja sila.«

Številna družina

Leta 1951 se je rodil najstarejši otrok, to je sin Peter, potem pa sledijo: 1952. leta Marija, 1955. Joži, 1957. Milan, Franci se je rodil leta 1959, Milena 1962, Štefan 1965, Andrej 1966 in Anica 1971. Mama pravi, da je bilo na začetku hudo, saj je bilo veliko dela: »Ko sem prišla z njive, sem šla hitro kuhat. Takrat jih je pazil pokojni stari oče. Prijel jih je za rokco, pa so šli. Pralni stroj pa sem dobila šele pri »tazadnji«. Ko pa zdaj premišljam za nazaj, vidim, da je bilo lušno. Dela je bilo vedno dosti, ampak na to ne smem misliti. Spominjam se lepih stvari.« Tudi potem, ko je postala stara mama, ji dela ni zmanjkalo: naenkrat je pazila štiri vnuke, vendar od teh še nobeden ni imel dve leti.

Vsi otroci so prišli do poklica. Peter je poštar, Marija je redovnica, Joži in Franci, diplomirani inženir, delata v KIK-u, Milena na Agenciji za plačilni promet, Štefan je orodjar v Titmu, Anica pa profesorica glasbe v kamniški glasbeni šoli. Milan, ki je doma, je mehanik v Kambusu. Andrej pa je v zavodu v Hrastovici, ker je zelo prizadet. Mama pravi, da je to posledica ceplje-

ročno. Vstajali so že ob pol starih in sli okopavat ali kositi, potem pa je sledilo še delo doma. Peter, Joži in Mari so delali še po starem. Poleg tega pa kmet ni bil cenjen. Danes je, kar se dela tiče, čisto druga pesem, vse je veliko lažje. Kmet je bil večkrat obravnavan slabšalno. »Tudi pred vojno je kmet veljal za zaostalega. Takrat sem hodil v Kamnik v meščansko solo, vendar sem bil ponosen, da sem kmet. Če je kdo kaj rekel, se nisem čutil nič prizadete. So me pa profesorji večkrat vprašali, če je dr. France Stele moj sorodnik in potem so mi rekli, da imam imenitnega strica. Nam je tudi neka gospa rekla, da se imamo bolj lušno od tistih, ki imajo samo hišo, ker smo lahko otroke zaposlili. Še danes znajo poprijeti za delo in med seboj se vsi dobro razumejo. Zelo zanimivi so bili tudi jenski večeri, ko smo lickali ali dela-

Bistro in prenočišča Bistrica

Kamnik, Prešernova 14/c, tel.: 817-330

Vsak dan vam nudimo štiri vrste malic po 450 SIT.

Večji kolektivni lahko naročijo redno malico za vsak dan. Po dogovoru jo tudi dostavimo.

Za vaše poslovne partnerje in prijatelje imamo na voljo tudi prenočišča z zajtrkom. Sobe so sodobno opremljene, s kopalnico, telefonom, TV.

PLETENINE

Pestra izbira pletenin za pomladne dni

Lepe velikonočne praznike vam želimo!

Kamnik, Prešernova 14/c
tel.: 817-108
Moste 95/a, Komenda
tel.: 841-523

ANDREJA ERŽEN

ZLATASTVO
Luka

Ludvik Piškur s.p.
Kamnik, Maistrova 3 (pri Nebeškem očetu)
817-872

• pestra izbira zlatega nakita
• popravilo zlatega in srebrnega nakita

Odprto: 9h-12h, 14h-18h,
ob sobotah 9h-12h.

Lepe velikonočne praznike!

kupon za 10% gotovinski
popust do
30. 4. 98

Šola pozimi

Zimske šole v naravi se veseli vsak, ki rad smuča, uživa v naravi in igrah na snegu. Petošolci OŠ Marije Vere smo se razveselili, ko so nam učitelji povedali, da bomo po končanih zimskih počitnicah preživeli še pet dni na Pokljuki, v penzionu Jelka, od 22. do 27. februarja.

V nedeljo ob 12. uri smo se zbrali na parkirišču pred Alpremom. Tam sta čakala že dva avtobusa. Poslovili smo se od star-

nim torkom, smo se tudi mi našemili in priredili tekmovanje z zabavo. Naslednji dan smo se z avtobusom odpeljali na Bled, kjer je bila zanimiva hokejska tekma med Bledom in Slavijo. Večina nas je prvič v živo videla dvoboj na ledu. V sredo si je vsak izžrebal svojo številko za četrtkovo tekmovanje v alpskem smučanju in smučarskih tekih. Najboljši so ob koncu tekme dobili tudi »čisto prave« medalje. Med našim biva-

šev in se odpeljali proti cilju. Z nami so bili štirje učitelji ter dva zunanja sodelavca - učiteljica smučanja. Prvo popoldne je bilo namenjeno preverjanju znanja iz alpskega smučanja, da so nas lahko razdelili v skupine. Zvečer pa smo se odpravili na nočni sprehod v gozd z baterijami. Navdušeni smo opazovali zvezdasto nebo. Naslednji dnevi so minevali športno, delavno in zabavno. Tudi pouka smo bili deležni - malo v naravi, malo pa v jedilnici. Za ta del je poskrbela učiteljica Katarina. V ponedeljek zvečer, dan pred pust-

njem v penzionu Jelka smo imeli tudi predstavitev sob. Vsakdo je moral povedati ali napisati pesem, skeč... Ob nastopih smo se tako mi kot učitelji zelo nasmejali. Pet dni je hitro minilo. Z bivanjem v penzionu smo bili zadovoljni, saj je bilo osebje zelo prijazno, hrana pa okusna. Za slovo od šole v naravi smo se zadnji dan odpeljali na Krvavec, kjer smo se zadnjič neutrudno vijugali po meglenih smučiščih.

EVELIN KOLAR, JELENA ADŽIČ, 5. r.
OŠ Marije Vere, Kamnik

Kulturni dan in tekmovanje iz slovenščine

Žive naj vsi narodi

S tem uvodom, ki ga je izvedla Kamniška pihalna godba pod taktirko g. Lipičnika, smo 12. 2. 1998, ob 18. uri v telovadnici OŠ Toma Brejca, kjer smo se zbrali vsi učenci, pričeli proslavo. Namen te je bil obuditi spomin na našega velikega pesnika Franceta Prešerna in doživeti lepoto besede in glasbe. Vrh vsega pa je bila podelitev solskih Brejčevih priznanj, za katere smo se učenci osmih razredov borili na šolskem tekmovanju v znanju materinske in s testi in spisi, ki so dnevu primerne nosili tudi naslove:

S ponosom reči smem, Slovenec sem;
Svet knjige;

Kakšna je podoba naše kulture

Prek vsega programa sta nas spremljali voditeljici z branjem najboljših spisov. Izkazali so se tudi mlajši učenci in uprizorili krajšo igrice. Premore pa so nam učinkovito obogatili člani Kamniške godbe. Glavni del prireditve

turnih področjih pa dokazujejo, da je tudi ta veja naroda zavedna. Skupaj z ostalimi se po svojih močeh trudimo za ohranitev in razvijanje slovenske kulture, ki v primerjavi z drugimi narodi nikakor ne zaostaja.

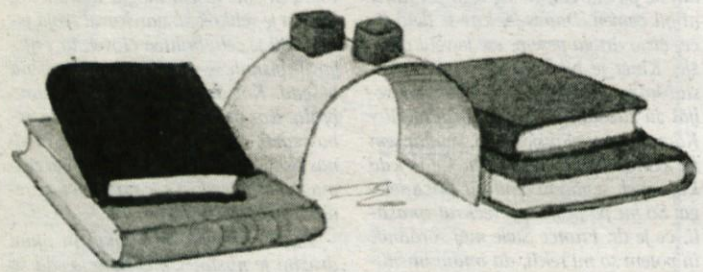
Prešernov duh živi z nami.

Zapisala:
Vida Burja Virjant, 8.a
OŠ Toma Brejca

Kultura ni samo poznati književnost, umetnost, obiskovanje opernih in gledaliških predstav, je tudi del vsakdanjega življenja, načina obnašanja v družbi in doma, načina sporazumevanja, vsakdanji govor.

Anja Golob, 8.a

Naša podoba kulture tone v pozabo. Malo staršev je, da bi se z otroki o tem kdaj pogovorili, ali pa jih peljali na ogled opere, drame, koncerta. Nedelje so bile včasih dnevi kulture, zdaj pa na te-

je uvedel ravnatelj govori o Brejčevem tekmovanju in o sami kulturi Slovencev. Lepe misli je namenil tudi letošnjim dobitnikom Prešernovih nagrad in kulturi mladih. Zahvalili smo se našim mentoricama, ki sta nas pripravljali na letos že deseto Brejčevo tekmovanje iz slovenskega jezika. Priznanje je prejelo triindvajset tekmovalec. Najboljši trije: Aljoša Jemec, Žiga Petac in Vida Burja Virjant pa smo bili nagrajeni tudi s knjižno nagrado.

Sama menim, da je prejem Brejčevega priznanja velika spodbuda za naprej. Je dobro izhodišče za Cankarjevo priznanje. Mladci se danes res nekako preveč navdušujemo za tuje izraze in imamo malomaren odnos do materinske.

Številna priznanja na vseh kul-

leviziji vidijo samo, kako se ljudje pobijajo. Težko je najti film brez nasilja.

Katarina Bergant, 8.a

Že kot majhna deklica sem bila deležna veliko besed o tem, da sem Slovenka! Stara mama, ki je preživljala 2. svetovno vojno, me je nenehno navajala k misli, kdo sem. Najprej sem njene besede vzela bolj za šalo kot zares, a vedno bolj se zavedam, da ima prav. Mislim, da danes Slovencem več pomeni in gredo rajši spoznavati svet, kot pa da bi najprej spoznali to našo majhno, a prijazno deželo.

Nuša Avguštin, 8.

Slovenci se dandanes ne zavedamo vrednosti materne jezika in naše samostojnosti. Vse to se

Zimska šola v naravi

Kot vsako leto smo se tudi letos učenci 5. razredov OŠ Stranje udeležili zimske šole v naravi. Potekala je od 12. 1. do 17. 1. 1998 v Kranjski Gori. Udeležilo se nas je 35 učencev obeh razredov. Nestrpno smo pričakovali dan, ko smo se z avtobusom odpeljali zimskim radostim naproti. Vzdušje v avtobusu je bilo veselo in kot bi mignil, smo zagledali hotel Prisank, v katerem smo bivali. Razporedili smo se po sobah, nato pa pohiteli na smučišče. Najprej so nas razporedili po skupinah glede na znanje smučanja. Imeli smo tri skupine po dvanajst učencev. Ker sem že nekoliko več smučanja, sem bil v prvi skupini, ki jo je vodil Jože Jankovič. Naučil nas je smučarske tehnike, vedenja na smučišču in še marsikaj novega in koristnega. Smučali smo vsak dan dopoldne in popoldne, zvečer pa smo imeli kakšno uro pouka, nato pa smo uživali v družabnih dejavnostih. Bilo je tudi nekaj stroge discipline, kot je pregledovanje in ocenjevanje čistote po sobah in seveda »policijska ura« ob 21.30. Dnevi so kar prehitro tekli in neizbežno se je bližal dan odhoda. Na vrsti je bilo pospravljanje in pakiranje prtljage, drenjanje na avtobus in vožnja do doma, katerega smo vsi že malo pogrešali.

Upam, da so se imeli vsi sošolci in sošolke tako lepo kot jaz. Ob koncu pa se moram v imenu učencev, ki smo se udeležili zimske šole v naravi, iskreno zahvaliti tovarni Calcit, KS Godič in Kamniška Bistrica, da so našim staršem velikodušno prispevali na pomoč pri sofinanciranju te šole. Navsezadnje pa tudi hvala vsem učiteljem, ki so nas učili in pazili, da smo nepoškodovani prisli domov.

TILEN LEBAN
5. b. razred OŠ Stranje

Športni dan

V torek, 27. januarja 1998, smo imeli športni dan. Že prej smo si izbrali športno dejavnost, ki se je bomo udeležili. Izbrali smo lahko med plavanjem, drsanjem, smučanjem in pohodom. Odločila sem se, da grem to leto na plavanje.

Zbrali smo se za šolsko telovadnico in odrinili ob 10. uri. Naš cilj je bila športna dvorana Kranj,

nam zdi samoumevno, ne vemo pa za ves trud in prizadevanje naših prednikov, ki so se za danes logične stvari, borili do zadnje kaplje znoja in po potrebi tudi krvi. Ne zavedamo se slovenske preteklosti, ko smo se kot narod, ogroženi z vseh strani, borili za svoj obstoj.

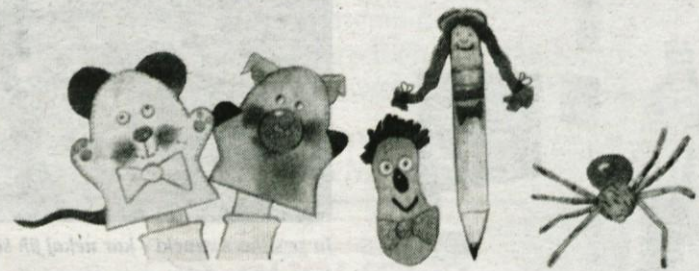
Dandanes vsi Slovenci vse preveč delujemo kot posamezniki, ne zavedamo pa se, kako pomembno je, da delujemo kot celota, kajti samo kot složnemu narodu nam je v prihodnosti zagotovljen obstoj.

Aljoša Jemec, 8b
OŠ Toma Brejca

natančneje pokriti olimpijski bazen. Pot ni bila dolga in tudi nič zanimivega se ni dogajalo. V avtobusu je bila vodja ga. Hribarjeva, ko pa smo prišli v Kranj, je šel vsak v svojo skupino. Učenci 6. c razreda (ki smo bili prijavljeni za plavanje), smo bili pod vodstvom gospoda Homarja. Ob prihodu smo morali najprej počakati, da se izprazni garderobe, v katerih so bili učenci iz drugih šol. Plavanje je bilo prijetno. Bazen je globok od 2-2,50 metra. Učitelji si niso privoščili enakega užitka kot mi, ker so nas morali nadzorovati. Ko smo se po eni uri naplavali, smo se uredili, preoblekli, pomicali in se vrnili v Kamnik.

Verjetno me je plavanje utrudilo, kar sta dokazali tudi moja neznanska lakota in utrujenost. Za mene in vse, ki so se udeležili športnega dneva, je dan potekal v prijetnem vzdušju.

AIDA HAMZABEGOVIČ, 6. c.
Osnovna šola Frana Albrehta
Kamnik

Taborniško društvo rod Bistriških Gamsov Kamnik

22. aprila ima rojstni dan planet ZEMLJA. To je tudi praznik tabornikov Slovenije.

Za nas pa bo letos ta praznik še posebej slovesen, saj je 12. januarja minilo 35 let, ko so taborniški vodji, ki so že prej delovali v kamniški občini povezali v ČETO BISTRIŠKIH GAMSOV.

In začela se je neprekinjena pot naših vodnikov pri delu z mladimi v kamniški občini. Začetki so bili zelo skromni, vendar sta trdna volja in zagnanost takratnih kadrov pomagala do vzgoje novih vodnikov, ki so naš rod v kasnejšem obdobju pripeljali do številnega članstva in uspehov na področju športa in udeležbe pri kulturnih prireditvah. Na naših pohodih in taborjenjih pa smo se učili živeti v naravi, jo spoznavati in s tem tudi spoštovati.

Naš rod je na območjih in republikah mnogobojnih, kjer se taborniki pomerimo med seboj v orientaciji, lokostrelstvu, kurjenju ognjev, postavljanju šotorov in šotorov in drugih panogah dosegal lepe uspehe.

Ko omenjamo lokostrelstvo, ki je danes olimpijska disciplina moramo povedati, da je od 1977 pri nas deloval vod lokostrelcev. Leta 1980 se se odcepili od Odreda bistriških gamsov in ustanovili Lokostrelski

klub Kamnik, kjer danes vzgajajo uspešne mlade športnike. Leto smo bili navzoči na tradicionalnem teku v Bohinju in tudi večkrat zmagali, tako posamezniki kot ekipno.

Naš osnovni namen pa je poleg športa na poudarku medsebojne pomoči, človeških vrednot in prijateljstva z vrstniki. Za delo z mladimi je bil naš rod trikrat odlikovan z najvišjim republiškimi priznanjem.

Najlepsi čas za tabornike je poletje, ko odidemo na taborjenje. To je čisto drugačno življenje, kjer lahko v praksi uporabimo skozi leto osvojene veščine. Na taboru ima vsak svojo dolžnost in tudi pravico. Najlepsi pa so večeri, ko radio, televizijo in računalnik zamenjajo taborni ogenj, kitara in šalji taborniški običaji.

Kaj več pa na razstavi.

Dragi Kamničani, posebej se ti-

sti, ki ste bili taborniki, vabimo vas na odprtje razstave, ki bo:

22. APRILA 1998 v prostorih

Kulturne skupnosti VERONIKA

(nad kavarno Veronika) ob 18.30

Razstava bo odprta do prvega

maja 1998.

Dopoldne od 10. do 12. ure in

popoldne od 15.30 do 18.30.

M. L.

Teden nepozabnih spominov

Ni vse zlato, kar se sveti. Šola v naravi v zimskem času na Pokljuki - hm... sliši se fantastično, prava zimska pravljica... Pa vendarle zimska Pokljuka ob pomanjkanju snega, kjer se bledezelena trava in blato mešata z zaplatami snega, še zdaleč ni pravljica. Pokljuka s čudovito zasneženimi smrekami in debelo, lesketajočo se snežno odejo, kjer lesene brunarice kukajo iz snega kot majhni obočki.

No ja, učenci, ki se šole v naravi nismo udeležili, smo si ustvarili svojo super šolo. Imeli smo srečo, da je z nami delila bogat teden naša učiteljica ga. Terškova, ki ji nikoli ne zmanjka ne idej, ne dobre volje in ne energije. V ponedeljek smo si ogledali na videorekorderju film Butec in butec in skovali načrt za ves teden. V torek je bil norčavi pust; na zabavi smo učenci predstavili svoje maske, nadaljevali pa smo s pustnim plesom. O, sredi je bila čudovita. Bila je v znamenju Titanica, filma, ki nam je privabil solze v oči - enim solze joka, dru-

gim pa solze smeha. No ja, tudi ta super četrtak je minil, kot bi mignil. Prav tisti dan smo vsi sanjali o obljubljenih picah. Dve uri smo potrpeli v soli, potem pa odšli na enkratne in dišeče pice. Tudi naslednji dan je bil tak, kakršnega smo si vsi želeli. Kot že veste, se vsaka še tako dolga ali kratka pot začne z enim samim korakom. In prav ta korak nas je v petek popeljal v prijetne in sončne Tunjice. Opazovali smo naravo in videli nekaj spomladanskih cvetic. Malo smo si odpočili, nekaj popili, hkrati pa le nabrali toliko moči za odhod proti domu.

No, pa se je ta super šola končala in v tolažbo so nam ostali le spomini, seveda trajni. Ves teden smo bili veseli in razigrani. Dokaz za to je bila radost, ki je še posebej ta teden domovala v naših otroških srcih.

Učenci 5. a razreda OŠ Marije Vere, Duplica
TINA RAVNIK in ASTA GORIČ

Radi vas imamo!

Tudi mi, ki obiskujemo popoldansko malo šolo v VVE Rožle smo pripravili proslavo za mamice pa tudi za očke, babice, dedke, sestre, bratce...

Vzgojiteljici Franciška in Jožica sta nas naučili mnogo lepih pesmic, ki smo jih deklamirali. Katja je igrala na klavir, Matjaž pa na harmoniko. Tanja je zapela uspavanko, vsi pa smo zaplesali in zaigrali Trnuljčico. Tri dekleta (osnovnošolke) so igrale na instrumente. Skupaj smo zapeli »zoborja«.

Mamicam smo razdelili darila, ki smo jih naredili s pomočjo vzgojiteljice. Moja mamica je z novo ogrlico zelo lepa.

Tudi posladkali smo se. Najbolj dobri so mi bili čokoladni piskoti z limono.

Žiga
Tudi me vas imamo rade!
Mamica

A veš, koliko te imam rad!?

Prireditve z gornjim naslovom OŠ Marije Vere je bila namenjena obema staršema. Prav zato je bila dvorana kulturnega doma na Duplici polna do zadnjega kotička. Poleg staršev so bili vabljeni tudi krajanji KS Duplica in KS Šmarca.

Obiskovalci, ki so bili zelo zadovoljni s prisrčnostjo najmlajših, z razposajenostjo hudomušnih pesmic, skeča, plesov in glasbenimi točkami, so vzeli v zakup tudi tremo nastopajočih. Dober namen je bil dosežen in marsikdo si je želel še kakšne podobne prireditve. Morda pa ne bo ostalo le pri željah?

Dovoljeno mi je bilo pokukati v »zakulisje«, kjer sem izvedela marsikaj zanimivega.

Po Duplici je zavel nov veter. Verjetno so bile na začetku sapice (ideje, akcije...) premalo močne, a zdaj, ko so se združile, se bo o KS Duplica zagotovo še slišalo.

Beseda je dala besedo in sodelovanje šole Marije Vere in KS Duplica je pripeljalo do te prireditve.

Ker pa je dom kulture toliko let dremal, kot pozabljena Trnuljčica, so ga prepredle pajčevine, prerastle električno napeljava in le s pomočjo »vitezije brez belega konja« (tajnice KS Duplica) so učiteljice in učenci usposobili dvorano za prireditev. Seveda ne smem pozabiti omeniti tovarne Stol, kjer so prisluhnili željam delavcev šole, da se bolj »angazirajo« v domačem okolju.

Zato so se na šoli skrbno pripravljali na prvi veliki javni nastop. In kako nastane predstava?

Že pred mesecem so se zbrali vodje aktivov na šoli in si za cilj zastavili prireditev. Dogovorili so se, koliko in kakšne točke bo kdo prispeval in si razdelili naloge. Ker je po številu učencev to največja šola v kamniški občini, so k sodelovanju povabili le učence od 1-5. razreda, pa je kljub temu sodelovalo 120 otrok. Vadili so v razredih, dve generalki pa so imeli tudi v dvorani.

Naloga v zvezi s sceno, vabili in plakati so porazdelili tudi med učence. Otroci so vzeli stvar zelo resno, ob nastopu pa so imeli skrbi tudi z obleko in frizuro.

Veliko ljudi je držalo v rokah niti prireditve, a najpomembnejši »tkalci« sta bili gospa Sonja Sitar in gospa Mira Teršek.

RAZGLAS OTROŠKE REPUBLIKE
(različni avtorji - zbrala gospa Pilejeva)

»Dovolite mi, cenjeni starši in drugi iz publike, da vas pozdravim v imenu Otroške republike. Prva dolžnost vseh ljudi je ljubezen do rodnega kraja, saj domovina je gnezdo, ki ptice ga ne zapustijo nikoli. Druga dolžnost je, da vsak se nasmehne otroku, kjer koli ga vidi - in ga nežno poboža po glavi. Mi marsikaj vemo, večje kot mislite naše je znanje, spoštujemo vas in vas pozdravljamo vsi, vendar pričakujemo tudi vaše spoštovanje.

Ne bojte se nas inženirji, industrijo spoštujemo, nismo je vrgli iz svojih otroških zakonov. Izdelujete igrače, veliko jih še potrebujemo, pa še kakšno tovarno bonbonov...«

HELENA

Velikonočna zgodba

Očetov in sinov veliki petek

Jernej je imel na veliki petek prav posebno navado. Medtem ko so drugi delali, si je vedno vzel prost dan. Delati na tako velik dan, ko je na križu za grehe človeštva doživel božji Sin, je zanj pomenilo greh.

Na ta dan je želel biti sam. Vzel je nahrbtnik, velik kos črnega kruha in nekaj jabolč; toliko, da je imel jesti za prvo silo, ter se po hipnem notranjem nagibu odločil za vzpon na enega od slovenskih vrhov. Ni bilo važno, katerega oziroma kako visokega, marveč da je v potu lastnega obraza nekaj prispeval h Kristusovi žrtvi in tako tudi sam doživel del kalvarije, ki jo je ob roganju množice, udarcih vajakov z bičem, zbadanju trnjeve krone in pod težo križa ob vzpenjanju na Golgoti doživljal Jezus. Da je lahko podoživljal Zveličarjevo zadnjo zemeljsko pot, je moral biti čisto sam. Le tako jo je lahko premislil od Odršenikovega rojstva do smrti, se spominjal njegovih naukov in nevalečnosti ljudi, h katerim in za katere je prišel, pa ga niso sprejeli; le tako jo je skupaj z Jezusom prehodil od postaje do postaje križevskega pota.

Letos se Jernej ni odločil za »križev pot« v hribih. Imel je poseben razlog: nedavno mu je umrl oče. Izbral si je nekdanjo gajljubšo mu domačo njivo. Rekli so ji Kramarjeva. Ležala je na tistem delu polja med petimi sosednjimi vasi, ki je z gozdičem Goričico dosegala najvišjo točko. Jernej jo je imel prav posebej rad zaradi čudovitega razgleda z nje, pa tudi, ker je bila razmeroma kratka in široka in zato bolj prijetna za obdelovanje kakor druge.

»Grem!« je dejal ženi. Nič ni rekla, samo prikimala je. Vedela je, da ga teži, žene od doma. Čutila je njegovo bolečino, potrebo, da želi biti sam z očetom, skupaj z njim prehoditi šestindeset let življenja, kolikor mu jih je bilo danes preživeti z njim.

Zadel si je »križ spomina« na ramena in se iz vasi, kakor veliko sotočišče ugnedene ob potoku Bistrivniku, po poljski poti, po kateri sta tolikokrat hodila ali vozila z očetom, napotil na Kramarjevo njivo.

Bil je čudovit dan, prav kakor na očetov pogreb. Pomlad je kipele iz vseh čas, zemlja je razpirala svoje nedre kot dekle, godna za možitev. Pravo nasprotje umiranju, spominu na Zveličarjevo in očetovo smrt. Goričica je bila polna podleska, velikonočnice, bohovi vrah, trobentice in vijolic, listni popki tik pred razprtjem. Njive zorane in posejane, krompir zaradi zgodnje pomladi že posajen. Prek polja je vela spokojnost, kot da bi tudi narava čutila s smrtjo druge božje osebe in se ozaljšana, pripravljala na praznik njenega vstajenja. Nikjer ni bilo žive duše. Očitno so tudi kmetje pohiteli z delom, da ne bi na sam veliki petek po poljih brneli traktorji in motili skrivnostni mir rasti.

Jerneju se je v Goričici, tem sončnem, čistem in raznolikem gozdu obudil spomin na čase, ko je na deblih dreves kot otrok iskal dovolj veliko gobo, da jo je nesel,

privezano na zico, k »blagoslovu ognja« na veliko soboto zjutraj v župnijsko cerkev, po njem pa hotel domov, da bi jo prinesel vsaj še tleči košček, s katerim je mama zakurila veliko kmečko peč in štedilnik, v katerem je spekla kruh in potico, skuhala jajca in meso od jeseni zaklanega prašiča, zraven pridala hrena z domačega vrta, skratka vse, kar je potrebno za velikonočni zajtrk. Te dobrote je Jernej večkrat nesel z vaškimi fanti v jerbasu k »blagoslovu jedil« k eni od dveh blagoslovitev na veliko soboto popoldne v cerkev sv. Petra in jih nato z očetom in mamo ter sestro in brati po jutranji vstajenjski maši na veliko noč dopoldne použival za veliko hrastovo mizo v »hiši«.

Kako so mu tekile te blagoslovljene dobrote! Kako lepo je bilo takrat pri njih! Kmečko dvorišče pod košatim kostanjem, po katerem je domaćija dobila ime, pometeno z brezovimi metlami, ki jih je oče sam naredil. Prav tako je pomagal Jerneju narediti »butaro« za cvetno nedeljo. V Goričici, kjer je bilo dosti leske, sta z očetom poiskala primerno dolge palice, jih povezala s prožnim vrhjem, na vrh zataknila brinove in bršljanove ve-

Jerneju dejal modri in prav očetovsko skrbni domači župnik.

»Kako prav ima,« je pomislil Jernej. Izgubo očeta je občutil kot veliko, pekočo in krvavečo rano na svojem telesu. Kot da bi z njim umrl del njega samega. Tisti del, ki ga bo odslej stalno pogrešal. »Ob smrti staršev sinovi in hčere pravzaprav šele dozorejo v očete in matere,« mu je rekel župnik.

Jernej je šele začeljal dobro čutiti, kaj mu je pomenil oče in kaj je izgubil z njegovim slovesom od tega sveta. Pretrgala se je predvsem duhovna popkovina, ki ju je vezala. Nič več ga ne bo ob večerih, prav posebej nedeljskih, potrpežljivo čakal oče, da bi mu pripovedoval, kod je hodil, kaj je videl, slišal, doživel. Iz njegovih ust ne bo več nasveta, kako naj ravna, kadar pridejo težave, ne vprašanj, pripomb, smeja in vsega, kar ju je združevalo. Kadar bo prihajal domov, bo iz stare postelje v »hiši«, kjer je ležal oče in živahno pogledoval iz nje, ali pa sedel na klopi pri peči, z okorelo palico v roki, s katero si je pomagal pri hoji, zevala velika praznina. Blažila jo bo zavest, da se je oče spravil s svetom in z Bogom in nazadnje mirno zatisnil oči. Jerneja bodo

di »pobijanja kepe«, okopavanja korus, krompirja ali kakšnega drugega poljskega dela, pripovedoval o cerkvah prav do vrha Krvavca in vsenaokrog, ga kot otroka na kolesu vozil na božja pota in ga učil življenjskih veščin, je Jernej prehodil Kramarjevo njivo. Na koncu, ko se je od nje poslovil, je segel v prst in naredil znamenje križa, hvaličen za vse lepo, plemenito in dobro, ki ga je oče vsajal v njegovo srce in dušo. V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha, Amen. »Tako bodi,« je ponovil »Tako kot si me učil, vodil in vzgajal ti, oče«.

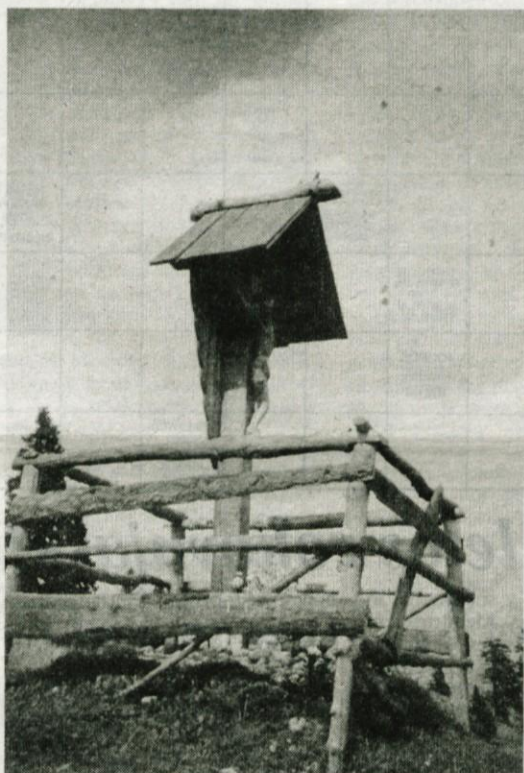
Stopil je še do studenca »Na Trdinovem«, kamor je kot otrok hodil po vodo, da sta jo pila skupaj z očetom. Zajel jo je v prgišče, si z njo umil obraz, naredil nekaj požirkov. Vrnil se je, s pogledom še enkrat objel Kramarjevo njivo, ob ropotanju raglje v zvoniku župnijske cerkve zmolil angel Gospodov, ki sta ga opoldne vedno molila z očetom, oprta na motiki, grablje ali vile, ter se mimo Goričice napel proti domu. Z mislijo je bil že pri večernem bogoslužju v župnijski cerkvi. »To bogoslužje je zame najlepše v vsem letu,« mu je nekoč dejal prijatelj, laizirani duhovnik. In res ga je na veliki petek zvečer vedno videl v cerkvi.

Jernej je čutil, da bo zanj letos imel posebej globok pomen, saj bo na prav poseben način doživil skrivnost velikega tedna. Trpeči Jezus, Bog in človek, je iz nedoumljive ljubezni do človeškega rodu vzel nase njegove grehe in zanje opravil takšno zadostilo daritev, v kakršni so mu bili vsaj malce bližje le svetniki. Ta Jezus bo obrisal tudi njegove solze, mu razbolelo dušo napolnil s tolažbo, ki je svet ne more dati, mu v kis in pelin pri-mešal okrepičelnih snovi za telo. Še prej pa bo stopil do še sveže gomile, pod katero počiva oče, ga v duhu prijel za roko in povedel v cerkev, da bosta skupaj zapela isto čudovito pesem Oljsko goro tiha noč pokriva ... Jezus mi ne zapustimo te nikoli, o j nikoli več ...

Dopolnjeno je. »Dopolnjeno je zate, oče!« si je dejal Jernej in se vprašal: »Kdaj pa bo zame?« Zazlel si je le eno: da bi umrl, ko bi prišla ura, tako kot oče; previden, doma, sredi otrok. Sklenil je roke k molitvi in prošnji obenem: »Jezus, ki si za nas krvavi pot potil, bil bičan, so ti na glavo nataknil trnjevo krono, si za nas, grešnike, nesel težki križ in bil na njem krizan, sprejmi mojega očeta k sebi, meni pa daj moči, da bom živel iz njegovega zgleda in besede in kot on, zaspal v Tvojem naročju«.

Pomirjen se je vrnil domov. Žena ni silila vanj z vprašanji. Umaknil se je v svojo sobo, vzel v roke Sveto pismo, bral, kjer se mu je odprlo, in premišljeval ter se tako začel pripravljati na večerno bogoslužje. V sebi je začutil razkošje božjega in slabost človeškega, dokler ga ne presije božja milost. Spomine s Kramarjeve njive - to so po njegovem odhodu z doma prodali - in kati večnosti. Ta dan je za nekaj korakov bolj dozorel zanj. Skupaj z očetom, ki ta veliki petek že stoji pred Križanim, pa tudi sam zase. Kot še nikoli doslej je čutil, da mora zrnje pasti v zemljo, če hoče obroditi sad. Čutil ob pogledu na pšenico na Kramarjevi njivi. Oče ga je že obrodil, on ga pa še bo. Za to, da bi bil ob žetvi dozorel klas, da bi prosil Gospoda.

ANTON GRABNAR

Križ na Gojski planini. (foto Helena Musić)

jice. V butari niso smela manjkati domača jabolka. Tista najpoznejša jesenska, ki so jih posebej za to hranili v kleti. Najboljša so bila »bojkova«, dobra pa tudi »zevnikarjeva« in »kožučnikova«, »kosmač« in »bobovci«.

Pšenica na Kramarjevi njivi je bila že ped visoka. Jernej se je je dotaknil z roko, kot bi hotel iz te mlade rasti, ki bo čez mesece klasila in dozorela v klena zrna, po-tegniti vase njeno silno življenjsko moč. Pšenica bo dozorela, kot je oče za smrt, otroci pa za življenje. »Starši vedno umro prezgodaj!« je

Zato pa je Jernej tokratni veliki petek doživljal v vsej zavesti tostranske izgube in onstranske pridobitve. V usesih so mu še zvenele pridigarjeve besede: »Brez velikega petka ne bi mogli praznovati velike noči, največjega praznika krščanstva, ko je naš odršenik Jezus Kristus tretji dan vstal od mrtvih in nam s tem odprl vrata v nebesa.« In pa besede suhljatega profesorja teologije, ki je ves razvnet kar plaval po predavalnici, ko je študentom govoril o pomenu Kristusovega trpljenja za grehe ljudi, smrti na križu in vstajenja.

Potopljen v te misli in v spomin na očeta, kako mu je s Kramarjeve njive, kadar sta se ustavila sre-

POHVALNO

Prepričan sem, da danes ni nihče rad v bolnišnici. Če ti zdravje toliko ponagaja, da ne moreš več opravljati svojega dela, si prisiljen voz za nekaj časa izpreči in kaj narediti zase. To ni lahko. Potolazi pa te takole pismo, saj spoznaš, da tudi v bolnišnici nisi sam in da ti nisi le številka v službi, da ti v službi želijo pomagati in da je tvoj povratak v bolnišnice zajetjen.

»Vabilo na pogovor
sreda, 25. 2. 1998 ob 13.50 uri v kadrovsko socialnem oddelku

Spoštovani, ker smo zaskrbljeni za vaše zdravje vas vlijudno vabimo na pogovor v sredo, 25. februarja ob navedeni uri.

Pogovor bo namenjen predvsem temu, da ugotovimo, ali zdravstvene težave izvirajo iz delovnega okolja oziroma delovnega mesta ter vaši delazmožnosti v bodoče. Predvsem pa vam želimo pomagati v smislu, da bi si povrnilo zdravje in se vključili v delo in skupino, ali vam kakorkoli drugače pomagati.

S spoštovanjem!

Gl. direktor: Bogomil Wiegela, inž. l.r.«

Zagotovo je Svilanit lahko za vzgled marsikateremu delodajalcu. Za pozornost, predvsem pa topel, človeški odnos se mojim predpostavljanim iskreno zahvaljujem.

Delavec Svilanita

Post in veliki teden v Kamniku pred 250 leti

Velika noč - spomin Kristusovega vstajenja, je največji in hkrati najstarejši krščanski praznik. Uvod v veliko noč pa predstavlja 40-dnevni post. Ob tem so se razvile najrazličnejše oblike pobožnosti, ki so se skozi čas spreminjale. Najbolj razkošno in javno so cerkvene praznike (med njimi tudi post in veliko noč) praznovali v obdobju katoliške obnove, ko so nastale številne nove bratovščine, ki so močno poudarjale zunanje pobožnosti. Tudi na območju Kamnika so naši predniki v tem obdobju opravljali številne pobožnosti, o katerih nam poročajo ohranjene matrikule (oznanilne knjige) kamniške župnije iz sredine 18. stol. Pa si pogledajmo, kakšne navade so bile v postnem času in na veliko noč okrog leta 1750 na Kamniškem.

Na post so se začeli pripravljati Kamničani že na zadnje pustne dni, ko so imeli t.i. 40-urno pobožnost. To pobožnost je vpeljal kamniški župnik Leopold Rasp, ki je vodil župnijo od leta 1700 do 1742, končno pa jo je utrdil njegov naslednik župnik Janez Karel Barbo Waksenstein. Pobožnost se je začela na pustno nedeljo in končala na pustni torek. Vse tri dni je bilo od 5. ure zjutraj do 6. ure zvečer izpostavljeno sv. Rešnje telo. Ob 9. uri je bila vsak dan slovesna maša s pridigo, popoldne ob 2. uri pridiga, ob 3. uri večernice in ob 6. uri zvečer litanijske. Le na pustni torek se je končala pobožnost že ob starih popoldne. Ta dan je šla po petih litanijah Matere Božje slovesna procesija do mestnih vrat, kjer so na koncu zapeli »Te Deum« (Tebe Boga hvalimo...). Kamniški župnik je še posebej pozval naj se tega češčenja in procesije udeležijo čisto vsi verniki. Verniki iz bolj oddaljenih zaselkov (kamniška župnija je namreč tedaj obsegala veliko večje območje kot danes) so imeli češčenje dopoldne in do 4. ure popoldne, meščani Kamnika in prebivalci Mekinj, Nevelj in Podgorja pa so ga imeli po 4. uri. Te tri dni je bila navada, da nihče med pridigo ni sedel ali klečal, razen najbolj slabotnih. Vrata so morali zapirati potihem, poklekali so na obe kolena. V cerkvi na Zalah in kapelici na Malem gradu se je tiste dni zvonilo z vsemi zvonovi in sicer zjutraj, popoldne in zvečer po angelovem češčenju. Vsak zdrav človek je moral moliti pred Najsvetejšim vsaj eno uro. Točno so imeli tudi določeno uro, kdaj naj pride kakšen stan k maši. Ob 9. uri zjutraj se je v cerkvi pri maši zbrala vsa gospodstva, od 12. do 13. ure mesarji in tkalci, od 13. do 14. ure krojači in lesni delavci (tudi v Mekinj), od 14. do 15. ure lončarji in trgovci, naslednjo uro zagarji, strojarji in čevljarji, nato od 16. do 17. ure prebivalci Novega trga, Perovega, Grabna, Fuzin, Mlake in Zal. Za konec pobožnosti se je do mestnih vrat vila procesija. Udeležilo se je vse prebivalstvo od mestnih odličnikov, duhovnikov, članov mestnega sveta do solarjev, tudi predstavniki vseh bratovščin v mestu. Vsi udeleženci so v rokah nosili gorčeče sveče. Zdal pa še nekaj o običajih na veliki teden, t.j. teden pred veliko nočjo. Prve dni velikega tedna so pri masah brali pasijon - spomin Kristusovega trpljenja. Na veliki sredo je bila ob 8. uri na Malem gradu maša, ob 10. uri pa so bile slovesne večernice. Na veliki četrtek je bila prva maša v župnijski cerkvi ob pol šestih zjutraj, ob 8. uri je bila maša za bratovščino Jezusa, Marije in sv. Jožefa, ob 9. uri pa slovesna maša. Ob treh popoldne je bila pridiga. Na veliki petek je bila ob 12. uri pridiga v Neveljah ob 13. uri pa v Mekinjah. V kamniški župnijski cerkvi so bile ob 3. uri zjutraj jutranjice in pridiga, sledila pa je procesija »trpljenja Gospodovega«, ki je šla iz farne cerkve po Špitalski ulici in Glavnem trgu. Vrstni red je bil sledeč: Najprej je šel moški, ki je nesel veliko zvezdo, nato: 1. slika raja ter za njo kovač; 2. slika Jezusa na Oljski gori, za njo lončarji in izdelovalci glinastih podob; 3. slika Jezusovega bičanja, za njo lesni delavci; 4. prva skupina moških z biči (flagellantium); 5. slika Jezusovega kronanja, za njo tkalci; 6. druga skupina moških z biči; 7. slika »Ecce Homo« (Glej, človek!), za njo so šli peki; 8. tretja skupina moških z biči; 9. slika Jezusa s križem, za njo gredo trgovci; 10. nosilci križev; 11. slika Jezusa na križu, za njo krojači; slika žalostne Matere Božje, za njo čevljarji in strojarji; 13. slika Jezusa v grobu, za njo mestni senat, duhovniki in ostalo občinstvo. Poti, po katerih je šla procesija, naj bi bile počiscene.

Na veliki soboto so sli zbrani verniki po maši nasprotni nosilec, ki je prinesel sv. olje iz Ljubljane in sicer do konca Štne. Pri procesiji so nekateri meščani z rdečimi ogrinjali spremljali Najsvetejšega.

Na samo veliki noč je bil zjutraj po maši blagoslov velikonočnega jagnjeta. Popoldne ob enih je šla procesija v Mekinje, kjer je bila pridiga in večernice, nato pa se je vrnila v mesto. V Stranjah je imel drugi kamniški kaplan zgodaj zjutraj mašo in blagoslov jedil. Na velikonočni ponedeljek je šla procesija tkalcev na Zale. Tudi velikonočni torek je bil takrat zapovedan praznik, zjutraj pa je bila peta maša bratovščine sv. Družine. To bi bilo na kratko vse o navadah v postnem in velikonočnem času v Kamniku. Večina teh navad je bila odpravljena z reformami cesarja Jožefa II. konec 18. stol., ki je razpustil številne bratovščine in močno omejil število praznikov ter procesij.

DAMJAN HANČIČ

Kulturni teden na osnovni šoli Marije Vere

Korak v Prešernov čas

Na Osnovni šoli Marije Vere na Duplici smo se na predlog ravnateljice Violete Vodanec že v začetku januarja lotili projekta Kulturni teden na naši šoli v počastitev slovenskega kulturnega praznika 8. februarja.

Letos mineva 149 let od smrti priznanega literata Franceta Prešerna. Odločili smo se, da pripravimo širši projekt, ki zajema proučevanje življenja našega pesnika, njegovega literarnega dela in obdobja, v katerem je ustvarjal. Zato je bila naše izhodišče prva polovica 19. stoletja, ki smo jo skušali obdelati z zgodovinske, geografske, glasbene, likovne in literarne strani. Tako smo posamezniki ali skupine učencev pod vodstvom mentorjev - učiteljev zgodovine, zemljepisja, biologije, matematike, slovenskega in angleškega jezika, likovne, glasbene, tehnične vzgoje in gospodinjstva izdelali nalepke, plakate, ilustracije, napisali spise, skuhali jedi, značilne za Prešernov čas, se naučili zapeti našo himno in pripravili predstavitev.

V torek, 3. 2. 1998, in v četrtek, 5. 2. 1998, pa sta potekali na šoli kulturni prireditvi za učence razredne in predmetne stopnje ter njihove starše. Večina Prešernovih pesmi je znanih širšemu krogu ljudi, saj kadar omenimo Prešerna, se navadno najprej spomnimo na slovensko himno, potem pa na nesrečno Urško, ki jo je s seboj odpeljal povodni mož, na vzvišeno Rozamundo, ki je razočarana odsla v samostan, na Primorje Julijo in njej posvečeni Sonetni venec. Na naši proslavi pa smo predstavili Prešerna s pesmimi, v katerih se kaže njegov smisel za humor, vredino in hudomušnost. To je bila pesem Dekletom ali, kot jo je pesnik sprva naslovil, Dekelcam. Bila je prva Prešernova natisnjena pesem, s katero se je pesnik predstavil javnosti 12. januarja 1827 v Ilirskem listu, kjer je bila pesem natisnjena v slovenskem jeziku in v nemškem prevodu. Nastala pa je kot posledica njegove neuslišane ljubezni do gostilničarjeve hčerke Dolenčeve Zalike, ki ga je zavrnila, Prešeren pa se ji je na svoj način maščeval s tem, da je v prvotni verziji Povodnega moža namesto Urške uporabil ime Zalika.

Petošolci so recitali šaljivo romanco Hecere svet, v kateri se kaže pesnikova hudomušnost v mladosti, in šaljiv dvogovor med Kranjcem in njegovim dekletom Od železne ceste, iz leta 1845, ko so Ljubljancani mrzlično pričakovali železnico.

Na prireditvi smo poslušali glasbeno spremljavo naših nadarjenih glasbenikov in marsikatero Prešernovo domisljico, zabavljico in dovtip.

Šestošolci so dramatizirali Lepo Vido, simbol hrepenenja razočarane žene po lepšem in srečnejšem življenju.

Učenci so o Prešernu napisali mnogo spisov, predvsem domisljiskih, saj so se z njim srečevali v Vrbi, v Ljubljani ali pa jih je obiskal kar na naši šoli.

Po proslavi so si starši z zanimanjem ogledali razstavljene izdelke v večnamenskem prostoru naše šole, ki prikazujejo naše korake, s katerimi smo se podali v Prešernov čas, da bi tudi skozi tedanje politične, gospodarske in kulturne razmere bolj razumeli našega pesnika in njegovo enkratno umetniško sporočilo.

Pisne izdelke, ki so jih učenci ustvarili, smo zbrali v publikacijah, ki nam bodo v spomin in vzpodbudo za podobne projekte.

MAJA DROLEC

Osnovna šola Marije Vere

NOVO!

HIŠA VARČNE ENERGIJE!

Nudimo naprave, ki varčujejo z energijo in prizanašajo okolju:

- centralne peči z najmanjšo porabo goriva
- plinske grelnike
- toplotne črpalke
- sončne kolektorje na vodo in zrak
- sončne celice
- generatorje na veter

BREZPLAČNO SVETOVANJE!

Hiša varčne energije, Ljubljanska 21/K, Duplica, tel./faks: 817-530.

RAČUNALNIŠKO IZOBRAŽEVALNI CENTER

Ljubljanska 80 (SPB1), Domžale, tel. 713-660

STROJEPISJE NA RAČUNALNIKU (60 ur)

- 32 ur računalništva z urejevalnikom besedil WORD

- 48 ur vaj iz strojepisja

TEČAJ ZA ZAČETNIKE (25 ur): WINDOWS, WORD

EXCEL (20 ur)

ACCESS (20 ur)

INTERNET (8 ur)

Za pogodbeno izvajanje (skupine) priznamo 10% popusta. Brezposelnim, dijakom in študentom priznamo 20% popusta. Delavcem, ki so zaposleni pri samostojnih podjetnikih (S.P.), stroške izobraževanja delno povrne Sklad za izobraževanje delavcev pri obrtniki.

VELIKONOČNA KRIŽANKA

AVTOR: JOŽEF ČAJHEN	ŽITO: ANGLEŠKO (FONETIČNO)	ZATAJITEV: PRIKRITEV	PISATELJ	MLADA KRAVICA: TELČKA	FOLKLOR	ANJA ILC	RADON	LIPAN (BREZ L.)	ZAJČKA: OCET	INDOEVR: ROPEJKA	USMILJE: NJE SOČUTJE	AVSTRJA	KOV. ZVAR	NESTRO: KOVNJAČ	PISATELJ IN PRIRODO- SLOVEČ (FRAN)	EVROPLJ	RIBIŠKI REKVIŽIT	DELAVEC: KI KUHA OGLEJE
PREHRANA: PORTU- GALSKA	SLOJ: SKLAD	PRIPOMOČEK ZA VSAJANJE KRUHA V PEČ	LEKARNA	KRŠČANSKI PRAZNIK 'VELIK DAN'	ORAH	OTOČJE V SEVERNEM ATLANTIKU	ZAVEZA: OBLJUBA	NESOMER- MOST OLIVER COTTON	HIMALAJEC: ALPINIST (SMEČ)	SUDOVNA ZA PIVO	MESTO V SEVERNI SVICI	DELAVEC V TISKARNI	BLATNA MLAKA	VELIKA ŽILA ODVODNICA	IZDELOVA- LEC VEH	STOLETNIK OLIMPIEC	ŠPANSKI SPOLNIK MEDMET	ANGLESKA PLOSČINSKA MERA
GIBANJE V VODI	POLOTOČJE V GABONU	STOR. BOG SONCA	LEPOSLOVNO DELO, KI SMIŠI	POTOVANJE PEŠ NA VEČJE RAZDALJE	KOČJAZ: IZVOŠČEK	KONRAD ADENAUER GORA V JULISCH (2532)	OLIVER LITONDO	GOVEJA MAST	SPOJNA ALKOHOLA S KISLINO	TRAVA PRVE KOŠNJE	POSODA ZA KUHANJE	URADNO IME JAPONSKE	STORILJAM PODOBNE SELIVKE	NAPENJALO PRILOKU	POVŠINSKA RUDARSKA DELA	ANDREJ VELKAVRH	OTOK V JADRANU	MESTO V JUŽNI ETIOPJI
KAMNIŠKI PESNIK (ALBREHT)	IGOR JURIČ	BLEDA ANTILOPA POGOŠKO GORIVO	ZAJČKA: STVARNO, RESNIČNO	STREL	ZELO TRD LES	STVAR	JUŽNO AMERIŠKA KUKAVICA	ZNAMKA NEM. AVTOMOBILOV	ŽENSKO IME	MESTO V AFRIŠKI DRŽAVI ČAD	PERNATA ŽIVAL	TEŽA, BREME	STRELNI ZVOK	NAJMANJŠA SPORTNA JADRANICA	MESTO V ZAHODNI BOSNI	RIMSKA ŠTEVILKA PETDESET	KRATICA ZA OPUS	PLAČA STARIH SLOVANOV
PRAŠEK ZA PRANJE	ROGLJIC	KNJIŽEVNIK IN PESNIK	EGIPČANSKI BOG SONCA (DALJŠA OBLIKA)	OTOK NA HAVAJIH	LIDIJA OSTERC	JAPONSKO MESTO NA OTOKU HONSHU	HOLLYWOOD- SKI FILMSKI IGRALEC (PESCI)	PREDLOG	NADALJEVANJE PRIHODNJE	NADALJEVANJE PRIHODNJE	NADALJEVANJE PRIHODNJE	NADALJEVANJE PRIHODNJE	NADALJEVANJE PRIHODNJE	NADALJEVANJE PRIHODNJE	NADALJEVANJE PRIHODNJE	NADALJEVANJE PRIHODNJE	NADALJEVANJE PRIHODNJE	NADALJEVANJE PRIHODNJE

Dobrodelni koncert Društva Vita

Z veseljem ugotavljamo, da postajajo naše upanje in želje župana občine Mengeš na našem prvem koncertu - resničnost. Dobrodelni koncert Društva VITA postaja tradicionalen. Letos se bomo že tretje leto zapored srečali ob dobri glasbi v dvorani Kulturnega doma Mengeš v torek, 14. aprila, ob 20. uri.

Tudi letos bo glavni pokrovitelj občina Mengeš in župan g. Per ob soprokoviteljstvu sosednjih občin (Domžale, Kamnik, Lukovica, Moravče, Predvor, Vodice...) in njihovih županov. Poteka-jo pa tudi pogovori o pokroviteljstvu z gospo Štefko Kučan.

Vsi glasbeniki nastopajo brezplačno. Izkupiček dobrodelnega koncerta je namenjen izključno rednim dejavnostim društva VITA za poškodovane po nezgodni poškodbi glave. Društvo VITA je prostovoljna, nevladna, nestrankarska, neprofitna, humanitarna invalidska organizacija, ki je bila ustanovljena 5. 11. 1992. Združuje otroke, mladostnike in mlade odrasle, ki so preživeli hudo nezgodno poškodbo glave, ter njihove soproce in simpatizerje. Njihovi problemi so precej drugačni od problemov katerekoli druge skupine prizadetih. Gre predvsem za to, da so se rodili zdravi in so do nesreče živeli relativno zadovoljno in uspešno ter načrtovali tudi uspešno življenjsko kariero. Poškodba glave je povzročila hude motnje in spremembe v njihovem funkcioniranju, tako da večina niso sposobni zanesljivo skrbeti sami zase, prizadeta je njihova motorika, govor, sposobnost učenja - predvsem šolsko napredovanje, sposob-

nost presoje socialnih situacij itd. Zaradi tega počasi izgubijo stik z vrstniki, veliko jih izpade iz rednih šolskih programov, ne morejo dobiti službe, ostanejo zaprti v krog najbližjih svojcev. Glavna naloga Društva VITA je razpresti ta krog, zato za otroke in mladostnike organiziramo različne dejavnosti (vrstniška pomoč, rekreacija in rehabilitacija v vodi, ritmika, keramičarstvo, hipoterapija in rekreacijsko jahanje, literar-

Nastopili bodo: ansambel STOPARJI, ansambel SLOVENSKE KVINTE, ansambel VITA, pevski zbor SIRENE, IVAN HUDNIK, KORADO IN BRENDI, ADI SMOLAR, AGATA ŠUMNIK-ZGONEC, NATALIJA VERBOTTEN, MARJAN ZGONC.

no dramski krožek, zdravstvena vzgoja, računalništvo, družinska srečanja, namizni tenis, letovanja, tabori...), da jim jamujemo vsaj deloma nadoknadimo in jim tako omogočamo nova znanja, nova znanstva, nove izkušnje, nova doživetja itd. Na koncu leta 1997 je imelo društvo VITA preko 330 članov iz vse Slovenije, od tega 124 po nezgodni poškodbi glave ter 50 prostovoljcev in strokovnih delavcev.

V letu 1993 je članica društva VITA ustanovila zavod ZARJA za varstvo in rehabilitacijo po poškodbi glave, ki ima prostore na Kunaverjevi 14. V zavodu nudijo dnevno varstvo težko poškodovanim. Ob individualni fizioterapiji potekajo dopolnilno družabne aktivnosti, ki jih popestrijo različni gostje. Organizirajo pa tudi taborjenje po različnih krajih Slovenije. V spomladanskem in jesenskem času pa s skupnimi močmi organiziramo izlete.

Ena izmed nalog društva VITA je tudi osveščanje široke in strokovne javnosti o problemih oseb s poškodbo glave. V ta namen izdajamo razne zloženko o delovanju društva, nastopamo v medijih, objavljamo razne članke v časopisih in revijah itd. V letu 1996 smo izdali tudi prevod knjige Trevorja Powella »Poškodba glave - praktični vodnik«, ki jo je prevedel prim. dr. Igor Ravnik. Recenziral pa prof. dr. Boris Klun. Knjiga na poljuden način opisuje poškodbe možganov in podaja tudi praktične nasvete.

Društvo VITA se uvršča med številnejša mlada društva, ki si počasi, a uspešno utirajo svoj prostor in veljavo. Poškodbe glave v današnjem času zaradi hitrega tempa življenja naraščajo in nekateri jim celo pravijo tiha epidemija sodobnega časa.

S. M.

Tudi letos rokovnjaški pohod

Organiziran bo v soboto, 30. in v nedeljo, 31. maja. Meddruštveni odbor planinskih društev kamniško-bistriškega območja je že pred časom imenoval organizacijski odbor. Ta bo pripravil vse potrebno, da bo pohod potekal nemoteno in varno. Start bo tako kot do zdaj v večernih urah, v soboto, 30. maja, pri gostišču Konjšek na Trojanah. Pohodnike bo pot vodila proti Šipku in v nadaljevanju na Menino planino s ciljem na Črncu. Udeleženci

bodo na cilj prispeli v jutranjih urah v nedeljo, 31. maja. Imeli bodo spremstvo vodnikov, zagotovljeno zdravstveno zaščito in dobro informativno službo. Tudi hrana, okrepčilo ter osvežilni napitki bodo.

Rokovnjaški pohod poteka v nočnih urah in se uvršča med najzahtevnejše, zato naj se prijavijo ljudje s kondicijo in psihofizično pripravljenostjo ter za tak pohod primerno opremo, obvezna je tudi svetilka.

Za Kamničane bo organiziran av-

tobusni prevoz do Trojan, odhod ob 17.30 v soboto, 30. maja. Vsem udeležencem bo omogočen tudi prevoz s Črncu do Kamnika v nedeljo, 31. maja, po zaključku pohoda.

Vse, ki se pohoda želijo udeležiti organizacijski odbor vabi, da se prijavijo 30. maja v gostišču Konjšek na Trojanah. Ob vpisu bodo plačali prispevek za delno kritje stroškov. V ceno je vključen tudi prevoz s Trojan do Kamnika.

STANE SIMŠIČ

Vlečni psi (III)

OPREMA

Dobra oprema je predpogoj za uspešen trening in tekmovanje. Pri izbiri opreme je treba paziti na vse podrobnosti. Oprsnica se mora psu prilagati kot ulita. Ovrtnica je najboljša z blokiranim potegom, narejena iz 25 mm najlonskega traku s ponikljanimi obročki, ki ne rjavijo. Karabinov potrebujemo kar precejšnje število. Obloga sani je lahko kovinska (za trening) ali iz umetne mase (P-TEX) debeline 2-3 mm. Var- nostna vrv ima podobno vlogo kot snežni anker, mora biti čvrsta, dol-

žine 3-6 m. V silo jo ovijemo okrog drevesa ali drugega predmeta. En del vrvi je pritrjen na karabin vlečne vrvi, drugi del pa naj bo v do- segu roke, vendar ne ovit okoli telesa, ker lahko pride do poškodb.

Mast za tace in pasji čevlji se uporabljajo v neugodnih snežnih razme- rah (posebno grob ali leden sneg). Dušilec sunkov preprečuje prenaša- nje sunkov nazaj na pse od vlečne vrvi. Uporablja se polietilenska vrv, v katero je vpletena gumijasta vrv. Sani so umetnost zase in njihova izdelava je zelo zahtevna. Sani za trening so težje s trpežnejšo oblo- go, tekmovalne so lažje in tehtajo od 8-12 kg. Velikost je odvisna od števila psov. Opremljene so z no- žno zavoro in lesenim lokom (brush bow), kateri štiti pse pred ostrimi sanišči. Snežno sidro ima podoben namen kot varnostna vrv. Stake ot veriga je najzanesljivejši način zadr- ževanja psov na prostem. Sestavlje- na je iz centralne verige, iz nje pa izhajajo tanjše verige v razdalji 2-2,5 m, opremljene s karabinom. Cen- tralno verigo zabijemo z dvema že- leznima klinoma v zemljo ali sneg.

Voziček za trening je najpo- membejši in najdražje delovno sredstvo. Nekateri musherji svoje pse trenirajo ob kolesu, vendar je to pri 2-3 psih že precej nevarno početje in nikakor ni priporočljivo, ker lahko pride do poškodb. Vozi- ček naj bo na štirih kolesih (na treh kolesih je manj stabilen), imeti mo- ra dobre zavore, dobrodošel je šte- vec kilometrov, teža je 50-70 kg.

Transportna vreča je obvezna na

mnogih tekmah in se uporablja za prevoz poškodovanega psa. Vlečne vrvi so različno debele iz polietile- na. Za centralno vlečno vrv je pravšnja debelina 8 mm, za stranske pa 4-6 mm. Obstajajo različni na- čini vpreganja, najbolj pogosta je dvojna vprega (gang hitch).

Za razvoj karakterja potrebuje vlečni pes delo v vpregi. To je nje- gova primarna vloga. Izkoristimo na- ravno prirojeni potencial psov, da z delom v vpregi pridobivajo moč, vzdržljivost...

Musher spoznava psa, najti mu mora optimalno mesto v vpregi, za- to pa je potreben trening. Ta raz- vija disciplino, navaja pse na redno delo in ustvari neverjetno veselje in voljo do dela. Vprežni psi majo pred seboj le eno, s skupnimi napor- čim prej doseči cilj. Psi, ki se sicer med sabo sovražijo, v vpregi nima- jo časa za spopade in delajo skupno brez konfliktov. Pri treningu je iz- redno pomemben prijateljski pristop, stalno opazovanje in potrpež- livost. Obstaja cela vrsta železnih pravil, ki jih je treba upoštevati.

OSNOVE

Mladi vlečni psi so podobni ne- obdelanim žlahtnim kamnom, ki jih moramo še »obdelati«, da postane- jo diamanti. Torej: psi se učijo od nas, lastnikov. Nikoli ne začnemo pred 6. mesecem starosti s trenin- gi. Skoraj vsak pes v začetku čuti odpor do oprsnice, a jo bo v krat- kem času sprejel kot nekaj narav- nega. Psi, ki je že navajen ovrtni- ce, pripnemo na povode in ob do- ločenem ukazu stečemo nekaj me- trov.

VLADIMIR JERAS

(Nadaljevanje prihodnje)

ZASEBNA ZOBOZDRAVSTVENA ORDINACIJA

dr. Jagoda Strehovec
Potočnikova 15, Domžale
tel.: 712-990

Delovni čas:
ponedeljek, sreda, četrtek 13h-19h
torek, petek 8h-12h

Kamnik, Usnjarska 9,
tel. 817-203

SUPER UGODNA PONUDBA
GOSPODINJSKIH APARATOV GORENJE!

Do 15% gotovinski popust ali
plačilo na 10 enakih obrokov brez obresti.

Na zalogi celoten
program Gorenja.

Obiščite nas od 8. do 19. ure,
ob sobotah od 8. do 13. ure.

Vsem občanom želimo lepe
velikonočne praznike!

Smučarski tek na Veliki planini

Tekačice okoli veternic

Po letu 1985, ko je bilo organizirano republiško prvenstvo v biatlonu, je Velika planina po 16 letih spet gostila najboljših športnikov ene od zimskih panog. Članom ŠD Calcit Rock Shox gre za slavo, da so se najboljši slovenski smučarski tekači po Pokljuki in Tamarju, ki sta gostila vsa letošnja tekmovanja v teh, zbrali tudi na Veliki planini, na četrti tekmi »Emona« pokala v tej sezoni. Slabe snežne razmere, rahlo sneženje, malce megla, predvsem pa brez pogleda na venec kamniških planin, je bil glavni vzrok, da so imeli nekateri občutek, da se tudi tokrat smučarski tek začne šele pol ure vožnje od zadnjega naselja, kot ve povedati reprezentant Marko Dolenc, biatlonec in smučarski tekač z obrobja Ljubljane, eden izmed 105 tekmovalcev, ki so se tokrat prvič v Sloveniji pomerili v sprintih na izpadanje, večina je bila prvič na Veliki planini. Čeprav pogled iz doline Veliki planini ne bi prisodil kaj prida snega, niti pregled snežnih raz-

dni prej v Falunu na Švedskem s 27. mestom osvojila nove točke za svetovni pokal, ki jih je začela zbirati decembra v Milanu, ko je s senzacionalnim petim mestom napovedala svoje sprinterske kvalitete, ki jih je na Veliki planini le potrdila. V svoji specialni disciplini je brez težav osvojila prvo mesto, saj ji tudi najbližja nasledovalka, klubska kolegica Petra Majdič ni bila resna tekunica. Premoček je potrdila tudi na superfinalu za denarne nagrade, ki so bile denimo podeljene prvič v tej sezoni, ko je bila še enkrat hitrejša od Majdičeve in Tine Hizar, zmagovalke med starejšimi mladinkami. Med mlajšimi mladinkami, čez 30 jih je bilo na štartu, je zmagala Maja Benedičič, med njenimi vrstniki pa Klemen Lausger, oba iz kranjskega Merkurja. Kako hitra je bila Andreja, kaže čas kvalifikacij, saj je Kamničanka (čas 2:18,5 min) ugnalo le 24 moških, kjer je bil z 1:56,5 najhitrejši Logatčan Joško Petkovšek, ki je v decembru že osvojil točko svetovnega pokala, prav v tej disciplini, ki jo je mednarodna smučarska federacija (FIS) uvedla za popestritev in večjo zanimivost tekmovalcev v smučarskem teku. Čeprav so bili dvoboji, posebno v polfinalu in finalu zanimivi v vseh kategorijah, so vendarle izstopali člani. Po sistemu tekmovalstva se le hitrejši na kvalifikacijah izbranec dvojca uvrsti v nadaljnje tekmovalstvo. V polfinalu se je prvi favorit Blejec Matej Soklič - nekaj dni pred Veliko planino je odlično teklen na tekni svetovnega pokala v Falunu, kar je bil po zaostanku najboljši tek slovenskih tekačev zadnjih let - pomeril z Markom Dolencem (Brdo), ki je v četrtfinalu ugnal

mer po radiu nam ni vplival kaj prida upanja, se je vendarle našla dobrih 1000 m dolga proga. Vse ostalo je bila stvar zaupanja smučarske zveze Slovenije, odboja za teke, ki je že jeseni članom Calcit Rock Shox zaupal tekmo »Emona« pokala, poleg državnega prvenstva, tekme najvišjega ranga, zato so nastopili vsi najboljši, razen olimpijke Nataše Lachen iz Črne na Koroškem. Njena največja konkurentka iz naših logov Kamničanka Andreja Mali je nekaj

Metoda Močnika, pisca teh vrstic. Vodilni iz kvalifikacij Joško Petkovšek pa je imel malce lažje delo s klubskim kolegom Vasjo Rupnikom, dvakratnim državnim prvakom, ki je četrto mesto v kvalifikacijah ugnal za 0,8 sekunde pred MM. Prijateljska dvoboj sta dobila Soklič in Petkovšek. V finalu Emona pokala pa je bil Matej Soklič nato hitrejši od letos kar stalnega rivala takih preizkušenj Petkovška in z zmago je prevzel tudi vodstvo v razvrstitvi Emona pokala.

V super finalu četverice najhitrejših iz kvalifikacij (ne glede na kategorijo) pa se je Petkovšku, Sokliču in Dolencu priključil Matej Jakša iz Logatca. V polfinalnem je bil Dolenc že na štartu hitrejši od Petkovška, nato Soklič od mlajšega talentiranega soimenjaka Jakše, zmagovalca med st. mladinci. V finalu je slo zares. »Pri denarju se pravi boj šele začne zares, vse drugo je prijateljski dvoboj. Emona pokal nazadnje sploh ni pomemben, saj sem lani za skupno zmago dobil le brisačo,« je dejal Dolenc, s jraz pa predlani dežnik. »Je dodal Soklič, preden sta se sedmici ta dan zapodila v strm klane 1000 m dolge, po presoji tekmovalcev težke proge. Po štirih urah sprintov so sodniki na cilju po devdesetih dvobojih zmago brez ugovaranja prisodili Marku Dolencu, vendar tudi Matej Soklič brez nagrade ni ostal, večina mlajših tekačev pa se je takrat še grela v topli planinski koči na Zelenem robu, katere oskrbnika sta tudi pomagala z zahtevno organizacijo, predvsem z utrjevanjem proge z motornimi sanmi, saj teptalec Zaklada narave brez snega ne more s kopnega Šimnoveca. Medalje, pokale in praktične nagrade, ki so jih prispevali Leškoport iz Domžal, Prolocošport iz Kamnika, Krovstvo Sedušak iz Tuntjic, predstavništvo Fischer iz Trebnjega, Proloco trade in Martins iz Kranja, so podelili šele v dolini, saj je prav vreme najbolj zagodilo tekačem. »Sele sedaj vidim, kako lepo je tukaj, kako krasne proge bi lahko izpeljali na tej planini,« je pred koncem sprintov dejal Matej Soklič, saj se je meglja za nekaj trenutkov razkldila, pogledalo je sonce in velikoplasinske bajte s kapelico na robčku so se pokazale v vsem svojem prvobitnem sijaju, le pogled na Grintovec je tokrat ušel. Pa naslednjič...

Tudi tokrat se je pokazalo, da orcinio (ali vse) delo, potrebno za organizacijo športne prireditve, ki je sicer prišla na prve strani dnevnega časopisa, sloni povsem na veliki požrtvovalnosti športnih zanesenjakov. Vsi tisti, ki se predvsem z besedami (napisanimi in povedanimi) po službeni poti prizadevajo za napredek, promocijo pa ob konkretnih zadevah ne storijo popolnoma nič. Tu jim ne bo pomagal noben zakon o športu, saj se naravni zakoni zdravje pameti pišejo in izvajajo drugje. METOD MOČNIK

Teniške novice

V mesecu marcu je bilo na igriščih Teniške akademije Borut Škulj v Ljubljani organizirano dvoransko državno prvenstvo Slovenije za veterane v tenisu. Prvenstva se je udeležilo tudi nekaj Kamničanov.

Med udeleženci turnirja dvojic sta v skupini nad 35 let par J. Zore-M. Ajtnik v četrtfinalu izgubila s poznejšima finalistoma parom Nadižar-Balderman iz Kranja.

Med udeleženci turnirja posameznikov je v skupini nad 35 let M. AJTNIK v polfinalu izgubil s kasnejšim zmagovalcem BELIŠEM, R. VENGUST je v polfinalu izgubil s finalistom STEFANOVIČEM (oba finalista s Koroške).

V skupini nad 45 let je T. JERAS (TK Slazenger Kamnik) v finalu premagal J. KOLETO (Ljubljana) z rezultatom 6/4, 6/4 in postal državni prvak.

A. J.

Teniški klub Slazenger Kamnik

Kljub porazu zadovoljni

V tretjem kolu I. slovenske lige za dečke do 14 let so Kamničani v Kopru gladko s 5/0 premagali domačo ekipo in se v zadnjem kolu doma s prav tako neporaženo ekipo Vrhniko pomerili za prvo mesto v skupini in napredovanje v play-off.

Gostje, močno okrepljeni z enim najboljših igralcev v Sloveniji Ljubljancem Gregorcem in Portorož-

nom Štrukljem, so prišli v Kamnik kot veliki favoriti, le malo pa je manjkalo da se niso opekli. V tekmah posameznikov sta se izkazala Aleš Pogačar, ki je gladko ugnal visoko rangiranega Kuclerja, in Aljoša Jemec, ki mu je v odločilnih trenutkih tekme, v kateri je njegov sprotnik že imel dve zaključni žogi, uspelo nekaj velenojstrskih udarcev, s katerimi je preobrnul rezultat sebi v prid.

Odično sta v odločilni tekmi dvojici igrala tudi Bačar in predvsem Crnković (v zadnjem nizu sta celo povedla z 2/0), na koncu pa so vendarle zmagnali, to je treba priznati, za malenkost boljši gostje z Vrhniko, ki so teden dni kasneje v play-offu izgubili šele v finalu in tako osvojili drugo mesto v Sloveniji

M. P.

Rezultati:	
Koper	: Slazenger Kamnik 0/5
Bradaška Samo	: Mlakar Uroš 4/6; 4/6
Egič Tadej	: Pogačar Aleš 6/7; 3/6
Pavšič Primož	: Čevka Anže 1/6; 3/6
Čeh Aleks	: Crnković Miha 2/6; 1/6
Egič, Bradaška	: Crnković, Čevka 4/6; 4/6
Slazenger Kamnik	: Vrhnika 2/3
Bačar Andrej	: Gregorc Luka 0/6; 1/6
Pogačar Aleš	: Kucler Aljoša 6/4; 6/2
Mlakar Uroš	: Štrukelj Marko 2/6; 2/6
Jemec Aljoša	: Popović Niki 4/6; 7/6; 6/3
Crnković, Bačar	: Gregorc, Kucler 2/6; 7/6; 3/6

Gorski tek

Tretji tek na Sveti Primož

Lepo vreme, odlično izpeljana tekma v režiji bratov Urh, lepe nagrade za najboljše, darilce za vse nastopajoče, predvsem pa prijateljsko vzdušje na prvi spomladanski tekaški prireditvi, v absolutni moški in ženski konkurenci pa sta bila že tretjič zapored najhitrejša Mariborčana Igor Šalamun in Silva Vivod (lastnih rekordov nista ogrozila), so bile glavne značilnosti tretjega gorskega teka iz Stahovice na Sv. Primož (4 km, 450 m višinske razlike). Letošnjega teka se je udeležilo točno 119 tekačev iz vse Slovenije in tako že spada v neformalni sklop največjih tekmovalj v gorskih tekih v Sloveniji (Osolnik, Šmarna gora).

Čeprav tekmovalje ne spada v serijo za slovenski pokal, ga najboljši ne izpuščajo, če le niso drugače zadržani, kot so bili letos brata Urh (organizator), Novak, Čeh, Dolenc, MM. Tako je bil vrstni red med člani in tudi absolutni naslednji: 1. Igor Šalamun (AD Maribor) 16.25, 2. Andrej Mesner (AD Maribor) 16.39, 3. Jernej Kastelic (3n šport-LJ) 16.47, 4. Stojan Melinc (TK Kobarid) 17.07, 5. Franci Teraž (Acroni Jesenice-Mojstrana) 17.17... Kamničani so se uvrstili od 12. mesta naprej: Lado Kveder (18.34), Zdravko Voljkar (18.39), Silvo Magyar (19.08), Jure Podbevšek (19.21), Damjan Čibej (19.52), Tomo Petek (20.03), Boštjan Korošec (20.07), Boris Andrejka (20.18), Marjan Veršnik (20.26), Anton Pančur (20.36)... Ostali rezultati so izobeše-

ni v trgovini Proloco šport v Kamniku.

Med mladinci je bil najhitrejši Tomaž Kušar (AK Domžale), 19.32, gorski kolesar Calcit Rock Shox teama Simon Berlec iz Srednje vasi je bil tretji 20.37, Denis Kemperl sedmi, Daniel Golič osmi in Matej Kladnik 10. Med mlajšimi veterani je zmagal Tomaž Kalan iz Žabnice, Tone Klemenc (22.14) pa je bil osmi. Med starejšimi veterani navadno zmaga Peter Bertoncelj iz Godešiča pri Škofji Loki, tudi tokrat je, Miha Horvat (22.36) iz Kamnika je bil četrti, Ciril Jagodic (25.42) iz Mekinjskega.

Med veterankami je bila po pričakovanju najhitrejša Olga Grm (23.23) iz Lesc, med članicami, kjer Kamničanke niso zbrale poguma, pa

sta se za omenjeno odlično dolgo-progašico iz Maribora Silvo Vivod zvrstili Marička Trobec (22.05) iz Kobarida in Minka Logonder iz Škofje Loke. Med mladinkami je zmagnala Svetlana Bajič iz Pirana, ena najbolj talentiranih mladih tekačev v Sloveniji. Po času sta si tretje mesto delili devetletna Kaja Štrifot iz Godiča in osemletna Nives Zdravica, ki je kot najmlajša dobila pokal Vide Uršič, med dečki se je torte veselil Kristjan Končnik iz Godiča.

Da korenina ne pozebe, pa je dokazoval najstarejši, 63-letni Jaka Reš iz Radovljice, ki je pot od lovškega doma na Vegradu po cesti do Sv. Primoža zmogel v 26 minutah.

Brez sponzorjev ni športa. Calcit, Fructal, občina Kamnik, TIC Kamnik, N. N. konfekcija, SKB banka, Betonarna Iskra Stranje, Cvetličarna Mira, Cvetličarna Frezija, Sveti-na in Lazar iz Ljubljane in še 30 drugih je po najboljših močeh pomagalo k lepi izvedbi športne prireditve.

METOD MOČNIK

Uspešna zimska sezona

Plavalci Plavalnega kluba Kamnik so v prvih treh mesecih letošnjega leta plavalili na pomembnih tekmovanjih, ki so potekala v različnih krajih po Sloveniji.

Prvo tekmovalje je bilo mednarodni miting v Ravnah na Koroškem. Tu so se naši plavalci šestindesetkrat uvrstili od 1. do 10. mesta, naštetimo pa le uvrstitve na prva tri mesta. TANJA MARENTIČ je osvojila 1. mesto med mladinkami v disciplinah 100 hrbtno in 50 hrbtno, 2. mesto na 100 m delfin in 3. mesto na 200 m mešano; BLAŽ BAJC je med mladinci osvojil 1. mesto na 50 m delfin in 3. mesto na 100 m delfin; PETRA JERAS v kategoriji deklic 2. mesto na 200 m mešano

in 3. mesto na 50 m prsno; TAMARA PIKL 3. mesto na 100 m hrbtno med deklicami; med dečki pa ROK BAJC 3. mesto na 50 m kravl in PETER HRIBAR 3. mesto na 50 m hrbtno.

30. januarja je v Mariboru potekalo državno prvenstvo za deklice in dečke. Prvenstva so se udeležili dečki, rojeni 1984. in 1985. leta in deklice, rojene 1986. in 1987. leta in sicer: PETRA JERAS, SANDRA ZORE, TAMARA PIKL in TINA ALPNER ter DAVID NOVAK, ROK BAJC, PETER HRIBAR in ANŽE BALOH.

Vsi so na prvenstvu dosegli osebne rekorde in se uvrščali blizu vrha, med mlajšimi letniki pa sta bila PETRA JERAS in

DAVID NOVAK prav na samem vrhu.

Naslednje tekmovalje je bilo 6. februarja v Kranju. To je bilo zimsko kadetsko in mladinsko prvenstvo Slovenije. Udeležili so se ga kadeti (ženske rojene l. 1984 in 1985, moški rojeni l. 1982 in 1983) in mladinci (ženske rojene l. 1982 in 1983 in moški rojeni l. 1980 in 1981). Za Plavalni klub Kamnik so tekmovali: TANJA MARENTIČ (mlad.), MAJA ZUPANČIČ (kad.) in v mladinski ženski štafeti na 4x100 m kravl TANJA MARENTIČ, KATJA ARNUŠ, POLONA PRODNIK in PETRA JONČESKA; moški pa LUKA PRODNIK, VOJKO JONČESKI, BLAŽ BAJC in ŽIGA OGRIČ. LUKA PRODNIK je osvojil 1. mesto na 100 m delfin in 3. mesto na 200 m delfin. VOJKO JONČESKI je osvojil 2. mesto na 50 m kravl in 2. mesto na 100 m kravl. TANJA MARENTIČ pa se je uvrstila na 2. mesto v disciplini na 100 m hrbtno in na 3. mesto na 200 m hrbtno. Moška mladinska štafeta je zasedla 3. mesto na 4x100 m kravl. Poleg zgoraj naštetih je bilo doseženih še 11 uvrstitev v finale.

Teden dni kasneje je bilo v Ljubljani absolutno državno prvenstvo v 25-metrskih bazenih. V absolutnih finalih se je LUKA PRODNIK uvrstil na 4. mesto v dis-

ciplini 100 m delfin in na 7. mesto na 50 m kravl. Ženska štafeta v postavi PETRA GORJUP, MAJA ZUPANČIČ, TANJA MARENTIČ in ANJA RNJAK je zasedla 5. mesto na 4x200 m kravl in 6. mesto na 4x100 m kravl. PETRA GORJUP je zasedla 7. mesto na 50 m kravl in 8. mesto na 100 m kravl, TANJA MARENTIČ pa 8. mesto na 100 m hrbtno.

7. in 14. marca (zaradi številnih udeležencev v dveh delih) pa so se na državnem prvenstvu v Kranju pomerili mlajši dečki in deklice. Med deklicami sta tekmovali KATJUŠA PIKL in TINA PRIMC, med dečki pa ŽIGA REJC, GREGA SUŠNIK, KLEMEN KLONKON, MIHA ZORE, ANŽE KUMAR, ŽIGA ŽIBERT, URBAN IGLIČ, PETER PAVLINIČ in JOŠT SVETEC. V mlajših letnikih (1988) sta MIHA ZORE in KATJUŠA PIKL že med boljšimi, v celotni kategoriji pa sta ŽIGA REJC in GREGA SUŠNIK v vseh disciplinah dosegla mesta v prvi polovici uvrščeni.

Tudi spomladi naši plavalci ne bodo počivali. Čaka jih veliko tekmovalj doma in v tujini, od različnih mitingov in »pokalov« pa do predtekmovalj za poletna državna prvenstva, ki se jih bodo udeleževali v juliju.

HELENA

Drugič kolesarski kriterij za veliko nagrado Kamnika

Letos je lepo vreme in ceste so bile suhe skoraj vso zimo, tako da kolesarje srečujemo ves čas. V »naš konec« radi zahajajo gorenjski in ljubljanski kolesarji. 18. aprila pa se bodo na kamniških ulicah pomerili vsi najboljši slovenski kolesarji.

Kdor si je ogledal lansko dirko, ve, da je zanimiva tudi za gledalce, saj je krožna in poteka po Steletovi, Kovinarski in Ljubljanski ulici, poleg tega pa je atraktivna tudi zaradi točkovanih letečih ciljev in številnih padcev. Lani je največji aplavz pri Kamničanih požel Andrej Hauptman, ki je kljub služenju vojaškega roka zavidljivo zmagal pred Matejem Staretom in Zoranom Klemenčičem. Če mu je tedaj primanjkovalo treningov, kot je dejal, bo letošnje aprilsko soboto verjetno še hitrejši. Kdo ve? Vredno je ogleda!

Tekmovali ne bodo le člani, ampak tudi starejši in mlajši mladinci, kjer sta lani slavila Peter Ribič in Boštjan Krevs.

Kolesarsko društvo Kamnik, ki je organizator tekme, vas vabi na prijetno in razburljivo športno popoldne, 18. aprila od 15. do 19. ure. V tem času bodo zaprte Steletova, Kovinarska in Ljubljanska ulica. Avtobusi bodo peljali po obvoznici. Peljali bodo do avtobusne postaje na Bakovniku in se vračali nazaj proti Ljubljani na obvoznico.

Naj še opozorim, da »Velika nagrada Kamnika« šteje za točkovanje Kriterij slovenskih mest. Veseli bomo, če boste prišli spodbujati naše najboljše kolesarje in boste skupaj z nami dokazali, da je naše mesto, mesto privrženec športa in vedno novih izzivov.

NATAŠA HRIBAR
Nevlje

MATEJA MARKET
Kovinarska 3/a, Kamnik
tel. 812-608

UGODNA VELIKONOČNA PONUDBA!

SIT	SIT
* orehi, 1 kg 695	* kava zamorček, 100 g 130
* sir gauda, 1 kg 890	* šink, šunka Čadež, 1 kg 1.190
* šunka pizza, 1 kg 690	* plečka, 1 kg 990
* toast šunka, 1 kg 836	* mleka mlečna, 100 g 109
* puranja šunka, 1 kg 701	* mleka z rozinami, 100 g 116
* loška suha salama, 1 kg 1800	* mleka z mletimi lešniki, 100 g 124
* sok pomarančni, 50%, 2 l 210	* pomaranče, 1 kg 150
* kava barcaffé, 100 g 184	

Pripravljamo narezke po vaših željah!
Lepo velikonočno praznovanje vam želimo!

JEANS CLUB
Kamnik, Fužine 6, ☎ 832-994
9.00-12.00 in 16.00-19.00 sobota 9.00-12.00

HLAČE BLUE PETROL, SEXES, RIFLE 3.000 SIT
10% gotovinski popust v aprilu!
Lepe velikonočne praznike želimo!

NEMŠKA ALU platišča SUPER CENE + DUNLOP pnevmatike
Platišča imajo vso pripadajočo opremo in TÜV homologacijo!

Viper A
6.0 x 14 - 17.700 SIT
7.0 x 15 - 19.500 SIT
7.5 x 17 - 25.990 SIT

Viper B
6.0 x 14 - 17.700 SIT
7.0 x 15 - 19.500 SIT

Viper C
6.0 x 14 - 17.700 SIT
7.0 x 15 - 19.500 SIT

Viper D
5.5 x 13 - 16.200 SIT
6.0 x 14 - 17.700 SIT
7.0 x 15 - 19.500 SIT
7.5 x 16 - 25.730 SIT
7.5 x 17 - 27.990 SIT

Viper E
7.0 x 15 - 18.900 SIT

RS
5.5 x 13 - 16.200 SIT
6.0 x 14 - 18.300 SIT
7.0 x 15 - 20.750 SIT

SITAR
PNEUMATIC CENTER
KAMNIK • TRGOVINA • 061 8128 78

Vse cene vključujejo prometni davek! • Gotovinski popusti od 5% do 8%!

Akcijska prodaja v aprilu!

LETNE PNEVMATIKE za osebna vozila

155/80 R13 SP 10	7.984 SIT	7.186 SIT
175/70 R13 SP 10	9.688 SIT	8.719 SIT
195/50 R15 SP 9000MFS	15.118 SIT	13.606 SIT

MOTO PNEVMATIKA SPORTMAX II

180/55R17Z D 204	25.704 SIT	23.134 SIT
------------------	------------	------------

DUNLOP
DRIVING TO THE FUTURE

Vgradnja je brezplačna na našem servisu!

AKROL
ROLETE
ŽALUZIJE
MARKIZE
ROLO VRATA
Tel./fax: 061/737-284
GSM: 041/662-483

ALOJZ KOSEC, s.p.
Prešernova 8
MENGEŠ

- * IZDELAVA
- * MONTAŽA
- * SERVIS

- * lamelne zavese, alu rolete in brizganje plastike
- * ROLO GARAŽNA VRATA

Voščimo vesele velikonočne praznike!

ROČNA AVTOPRALNICA HIT (Utok)

Vse svoje stranke obveščamo, da smo se preselili v Mengeš
- AVTOKOZMETIKA, Linhartova 2, 200 m pred tenis šport
centrom Fit top.

Nudimo:

- ročno pranje tel.: 738-844
- poliranje - silikonski premazi 825-034
- kemično-globinsko čiščenje 041 686-825
- manjše avtoličarske usluge 041 708-076

**Vsem strankam nudimo 10% popust
s tem oglasom.**

TRGOVINA Z GUMENOTEHNIČNIMI IZDELKI
Ljubljanska 21/e, Duplica (nasproti Framata)
tel.: 811-010, 812-962

Na zalogi:

- velika izbira **plaštev za kolesa po ugodnih cenah**
- cevi za zalivanje PVC + guma
- plašči za mopede in skuterje
- plašči za obračalnike, samokolnice...
- pestra izbira **KLINASTIH JERMENOV** (industrijskih in avtomobilskih)
- **rezervni deli za pralne stroje**

Odprto od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

Želimo vam lepe velikonočne praznike!

Gostilna s prenočišči pri »Planinskem orlu«

Stahovica 20
telefon 061 825 410

odprto od 12. do 22. ure
torek zaprto

**POSLOVNA KOSILA, POROKE IN ZABAVE ZA
ZAKLJUČENE DRUŽBE**

Se priporočamo.

Želimo vam prijetne velikonočne praznike!

AV SERVIS RTV in TRGOVINA KONCILIA

Odprto od 9. do 12.
in od 15. do 18. ure,
ob sobotah od 10.
do 12. ure.

**Vrhopolje 41, Kamnik
(v gasilskem domu)
tel.: 831-383**

PREŠA Cerklje

tel.: (064) 428 000

→ **AKCIJA - TWINGO**

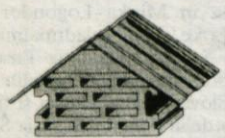
(bencin. boni za 50.000 sit)

→ **UGODNO - MEGANE** (popust 120.000
sit ob menjavi STARO za NOVO)

→ **AKCIJA - SCENIC, CLASSIC**

(dodatno še boni za 30.000 sit)

→ **NOVO** - sprejemamo naročila
za novi CLIO in novo LAGUNO

CEMENTNINARSTVO AVBELJ

Spodnje Loke 8, Lukovica
tel.: 0609-624-215

Izdelujemo:

- vse vrste betonskih blokov
- vogalnike
- strešno opeko v različnih barvah

Možnost dostave na dom.

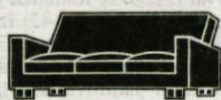
Lepe velikonočne praznike želimo!

USLUGA TAPETNIŠTVO SPRUK DUŠAN s.p.

Krivčevo 12h, Stahovica, tel.: 825-378

ZA PRIMERNO CENO OPRAVLJAMO SLEDEČA DELA:

- preoblačenje oziroma obnovitev vseh vrst sedežnih garnitur,
- kavčev, foteljev, kuhinjskih kotov, zof in divanov
- tapeciranje vrat s toplotno in zvočno izolacijo.

OBRATNA, GRADBENA IN TRGOVSKA ZADRUGA
ZORA, DOMŽALE z.o.o.

**MENGEŠ, Prešernova 33
Tel.: 737-224**

Občanom Kamnika želimo lepe velikonočne
praznike ter se priporočamo
s programom krovsko kleparskih izdelkov,
opečno kritino TONDACH, pločevinami in
trakovi iz Cu, Al
in pocinkani, izolacijskimi materiali
in plastičnimi granulati.

PREVOZ NAFTNIH DERIVATOV IN DOSTAVA KURILNEGA OLJA

PETROL

Jurij Slapnik s.p.
Zagorica 12 f, Stahovica
Tel.: 825-129
Mob.: 0609/ 650-068

Lepe velikonočne praznike vam želimo!

PUCKO
CEMENTNI IZDELKI

IZDELUJEMO:

- cvetlična korita
- kamine, fontane
- ograjne elemente
- tlakovce, plošče, robnike
- tople grede, kompostnike
- škarpne elemente
- vinogradniške stebre

tel.: 061/735-408, od 8.-17. ure

Vrba 7
1225
Lukovica

PESKANJE • ČIŠČENJE

**KOVINE, KAMNA, BETONA, CISTERN,...
DELA IZVAJAM NA TERENU**

GREGA MOSER

Mob.: 0609 624-898

Telefon: 441-396

PEUGEOT RODEX®

Servis - prodaja
Rova 3/a, Radomlje

tel. prodaja: 727-798
servis: 727-010

PEUGEOT 306
OD 2.275.000 SIT

PEUGEOT 106
OD 1.330.000 SIT

PEUGEOT BOXER
OD 2.583.000 SIT
(s 5% PD)

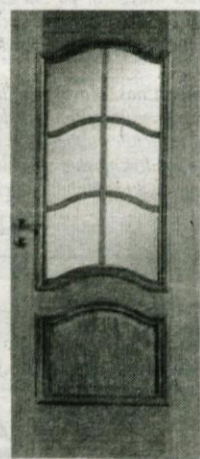
**POSEBNO UGODNE CENE
ZA MODELE NA ZALOGI!**

Na zalogi Peugeotovi skuterji od 349.200 SIT in kolesa
od 51.960 SIT.

UGODNI KREDITI TOM + 3%

Vozila iz programa Peugeot si lahko ogledate, preizkusite in
seveda tudi kupite pri Rodexu Radomlje.

Želimo lepo velikonočno praznovanje!

NV BAROK

prodajna mesta:

ŠKOFJA LOKA, tel.: 064/61-30, fax: 632-761, KRANJ, tel./fax: 064/211-232
LJUBLJANA, tel./fax: 061/185-15-00

**od 14 do 17%
POPUST**

**za program
notranjih
vratnih kril**

JELOVICA

Lesna industrija, d.d., ŠKOFJA LOKA
tel.: 064/61-30, FAX: 064/634-261
E-mail: info@jelovica.si

PODJETJE ZA PRODAJO, MONTAŽO IN SERVISIRANJE
ŠIVALNIH STROJEV
Pristava 3, Mengeš, tel./fax: 737-457

Podjetje se ukvarja:

- s servisiranjem gospodinskih in industrijskih šivalnih
strojev različnih znamk, kot so PFAFF, SINGER,
PEGASUS, BAGAT idr.
- s prodajo šivalnih strojev znamk PFAFF, SINGER,
PEGASUS, za katero je pooblaščen servis PFAFF -
Kaiserslautern
- s prodajo rezervnih delov ter drugih artiklov (škarje, igle,
pupe, prijemalce blaga, etiket pištole,...)

Podjetje je odprto: PON.-PET. od 8. do 16. ure
SREDA od 8. do 18. ure

Sam Pavlič s.p.

mtel.:
0609 626 061

VSE O DIMNIKIH

ZASTOPANJE, MONTAŽA, ODRŽEVANJE DIMNIKOV.
NOVOGRADNJA, SANACIJA DIMNIKOV
IN TUDI SAMO SVETOVANJE!
VRTANJE DIMNIKOV IN VSTAVLJANJE
TULJAV IZ NERJAVEČE PLOČEVINE.

NAREDIMO VAM IMENITNE TORTE ZA

**KRST
ROJSTNI DAN
OBHAJLO
BIRMO
POROKO
OBLETNICO
SEDMINO**

POLEPŠAJTE SI DAN

TORTE ZA
DIABETIKE

**SLAŠČIČARNA
ČAROBNI
VRTIČEK**
NOVI TRG 26b
1240 KAMNIK
061 817 752

PLANIKA

restavracija KENDA

Kamnik, Glavni trg 19, telefon (061) 831 451

Rudo JUTOVEC s.p.

Lepe velikonočne praznike želimo!

Obiščite nas od 8. do 22. ure, ob nedeljah in praznikih od 9. do 17. ure.

Prijetne velikonočne praznike!

Frizerski salon

ženske

moški

Podgorje 18, Kamnik
tel.: 812-481Pričakujemo vas vsak dan
med 7. in 19. uro, ob
sobotah med 7. in 12. uro

Tunjska 11, tel./faks: (061) 831-779, Kamnik

blak
dimnikarstvo
čiščenje klima naprav
meritve: sajavost, CO₂, NO_x
Vinko Polak

Prijetne velikonočne
praznike vam želi

vaš dimnikar

Življenje naše zdaj je prazno
ko tebe več med nami ni.
Spomin na tebe ne ugasne
in solza se ne posuši

ZAHVALA

Mnogo prekmalu, v 64. letu življenja, nas
je po kratki in hudi bolezni zapustil
dragi mož, oče, stari ata, brat in stric

FRANC CIPOT

upokojenec iz Kamnika

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, nekdanjim
sodelavcem, Društvu upokojencev Kamnik, podjetju K.I.K., prijateljem
ter znancom za pomoč in tolažbo v težkih trenutkih, izrečena sožalja
ter drugo pomoč, podarjeno cvetje in sveče ter številno spremstvo
na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala dr. Ambroževi ter patronažni
sestri za obiske na domu in za hitro pomoč. Iskrena hvala g. župniku
za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem Solidarnosti za ganljivo petje
in trobentaču Stanetu za klic trobente v zadnje slovo. Iskrena hvala
vsem, ki ste našega očeta imeli radi in ga ohranjate v lepem spominu.

Žalujoci: žena Ana, hčeri Draga in Mira z družinami, sin Marjan,
vnuka Aleš in Peter, brata in sestre ter drugo sorodstvo

Kamnik, Mengeš, Domžale, Ljubljana, Murska Sobota, Gradišče,
Ptuj, Puconci, Motovilci, Nova Gorica, Sežana, marec 1998

ZAHVALA

V 62. letu življenja nas je zapustil
naš dragi mož, oče, stari ata, brat, stric
in svak

**NOVAK
DUJAKOVIČ-
IVAN**

revirni gozdar iz Kamnika

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem,
znancom, bivšim sodelavcem Gozd, d.d.-ZGS, Krajevna enota
Kamnik, za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in sveče ter
številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala osebnemu
zdravniku dr. Bogdanu Logarju, ter dr. Bečevci in sestri Mihaeli
za zadnjo zdravstveno pomoč, g. inž. Božu Brezocniku za besede
slovesa, pevcem za zapete pesmi in trobentaču za zaigrano Tišino.
Vsem in vsakemu posebej še enkrat hvala.

Žalujoci vsi njegovi

Kamnik, april 1998

V novem poslovno-stanovanjskem centru Karo na Viru
pri Domžalah smo odprli sodobno

ZOBNO ORDINACIJO **IRIDENT d.o.o.**

Šaranovičeva 25/a, tel.: 716-635.

Z naj sodobnejšo tehnologijo in metodami zdravljenja
nudimo storitve:

- preventive
- kurative
- protetično zdravljenje

STEKLARSTVO

HOMEK, VIII. ul. 9/a

tel.: 727-089, 715-717

Delovni čas:

pon., tor., čet. in pet. od 7^h do 15^h
sreda od 7^h do 17^h

Velika izbira barvnih stekel in ogledal,
izdelava steklenih vitrin, termopan stekla,
zasteklitev z okrasnimi letvicami, oprema
lokalov, kaljeno steklo...

V življenju le skrb in delo si imela,
sedaj od vsega
trdno si zaspala.
Odsli si tja,
kjer ni več bolečin,
a nate večno bo ostal spomin.

ZAHVALA

V 85. letu nas je tiho zapustila naša
draga žena, mama, babica, prababica,
sestra in teta

KATARINA LAP

roj. Globočnik, Liparjeva mama iz Nasovc

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom,
prijateljem in znancom za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in
sveče. Lepa hvala gospodu dekanu Nikolaju Pavliču za lepo
opravljen pogrebni obred in pevcem za zapete žalostinke. Vsem
še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni

Marec 1998

ZAHVALA

V 90. letu starosti nas je zapustil
naš dragi

**ALOJZ
TROBEVŠEK**

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom,
prijateljem in Kozorogu Kamnik za izrečena sožalja,
podarjeno cvetje, sveče in številčno spremstvo na njegovi
zadnji poti.

Žalujoci sin z družino

Mekinje, marec 1998

»Kati, hvala ti za vse
dobrota ne umre!«

ZAHVALA

V 49. letu nas je v cvetu življenja
zapustila naša dobra in skrbna žena,
mami, mama, tašča, sestra in teta

KATI KOS

iz Most pri Komendi

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem
in znancom, ki ste nam izrazili ustno in pisno sožalje, podarili
cvetje in sveče, darovali za maše in v cerkvene namene ter jo
v tako velikem številu pospremili na zadnjo pot. Še posebej bi
se radi zahvalili gospodu dekanu Nikolaju Pavliču za lepo
opravljen pogrebni obred in ganljive poslovilne besede,
vokalnemu kvintetu Gorenjci za sočutno petje, bratom Omahem
za mehko zapete žalostinke v vežici ter trobentaču Mitji za lepo
zaigrano Tišino.

Vsem, ki ste jo imeli radi, še enkrat hvala!

Žalujoci: mož France, hčerka Nataša, sin Srečo ter sestre Vera in
Marija z družinami in drugo sorodstvo

Moste, Suhadole, Mengeš, Podlehnik, april 1998

MALI OGLASI:

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove
elektrotehnike. Tel.: 738-157.

Prodajam seno. Tel.: 817-407, po 19. uri.

Prodajam enosobno stanovanje 46 m² v
središču Domžal za 7.800.000 SIT. Tel.:
812-319.

Njivo ali travnik vzamem v najem, min.
1/2 ha. Tel.: 813-495.

Kupim zazidljivo parcelo v Godiču ali
Mekinjah, cca 500 m² po možnosti z
gradbenim in lokacijskim dovoljenjem.
Tel.: 739-320.

Učenci osnovne šole, ki želite izboljšati
uspeh pri angleškem jeziku in matema-
tiki, pokličite 832-994 (Vanda), popold-
ne.

Ročno pletem po naročilu. Telefon:
832-994 (Vanda), popoldne.

NAJNIŽJE CENE!

PAMPERS PLENICE
Dvojni paket: 2.980,00 SIT
PALOMINI IZDELKI,
IGRAČE, DARILA...

GAJ, Svetčeva 3,
Kamnik, tel.: 815-781

**V Kamniku ali bližnji
okolici kupim hišo
(brez posrednika).**

Tel.: 041-688-123.

LANEN CVET

tekstilna trgovina

Moste 74 pri Komendi, tel.: 841-660

Nudimo vam:

- * **metrsko blago** za pomlad in poletje v zadnjih modnih
barvah in vzorcih
- * **pozamentarijo in vse za šivanje**
- * **spodnje perilo, nogavice, pižame...**
- * **otroške majice, komplete, hlače...**
- * **puloverje, ženske bluze, hlače, srajce, polo majice...**

Trgovina je odprta vsak dan od 9. do 19. ure,
ob sobotah od 8. do 13. ure.

Vsem občanom želimo zadovoljne in vesele velikonočne praznike!

ZAHVALA

Zahvaljujem se bratrancu Ljubotu Slabajni za humano dejanje. Opazil
je požar v moji sobi, obvestil PP Kamnik, ta pa kamniške gasilce, ki so
v najkrajšem času pogasili ogenj in s tem preprečili še večjo škodo. Za
humano dejanje vsem še enkrat iskrena hvala.

Jana Urnkar Bručanova

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je zapustila
naša ljubljena mamica, žena, hčerka
in sestra

IDA KRIŽNAR

roj. Mavrič

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in
znancom za izrečena sožalja. Lepa hvala vsem za podarjeno
cvetje, sveče in spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala g.
župniku za opravljen obred in pevcem za sočutno zapete
žalostinke.

Žalujoci: sinova Tugo in Samo, mož Duško, mami in ati, sestre
Marija in Vera z družinami in drugi sorodniki

Kamnik, marec 1998

Vso pridnost in
dobroto si nam izdala
in na materinski dan
zaspala.

V 83. letu starosti nas je tiho zapustila
naša draga mama, stara mama, prababica,
sestra in teta

**FRANČIŠKA
HRIBAR**

p.d. Matijevčeva mama

Ob boleči izgubi naše mame se iskreno zahvaljujemo sorodnikom,
sosedom, prijateljem in znancom za izrečena pisna in ustna sožalja,
za podarjeno cvetje, sveče in svete maše. Posebna zahvala pa velja
še sosedom za nesebično pomoč. Hvala g. župniku za lepo opravljen
pogrebni obred in vsem, ki ste imeli našo mamo radi in jo obiskovali.
Vsem še enkrat najlepša hvala.

Žalujoci vsi njeni

Marec 1998

Žal prekmalu se končala moja pot je...
Tu našel sem svoj mir,
nič bolečin, le spokoj,
zato ne jočite, dragi moji, za menoj

ZAHVALA

V 41. letu je po hudi bolezni
nenadoma odšel od nas

VINKO DACAR

z Malega Rakitovca 6

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem
in sodelavcem, ki ste nam ob težkih trenutkih stali ob strani
in ponudili pomoč. Posebna hvala Meso Kamnik-Domžale,
Pekarni Jurček, pevcem in g. župniku za lepo opravljen pogreb.
Hvala vsem za podarjeno cvetje in sveče in vsem, ki ste ga
tako številno pospremili v njegov prerani grob.

Žalujoci: sin Miha, Darinka, mama, ata in sestre z družinami

Marec 1998

kočna**ELEKTRO ŠPORT, Fužine 5, ☎ 831-436****AKCIJA KOLES ROG!****8% POPUST NA GOTOVINO ALI NAKUP NA 8 ČEKOV!****18. aprila vam nudimo brezplačen servis koles!**

NE ZAMUDITE PRILOŽNOSTI - SEZONA SE JE ŽE ZAČELA!

SUPER PONUDBA - SUPER CENA!POLEG VELIKE PONUDBE ARTIKLOV PO **AKCIJSKIH CENAH** VAM V VSEH NAŠIH ŽIVILSKIH PRODAJALNAH IN V DISKONTU NA PEROVEM PO NEVERJETNIH CENAH PONUJAMO:**OREHI, 1 kg 697,00**

COCTA, 1,5 l, PVC	207,70	147,00
KAVA LOKA MLETA, 100 g	157,10	135,10
SOK CHERRY COOL, 4x1 l	624,50	380,00
NAPOLITANKE ZLATE PALČKE, 750 g	548,00	386,60

DNE 10. 4. bomo naše zveste kupce nagradili z drobno pozornostjo!Prodajalne bodo v **APRILU** odprte:Ob sobotah od 7. do 18. in ob nedeljah od 8. do 11.30 je odprta trgovina **MARKET KRANJSKA** (814-916).**VSE NEDELJE** od 8. do 11.30 so odprte: **MARKET BAKOVNIK** (811-500), **MARKET NEVLJE** (831-675), **METKA** (831-424), **DUPLICA** (815-310), **ŠMARCA** (816-087), **KOMENDA** (841-139), **MOSTE** (841-138), **STRANJE** (825-422), **MOTNIK** (848-102), **LAZE** (847-012) in **SREDNJA VAS** (832-908).**Dne 12. 4. BODO VSE PRODAJALNE ZAPRTE.****DNE 13. 4. BODO VSE ŽIVILSKÉ PRODAJALNE ODPRTE MED 8.00 IN 11.30.****KNJIGARNA, Ljubljanska c. 1/b, ☎ 815-295**

in

TIP TOP, Glavni trg 12, ☎ 831-423

- **VELIKONOČNE RAZGLEDNICE, VIZITKE, ČESTITKE**
- **VELIKONOČNA MALA DARILCA**
- **DEKORACIJE - PIRHI, ZAJČKI, PIŠČANČKI, KOŠARICE ZA PIRHE...**

NOVA MODA,**Ljubljanska c. 1/c, ☎ 812-570**

- **VELIKONOČNI PRTI IN PRTIČKI**
- **ZAVESE VSEH VELIKOSTI PO UGODNIH CENAH**
- **METRsko BLAGO**
- **POSTELJNO PERILO**

SLEDITE MARKACIJI - OBIŠČITE KOČNO!**VAREKA**

INŽENIRING ZA VARSTVO PRI DELU, POŽARNO VARNOST, EKOLOGIJO IN KAKOVOST

ing. Igor Jenko, s.p.

Lepo velikonočno praznovanje vam želim!

Potok pri Komendi 3b, 1218 Komenda, tel./faks: 061/841-479, 842-408

AMBROŽ FIAT

POOBlašČENI TRGOVEC IN SERVIS V LAHOVČAH

NOVE NIŽJE CENE I '98

UNO 1.0 IE	BRAVO 1.6 16V SX
PUNTO 55S/3V	MAREA 1.8 16 V SW
PUNTO 60 SX/3V	SCUDO 1.9 TD KOMBI
BRAVA 1.4 SX	DUCATO MAXI 2.8

RABLJENA VOZILA:

FIAT punto 55S, l. 97; FIAT cinquecento, l. 94; RENAULT clio l.2 RN, l. 96; VW golf 1.6, l. 87; YUGO 45, l. 89; FIAT uno l.0, l. 97; FORD escort l.8, 16 V, l. 92.

AKCIJA
MAREA 1.8 16 V ELX WEEKEND, l. 98
BRAVO 1.6 SX, l. 98
BRAVA 1.4 SX, l. 98

KREDIT DO 5 LET!

LEASING!

STARO ZA NOVO!

PRODAJA VOZIL: Lahovče 2, tel.: 064/421 119, tel./faks: 064/421 141
SERVIS VOZIL: Lahovče 40, tel.: 064/421 193, tel./faks: 064/421 021**GOSTILNA "ZA TUN' CO"**

Tunjska Mlaka 9/a, tel.: 817-670

Za vas smo pripravili

- jedi po naročilu
- sobotna, nedeljska in praznična kosila
- naša specialiteta je **OCVRTI PIŠČANEC**
- **razne sladice:** sadne kupe, palačinke - orehove, čokoladne, s sadjem, sladoledom, marmelado...
- v prijetnem spominu vam bo ostal okus **dobrega domačega vina**

Pričakujemo vas vsak dan od 14. do 24. ure, ob sobotah, nedeljah in praznikih pa od 11. do 24. ure.

Dobrodošli!

Prijetne velikonočne praznike vam želim!

ForumKNJIGARNA in PAPIRNICA
GLAVNI TRG 11, KAMNIK
TEL.: 817-321Voščimo lepe
velikonočne praznike!

/AŠA KNJIGARNA

*Želimo vam
lepe
velikonočne praznike!*

TITAN
kamnikKemijska industrija **KAMNIK d.d.**

*Vsem želimo
lepe velikonočne praznike!*

Vabimo vas, da obiščete našo trgovino v Šmarci (tel.: 815-077), kjer vam nudimo širok izbor vrečk in folij po zelo ugodnih cenah.

Trgovina je odprta vsak dan od 7. do 15. ure, ob sobotah zaprto.

PRIČAKUJEMO VAS!**Avto Car d.o.o.**

Svetčeva 1, Mengeš

RENAULTObiščite nas med 6. in 9. majem
ob predstavitvi novega Clia

tel.: 737-414, 737-279

CALCIT d.d.

Stahovica 15

*Občanom Kamnika
želimo prijetne
velikonočne praznike!*

AST**AHAČIČ
SERVIS
TRGOVINA**Domžale,
Prešernova 1/a,
tel. 722-107**prodajalna izdelkov gorenje****SUPER PONUDBA PRALNIH STROJEV, ŠTEDILNIKOV...**

- HK 243 (štedilnik 3 plin+1 el., 60 cm)	63.670 SIT
- PS 512 (pralni stroj, 550 obratov centrifuge)	60.970 SIT
- PS 1111 (pralni stroj, 1100 obratov centrifuge)	82.106 SIT
- kovinski rezalnik Bosch	17.523 SIT
- UGODNO TUDI SESALCI SIEMENS od	21.060 SIT naprej
- MALI GOSPODINJSKI APARATI BOSCH, SIEMENS, GORENJE	

* Bogata izbira bele tehnike: pralni stroji, sušilci perila, pomivalni stroji, štedilniki, hladilniki, zamrzovalne omare in skrinje...

* mali gospodinjiski aparati (šivalni stroji, sesalci, likalniki, mešalci...)

* originalni rezervni deli Gorenje

GOTOVINSKI POPUSTI!

Možnost nakupa tudi na več obrokov. Brezplačna dostava. Odprto od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

**PRAVI NASLOV ZA NAKUP APARATOV
gorenje***Želimo vam lepo velikonočno praznovanje!*

**LEPO VELIKONOČNO
PRAZNOVANJE
VAM ŽELIMO.**

**RENAULT
AVTO
ŽIVLJENJA**